

► **Costa Rica contra el TLC**
Roda el món // Pàgina 18
A Costa Rica, els opositors al Tractat de Lliure Comerç amb els Estats Units han convertit les seves debilitats en fortalteses i ara disputaran el triomf al "Sí" en el referèndum del proper 7 d'octubre.

► **Ecoautosuficiència**
Què es cou // Pàgina 22
Ser ecoautosuficient depèn d'un mateix i pot arribar a ser senzill i econòmic. La idea del "fes-t'ho tu mateix" respectant el medi ambient és l'eix bàsic de les Jornades de Models d'Ecoautosuficiència.

► **6 d'octubre de 1934**
Expressions // Pàgina 24
El 6 d'octubre de 1934 és una data clau per la història del nostre país. Durant unes hores, pels carrers de Catalunya, les forces vives del nacionalisme català es van enfrontar a l'exèrcit espanyol.

setmanari de comunicació

directa

núm. 64 // 3 d'octubre de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

» De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

Regicidis al món: un repàs històric

Com s'ha acabat històricament amb les monarquies? Un passeig per diferents moments de la història mundial ens mostra exemples diversos dels desenllaços tràgics per aquesta institució. A l'Estat espanyol, la monarquia és ben vigent, i els pressupostos de l'Estat destinen cada any més diners a una família reial que no s'està de res.

» Així està el pati // Pàgina 12

Campanya per aturar el Pla Ponent de Gavà

El grup ecologista Quercus i la Fundació Trifolium van convocar, el 29 de setembre, una jornada per recollir signatures contra el Pla Ponent de Gavà. Se'n necessiten 5.000 per plantejar la seva paralització al ple municipal. Les organitzacions opositores denuncien que l'execució del projecte urbanístic de prop de 2.000 habitatges destruiria l'únic corredor biològic que uneix el Delta del Llobregat amb el massís del Garraf i el port de l'Ordal.

» Així està el pati // Pàgina 9

La contundència dels Mossos no va aturar la protesta

La manifestació pel dret de manifestació, el dissabte 30, no va ser segrestada per la policia, com era presumible. Però sí que va ser bloquejada. Després de recórrer el carrer Pelai des de la plaça Univer-

sitat, els agents antiavalots dels Mossos d'Esquadra van impedir que la marxa baixés per la Rambla, tal com marcava el recorregut previst. Paral·lelament, un altre grup de manifestants convocats de manera ofici-

osa a un altre punt del centre de la ciutat invalidaven l'estratègia de la policia i aconseguien, finalment, arribar al destí final, la plaça Sant Jaume, per llegir el manifest. Prèviament, en un intent frustrat, havien intentat reu-

nir-se amb la manifestació pujant Rambla amunt. Aquesta acció simultània es va saldar amb un detingut, però va significar una victòria simbòlica contra la creixent pressió policial a un tipus de protestes "incòmodes".

Edu Bayer

» Així està el pati // Pàgina 10

Jutjaran per tortures el Grup 6 de la policia

SIS AGENTS DECLARARAN EL 18 DE DESEMBRE

Mitja dotzena d'agents de la Brigada Provincial d'Informació de la policia de l'Estat -el que es coneix com a Grup 6- han estat oficialment imputats per un delicte de tortures. El Jutjat d'Instrucció número 13 de Barcelona ja ha dictaminat la data de la vista oral,

en què el cap de la unitat -conegut com a Jordi- i cinc funcionaris policials més de diferents rangs hauran de seure a la banqueta dels acusats i afrontar una petició de quatre anys i mig de presó per part de l'acusació particular del cas. Els fets es remunten a la mati-

nada del 4 d'octubre de 2004, quan tres joves van ser detinguts una estona després que uns desconeguts llancesin una ampolla de benzina a la comisaria de Sants. Un d'ells va ser apallissat, els altres dos van ser empresonats, i tots tres van ser finalment absolts.

» Així està el pati // Pàgina 11

El TSJC augmenta la pena a Dávila

ASSASSÍ CONDEMNAT A 15 ANYS

La família i la fiscalia van recórrer la sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona per l'assassinat de Roger Albert durant les festes del barri barceloní de Gràcia. Ara, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha rebotat la sentència per defectes de forma en el veredict. A qui va clavar el ganivet escorxador al

coll d'en Roger, Aitor Dávila, li eleva la condemna d'onze a quinze anys de presó. D'altra banda, el que li va proporcionar l'arma homicida, Emilio Cortés, també tornarà a ser jutjat per defectes de forma. El TSJC dona la volta a les resolucions del jurat popular i li nega la capacitat de recomanar l'indult.

Editorial

30 anys després... ha canviat res?

A Les Rambles de Barcelona el dissabte 29 de setembre es va tornar a viure una jornada en defensa del dret a manifestació. Un altre cop es van patir les accions dels Mossos d'Esquadra, barrant el pas a pancartes que clamaven per la llibertat d'expressió i pel dret a utilitzar la via pública per a visibilitzar la protesta. No van dubtar en utilitzar els cops de porra per aturar la marxa, i ben poc va faltar perquè desapareixin pilotes de goma contra gent que només cridava i intentava avançar lliurement Rambles avall. Més de 300 agents de la policia de la Generalitat comandada per l'ecosocialista Joan Saura van ser usats per aquesta funció "tan lloable". El més trist de tot plegat és que no genera crítiques ni figures visibles a les files d'Iniciativa per Catalunya. Els i les militants de base d'aquest partit —en queden pocs— que van lluitar durant el franquisme per aconseguir el dret de vaga, el dret de manifestació i molts altres, ara miren cap un altre costat. Quina estranya circumstància ha fet que allò pel que van anar a la presó durant anys, ara sigui conculcat i menyspreat pels seus dirigents sense cap mena d'escrúpuls? Només es tracta dels suculets sots a càrrec de l'herari públic que ostenten molts d'ells a les regidories de molts Consistoris i Departaments de la Generalitat? El més hipòcritament dantesco és que es justifiquen dient que la seva actuació a Interior no els fa baixar en les expectatives electorals de vot. Potser és cert, però que vigilin, perquè si tot segueix pel mateix camí el gruix dels seus votants vindrà transvasat dels qui abans votaven a la Falange Española de las JONS i algun despistat del Partit Popular. S'haurien d'aplicar aquella dura màxima que el Marx que tant bandegen va dedicar a Malthus: "Aquell que intenta adaptar la realitat al seu pensament i no el seu pensament a la realitat, no mereix cap altre apel·latiu que el de canalla."

Pensem, doncs existim

Del no res

✉ **Lluc Salellas**
/directa@setmanaridirecta.info/

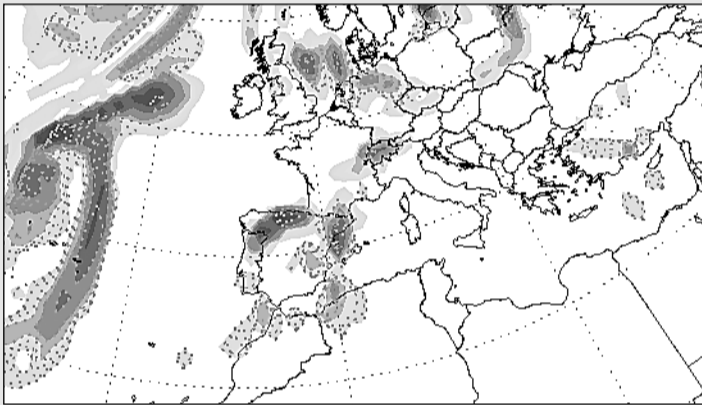
Aquests últims dies s'està repetint una situació molt peculiar i pròpia del món dels mitjans de comunicació de masses actuals que consisteix a rescatar de l'oblit col·lectius, estats, agrupacions, etc... sense que en cap moment acabin d'explicar de manera exhaustiva els motius que els duen a fer-ho. Ara, per exemple, existeix Birmània. Em refereixo al fet que després de 40 anys de dictadura militar i múltiples agressions als drets personals i col·lectius dels habitants d'aquest estat asiàtic sense que aquí n'haguéssim sentit gaire més que alguna remor, resulta que Birmània s'ha convertit en el principal focus d'atenció internacional i tots els tertulians ja en són especialistes. De fet, això no seria del

tot estrany, seguint la lògica de la de poca informació analítica del món que tenen les grans empreses comunicatives, si realment en aquest estat s'hi estigués produint una gran transformació política i/o social, però el cert és que les manifestacions de monjos

hi ha aplicació al peu de la lletra d'uns criteris professionals? O potser és que després de la mort de dos soldats espanyols a l'Afganistan i del fracàs dels Estats Units a l'Iraq, ara no toca parlar d'aquest tipus de conflictes i s'han de rescatar estats oblidats on els governs occidentals han fet l'agost gràcies a la col·laboració amb els responsables de la dictadura? Per què ara tothom critica aquells genocides a qui s'ha donat suport a canvi de petroli? Que consti que trobo molt legítimes, raonables i necessàries les demandes dels ciutadans birmanes. Simplement cal ser conscients que res no surt del no res perquè sí. Que no sigui que els interessos dels responsables de les agències de notícies internacionals hi tinguin alguna cosa a veure. Potser s'han fet budistes. Potser fan el que sempre han fet: negoci. ☹

"Ara, per exemple, existeix Birmània"

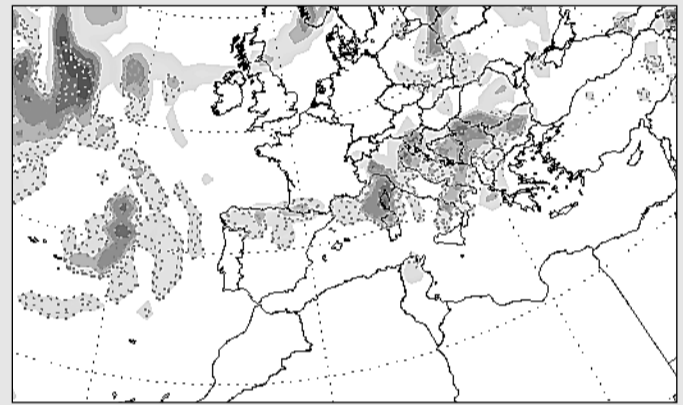
budistes fa molts mesos que existeixen i, als Països Catalans, ni la visita del Dalai-Lama ens n'havia fet arribar noves. Vaja, aquesta premissa em porta a preguntar-me quins són realment els motius que porten a aquesta paradoxa informativa. Deu ser que simplement sóc un paranoic que veu aliances conspiratives on només

El dijous 4 d'octubre al vespre continuaran els ruixats i tempestes amb ambient càlid.

Dies de pluja

Dimecres al matí arribaran les primeres tempestes fortes des de la Mediterrània. Una petita gota freda podrà provocar aiguats intensos, especialment a les comarques de Tarragona i Castelló fins dijous. El divendres les precipitacions fortes podran caure també a Girona. L'ambient quedarà inestable, però amb més estones de sol durant el cap de setmana, especialment diumenge.

L'àrea de major inestabilitat s'allunyarà cap a Itàlia el dissabte 6 d'octubre al vespre.

Com s'ha fet?

Aquesta setmana hem tingut clara la imatge de portada, es tracta de la imatge de la repressió dels Mossos d'Esquadra a la llibertat de manifestació; una imatge que s'està repetint massa sovint en els darrers temps. D'altra banda, seguim donant raons per incinerar institucions rànquies que van néixer fa molt segles però que avui, en ple segle XXI, persisteixen al capdamunt de les classes dominants.

També ens agradaria recordar a totes les nostres lectores que la principal font de finançament d'aquest projecte són les subscripcions i que aquestes han de seguir creixent fins a una xifra que faci possible la autogestió i autonomia del projecte, com a mínim 1.500. En aquests moments en tenim poc més de 600. Us animem a fer conèixer la DIRECTA als vostres amics, a veure si ampliem la família.

Fe d'errades:

A l'article sobre la Marxa dels Maquis, del número 62, diu que Agustín Rueda era un maquí, i això no és correcte. Agustín Rueda era un company de Sallent, mort apallisat a la presó de Carabanchel.

D'altra banda, al reportatge de la setmana passada sobre els cursos de creativitat de RAI, una de les participants, que comentava el curs, no es deia Neus Llop, sinó Anna Boix.

A la secció Què es cou, al darrer paràgraf, hem de dir que l'escola Waldorf no és convencional. Un error d'edició va incorporar un parèntesi que no tocava a la penúltima línia del text.

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ

Roger Costa

REDACCIÓ

De dalt a baix: Lluc Salellas *

Impressions: Laia Alsina i Mariona

Ortiz * Així està el pati: Jesús

Rodríguez i Pau Cortina * Roda el

món: Guillem Sánchez *

Observatori dels mitjans: Enric

Borràs i Abelló * Què es cou:

Gemma Garcia i Jordi Panyella *

Expressions: Roger Palà

i Estel Barbé Serra *

La graella: Xavi Camós *

La Indirecta: Sergi Picazo

FOTOGRAFIA

Edu Bayer, Arnau Bach i Albert

Garcia

CORRECCIÓ

Laia Bragulat, Carles Biosca,

Òscar Canudas i Laura Ruiz

PUBLICITAT

Jesús Hita

DISTRIBUCIÓ

Xavi Camós

SUBSCRIPCIONS

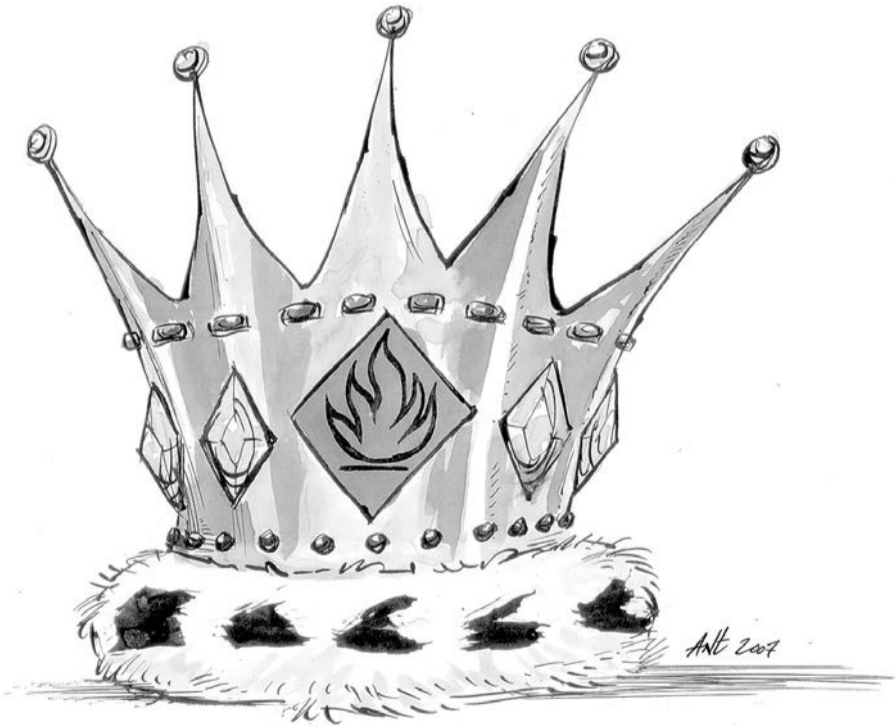
Helena Olcina i Amigo

ADMINISTRACIÓ

Miquel Correa

El racó il·lustrat

Anthony Garner

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL

Dipòsit Legal: GI-1528-2005

c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902

L'Hospitalet de Llobregat

www.setmanaridirecta.info

directa@setmanaridirecta.info

Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:

redaccio@setmanaridirecta.info

fotografia@setmanaridirecta.info

il·lustracio@setmanaridirecta.info

disseny@setmanaridirecta.info

subscripcio@setmanaridirecta.info

distribucio@setmanaridirecta.info

publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIJA A IMPREMTA EL DIA 2

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

☹ **-Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciadador.

☹ **-No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitat comercials.

☹ **-Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta

a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

» Aquests dies, amb motiu del 32è aniversari dels darrers afusellaments del franquisme, hem sabuts'ha destapat que, quinze dies abans dels assassinats, el pare del militant antifeixista del FRAP Xosé Humberto Baena es va adreçar per carta a la casa reial. No demanava clemència, sinó —i només— més dies per preparar la defensa d'una farsa sumaríssima que es va enllestir en sis dies i sense proves. La resposta per escrit la va redactar el colpista Armada l'endemà d'haver-se consumat el judici militar, tot adduint que "el Príncep no tenia competències". Es veu que sí que en tenia per aparèixer al costat de Franco, l'1 d'octubre, durant l'apologia pública de l'orgia de sang amb què va acabar, com va començar, el franquisme: assassinant i enriquint-se impunement_

ESTAT ESPANYOL // LES DESPESES DE LA MONARQUIA AUGMENTEN EXPONENCIALMENT

L'Estat espanyol destina cada any 25 milions d'euros a la monarquia

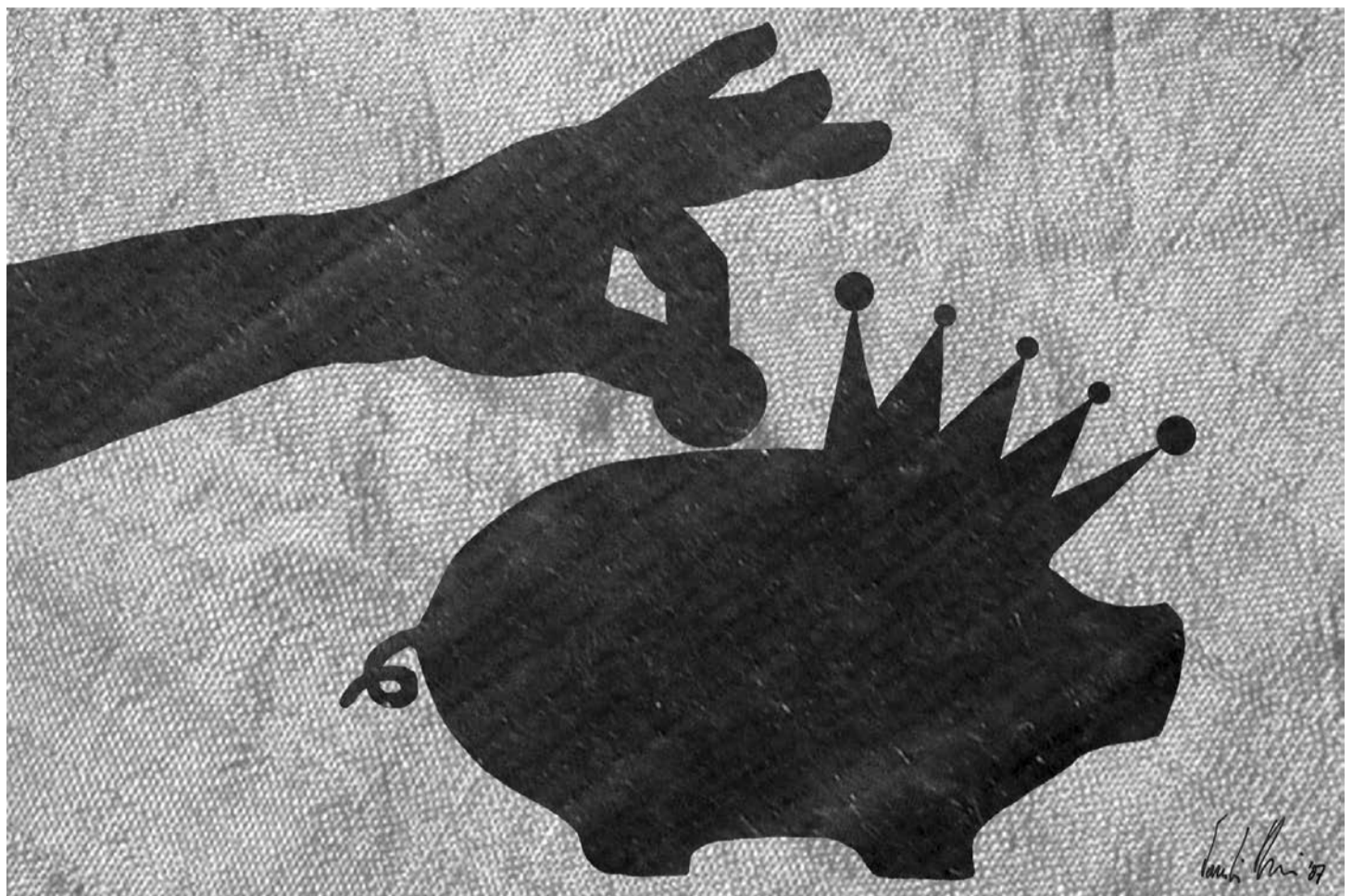
☞ Feliu Font - Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Mantenir la monarquia a l'Estat espanyol costa aproximadament al conjunt de la seva ciutadania prop de 25 milions d'euros cada any. I és que, més enllà dels 8,8 milions que els Pressupostos Generals de l'Estat —presentats pel govern espanyol a principis de setembre— reserven explícitament per a les despeses de la corona espanyola, els diferents ministeris o governs de les comunitats autònomes també destinen molts recursos en activitats relacionades amb la família reial espanyola. Un exemple d'aquest funcionament, segons els periodistes de l'*Economista*, Irene Rivas i Javier Romera, són els 130 funcionaris que treballen per la casa reial espanyola i que estan finançats a través del Ministeri d'Administracions Públiques i, per tant, no estan inclosos en les partides destinades a mantenir la monarquia explícitament. O, i per posar un cas més proper, els dispositius policials que organitza la Conselleria d'Interior de Catalunya en qualsevol visita d'algun membre de la corona espanyola a Catalunya són sufragats pel mateix Departament d'Interior.

La unió entre Felip i Letizia va ascendir a més de 20 milions d'euros

► Increment anual

Per un altre costat, any rere any, la xifra destinada a mantenir la monarquia espanyola va augmentant exponencialment. Així, i si finalment s'aproven els Pressupostos

Jordi Borràs

del PSOE de cara l'any que ve, l'increment de la quantitat de diner públic que rebrà la monarquia espanyola respecte dels comptes de l'any passat se situarà força més enllà del 4%, quasi un punt per sobre de l'IPC, l'índex que marca l'augment del cost de la vida. Aquest augment contrasta, però, amb la poca transparència que tenen els comptes de la família reial. Alguns estudis com ara els d'Eurobusiness, situen el rei espanyol com el tercer monarca europeu amb més fortuna, aproximadament 1.700 milions d'euros. Altres estudiosos, però, redueixen la xifra a uns 600 milions d'euros, tot i que

la majoria coincideixen en insistir que és molt difícil de precisar la xifra exacta ja que el control públic que es fa de les cases, mansions, iots,... de la família reial a través d'una "suposada" declaració de la renda no s'ha fet mai pública. Tant és així que, fins i tot el diari londinenc *The Times*, propietat del magnat nord-americà de la comunicació Rupert Murdoch, va criticar en una de les seves edicions Joan Carles I, tot assegurant que el monarca espanyol portava una vida excessivament opaca, basada en un model que només la reina Isabel d'Anglaterra podria somiar a Europa. Segons aquesta mateixa

publicació, el Rei costava aproximadament vint cèntims d'euro a cada ciutadà espanyol i ningú sabia exactament amb què se'ls gastava, a diferència de la monarquia britànica.

Precisament, la fortuna reial és un dels temes que tracta Jesús Cacho en el llibre *El negoci de la llibertat*. En aquest document, l'autor relata que Joan Carles I va arribar literalment "amb el que duia posat" de les mans del dictador Franco i que va ser gràcies als negocis amb sis assessors financers, cinc dels quals van acabar a la presó —entre ells Javier de la Rosa—, i de la impunitat judicial que li garanteix

el sistema polític espanyol que va aconseguir acumular una enorme fortuna. En aquest mateix sentit, i per exemplificar encara més com els negocis de la família reial al món són amplis i opacs, han aparegut diferents veus que asseguren que el rei té contractes amb el petroli saudita o que té dret, per exemple, juntament amb la seva esposa, a assistir a les reunions anuals del Club Bilderberg.

► L'última boda reial

El cert és que els comptes de la casa reial espanyola es tracten amb un enorme hermetisme i una gran manca de transparència. Aquest fet fa que la majoria d'estudis s'hagin de basar en certeses, però també amb algunes especulacions. Un dels enigmes dels últims temps entre alguns periodistes va ser el cost total de la boda que es va celebrar el 2004 entre Felip de Borbó i Letizia Ortiz. Tot i que el govern no va pressupostar cap partida en especial, segons el diari digital "lbnnews" i la publicació *Mercado de Dinero*, els comptes de la unió entre Felip i Letizia van ascendir a més de vint milions d'euros en conceptes com ara decoració (cinc milions), llum i efectes especials dels carrers (dos milions) o seguretat (més d'un milió). ☞

La corona espanyola contra el principi d'igualtat

L'article 14 de la Constitució espanyola estableix el principi d'igualtat entre ciutadans. Aquest principi jurídic ha de ser la base de tot l'ordenament jurídic a l'Estat espanyol, de manera que impedeixi "cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social". Aquesta presumpció trontolla en l'articulat de tot el text constitucional (en parlar de drets socials, econòmics...),

però es trenca definitivament en entrar en el títol segon, quan es regula la Corona. En el títol segon de la Constitució, després d'establir que "el rei és el Cap de l'Estat, símbol de la seva unitat i permanència", en l'article 56.3, s'estableix que "és inviolable i no està subjecte a responsabilitat". La inviolabilitat i irresponsabilitat del rei té conseqüències pràctiques, que el distingeixen de la resta de ciutadans, i és que el rei no està subjecte a responsabili-

tat penal. En la mateixa Constitució s'estableixen els mecanismes hereditaris de successió, en què es dona preferència en la línia successòria al primigeni masculí per sobre del femení. D'aquesta manera es converteix en una de les darreres monarquies que manté la llei sàlica. En aquest sentit, es trenca definitivament el principi de no discriminació "per raó de naixença, sexe..."

Però la protecció s'estén molt més enllà del text constitucional,

i pren una rellevància especial quan, al Codi Penal, es castiguen d'una manera més punyent els "delictes contra la Corona" que els que van contra la resta de ciutadans. En aquest sentit, i pel que fa a la crema de fotos del rei, el Codi Penal imposa una pena de fins a dos anys de presó a "qualsevol persona que usi la imatge de la corona de qualsevol manera que en pugui malmetre el prestigi". Una protecció que no rep cap altre ciutadà de l'Estat.

» A propòsit de la condemna a Arnaldo Otegi per titllar el rei de "cap dels torturadors", el matemàtic Carlo Fabretti va filar prim: "Conec moltes persones que subscriurien la següent premissa major: 'Per matar óssos per diversió cal ser un canalla o un imbècil', i, tanmateix, molt poques d'elles admetrien la inevitable conclusió del sil·logisme, si en la premissa menor figurés, posem per cas, un Borbó. Tant és així que, no fa gaire, Arnaldo Otegi va ser condemnat a un any de presó per haver proclamat en veu alta la conclusió lògica d'una cadena sil·lògica irrefutable: el rei és el cap suprem de les forces armades; la Guàrdia Civil forma part de les forces armades; hi ha guàrdies civils que torturen; ergo el rei és el cap dels esmentats torturadors. Però, com que el rei és intocable (no en va el va imposar Franco) (...) caldrà prescindir d'Aristòtil, almenys una temporada" _

ESTAT ESPANYOL // NEGOCIS, DONES I DICTADORS

Entre bribons i borbons

Amb plena immunitat penal, el rei que Franco va nomenar és, per sobre de tot, un irresponsable jurídic absolut, per obra i gràcia del constitucionalisme patriòtic que l'exonera de qual-sevol delictes que pugui cometre. Paradoxes de la igualtat davant la llei, el rei és immune i impune i mai no retrà comptes de com acumula riqueses milionàries, de dubtosos negocis protagonitzats per corruptes corruptors, ni per significades amistats perilloses que escandalitzarien el darrer soci despistat d'Amnistia Internacional.

David Fernández
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Batejat pel mateix papa feixista Pius XII, que l'1 de juliol condemnava el marxisme en una acta del Sant Ofici, Juan Carlos de Borbón y Borbón va néixer el 1938 a la Roma mussoliniana, on s'havia refugiat la família reial. "El pobre nació ochomesino y tenía los ojos saltones... Era horrible. Menos mal que enseguida se arregló", va aclarir la seva reial mare. I a poc a poc, se li van anar solucionant les coses. De les penúries econòmiques de l'exili italià al de l'Estoril salazarista, el rei ha fet de tot per ser, precisament, rei, esquivant tots i cadascun dels obstacles que se li interposaven. De ser un príncep pobre a punt de ser desnonat, a disposar d'una fortuna de 1.790 milions d'euros segons la revista *Forbes*. Tot plegat, en 30 anys 'a cos de rei'.

Juan Carles I va ser anomenat rei pel dictador Francisco Franco

que va accedir al regnat el 1975. Poder sense calers mai casen i el 1977 va requerir diners a la sempre despòtica monarquia saudita, de la qual va rebre un préstec de 10.000 milions de pessetes a deu anys i sense interessos que encara no se sap si ha tornat, malgrat que a Miravent durant molts anys corria un acudit per a iniciats: "Que viene el moro cabreao y quiere cobrar!" El que sí que se sap és que el 1996 encara no havia pagat i Banesto li va concedir un préstec de 3.500 milions camuflat en la ruïnosa operació Castillo de los Gracianos.

Abans, havíem patit els salpebrats dels cops d'estat del 23-F, traca final que el va entronitzar definitivament. A ell i a la LOAPA. I la resta, ja se sap, *Borbón y cuenta nueva* i com si aquí no hagués passat res. Res de res. Ha plogut molt des de la campanya falangista "No queremos reyes tontos!" dels anys setanta. Però mai —en dictadura o democradura—, ni afers amb dones, ni negocis més que foscos, ni finançaments d'escàs pedigree democràtic, ni declaracions hagiogràfiques de Franco a la BBC han impedit al rei viure com un rei i esdevenir cap suprem de les forces armades espanyoles. Sempre saltejant i mantenint-se ben dret, en una imatge totalment falsa, prefabricada per un blindatge polític i mediàtic monolític,

assessorada per uns consellers de la casa reial emborratxats de franquisme de soca-rel, com Armada o Sabino Fernández Campo. I quan no servia ni seducció ni censura, sempre el torn del clavegueram de l'enginyeria genètica del Seced, el Cesid o el CNI perquè res no surés. Sinistra Raó d'Estat Hispànic al Regne Feudal d'Espanya.

► Silenci, borbons

L'opacitat i el bloqueig informatiu també van arribar als aspectes més personals: la mort del seu germà Alfons per un tret de Juan Carlos I; una més que hipotètica filla amb Olghina de Robiland; una boda amb una monarquia grega destronada, anticomunista i atlantista; la ridícula i estúpida ocultació de l'extirpació de part d'un testicle després d'un accident d'esquí; episodis d'ira o afers sonats amb dones, on Marta Gaià i Bárbara Rey són les estrelles del teló caigut de cop per decret llei.

Allò destacable, però, no són pas els afers o la salut del rei —que a la vida privada i, posem per cas, al *dry martini*, tothom hi té dret—, sinó les operacions impensables que s'arriben a bastir per evitar que surtin a la premsa rosa, groga o blava. Autèntiques batalles campals per evitar qualsevol esclat de filtració dels múltiples embolics, salvats per operacions encobertes dels serveis secrets i amena-

Internet

ces a doxo. Que li preguntin, si no, a Bárbara Rey quan el Cesid va assaltar casa seva a la cerca de cintes de vídeo; al jutge que va ordenar la destrucció immediata de tot el "material sensible" que van trobar a casa de Javier de la Rosa, o al delegat de banca de la UGT, que va tenir una visita sorpresa sorprenent —i militarment aclaridora—, quan es disposava a lliurar a Ruiz Mateos els rebuts bancaris que demostraven el pagament de 1.000 milions a la casa reial per part del protagonista mafios del cas Rumasa.

Avui, el més esclaridor de tot plegat és que els administradors i assessors financers del rei que Franco nomenà han passat tots uns quants anys —pocs— a la garjola: l'intimíssim Prado y Colón de Carvajal, Mario Conde, De la Rosa o Ruiz Mateos. Entremig, KIO i la primera guerra del golf, escàndols financers, les comissions pel petroli i el suport d'una llarga llista de financers, en què no falta el banquer protofranquista Juan March. El seu enriquiment, geomètric, però opac, ha estat a través de testaferrons en negocis immobiliaris, especulacions financeres, comissions de l'or negre i, fins i tot, de tràfic d'armes en empreses hispanosaudites bastides per Colón de Carvajal.

► **Intermediacions inquietants**
"Sólo Zarzuela lo arregla" ha estat també una frase recurrent a les

bambolines del poder. És l'estel·lar Baltasar Garçon qui va afirmar —i després renegar— que el rei el va convocar a palau per suggerir-li que no remenés la merda de la claveguera de l'estat dels GAL. Amb aquestes paraules: "Yo de ti no avanzaba en eso del caso GAL. Hombre, los dos sabemos que es un tema de estado..." Del que sí que en queda acta rubricada és de la petició d'indult que el rei va sol·licitar en favor de Marc Rich, metàfora expansiva de la delinqüència globalitzada d'alta volada. Rich és, entre altres, propietari del fuel del Prestige, que va ensorrar i ennegrir la costa da morte galega.

A més, a Colòmbia, a Guinea Equatorial o a Turquia, el rei obre portes a l'assalt multinacional hispànic. Sopa amb dictadors per encàrrec de Repsol YPF a la caça neoliberal del petroli, viatja a Turquia com a propagandista de la indústria militar espanyola i col·loca patrimoni personal com a patrimoni de la corona per evitar-se despeses i passar-les a l'estat, com per exemple, el iot Fortuna. A tall d'exemple, el 15 de novembre de 2006 sopava a La Zarzuela amb Teodoro Obiang. Només 21 dies abans que Amnistia Internacional hagués emès la darrera "alerta internacional" sobre l'estat dels drets humans a Guinea, on es liquida l'oposició democràtica a còpia de tortures. ◉

El tabú més intocable i inexpugnable del règim continua essent inaccessible

Malauradament, el tabú més immaculat, intocable i inexpugnable del règim continua essent inaccessible, informativament parlant, fruit d'un pacte blindat de silenci nascut en transició davant la debilitat de la monarquia. Silenci fora, però, el primer que va caldre per ser rei va ser traïr el seu propi pare sense tenir en compte la línia successòria i fent-li el salt amb Franco —fet que li va comportar el sobrenom de "su baja", imposat per Sainz Rodríguez—, el general assassí que li va monitoritzar el procés de formació, el va nomenar successor el 1969 i —aquí pau (dels cementiris), i després glòria—, fins

» Pels Urals, a Romania o a Rússia, al rei també el conviden demòcrates de llarg recorregut, com Vladímir Putin, que caça ossos i assassina periodistes i assetja dissidents. Allà, el cap de l'Estat espanyol és considerat un caçador furtiu. Furtiu i grotesc. Furtiu, com van assenyalar els grups ecologistes locals, per haver caçat espècies protegides internacionalment sota la Convenció de Berna de 2001, i per haver violat, doncs, la legislació internacional amb la mort d'un exemplar de *Urusus Arctos*. Grotesc, perquè la premsa romanesa i la russa van oferir prou detalls de l'organització de la cacera: espècies emborraxades amb vodka, amb agents secrets disfressats de pagesos que li col·locaven oportunament les peces que havia de batre. Tot un teatre de cartró pedra amb figurants i comedians_

MÓN // HISTÒRIA DELS MAGNICIDIS ARREU DEL PLANETA

Com es liquida una monarquia

Les monarquies russa i francesa van ser eliminades físicament. A la Xina, l'últim membre de la dinastia Qing va acabar treballant d'arxiver

✉ Marc Ferrer

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Des que existeixen les monarquies també existeixen els seus enderrocaments. Ens podríem remuntar els segles enrere per explicar els tràgics (o victoriosos) finals que han tingut diferents dinasties, però començarem a partir de 1789 i la Revolució Francesa, ja que la fi dels Capets-Borbons va marcar un abans i un després en moltes qüestions.

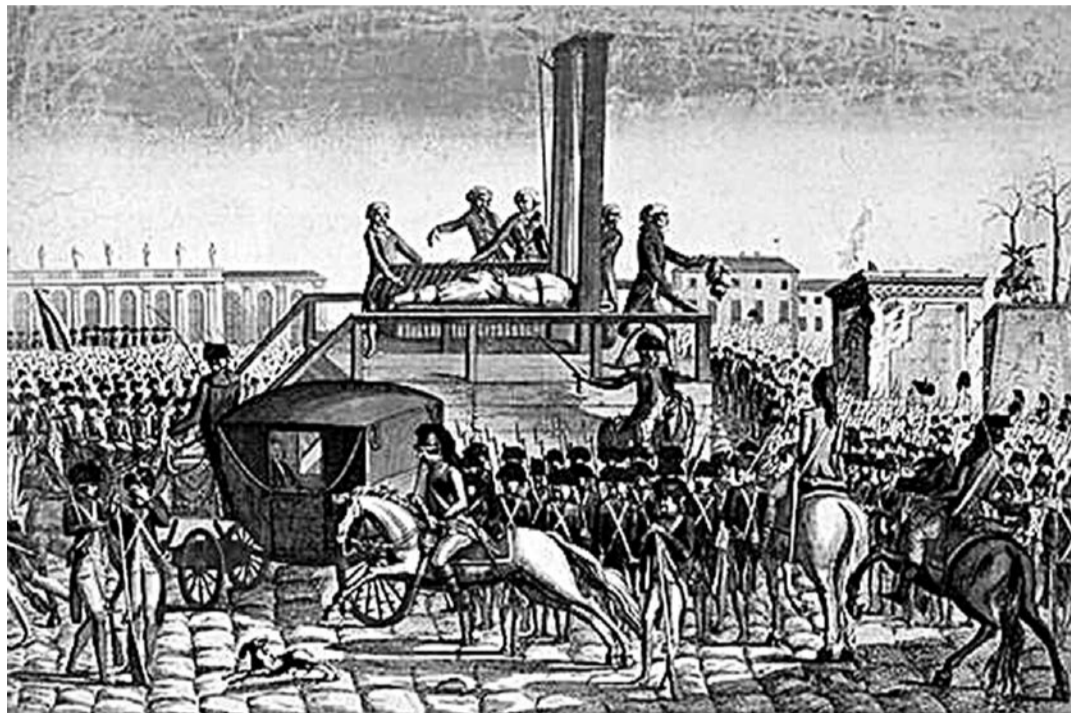
A principis d'estiu de 1789 va esclatar la Revolució Francesa. Tement per la seva seguretat, el juny de 1791 el rei Lluís XVI va intentar fugir secretament de França amb la seva família, però va ser detingut. A l'estiu següent, els jacobins, el sector més radical dels revolucionaris, van aconseguir el poder, van fer empresonar el rei i van exigir la supressió de la monarquia. Enmig de l'eufòria revolucionària es va proclamar la República i el rei va ser condemnat per alta traïció i sentenciat a morir a la guillotina.

El 1789 va esclatar la Revolució Francesa. El 1791 el rei Lluís XVI va intentar fugir secretament de França amb la seva família, però va ser detingut

Així doncs, el llavors anomenat ciutadà Lluís Capet, ja que li van ser arrabassats tots els seus títols i honors pel govern igualitari republicà, va ser decapitat públicament el 21 de gener de 1793. La seva dona, la reina Maria Antonieta, també va ser executada el 16 d'octubre del 1793.

► Afusellats i socarrimats

Una altra revolució famosa per l'enderrocament d'una monarquia va ser la Revolució Russa. Iniciada el febrer de 1917, els revolucionaris van aconseguir que el 2 de març el tsar Nicolau II Romanov abdiqués. La família imperial va

Lluís XVI va acabar el seu regnat a la guillotina

Internet

ser arrestada i es va instaurar un govern dirigit per liberals i demòcrates. El primer de setembre va ser proclamada la República i el mes següent, amb el triomf bolxevic, en l'anomenada Revolució d'Octubre, la família reial va ser deportada a Ekaterinburg.

La nit del 17 de juliol de 1918, un escamot de soldats va afusellar tota la família, el tsar i la princesa Alexandra amb les seves quatre filles i el petit Tsarevitx Alexei, juntament amb quatre

Contra els Borbons

Al'Estat espanyol, en l'època contemporània, trobem una sèrie d'intents de posar fi a la monarquia borbònica per la via ràpida i directa. L'internacionalista Joan Oliva Moncasi va intentar disparar contra el rei Alfons XII el 25 d'octubre de 1878 a Madrid, però va ser aturat per la multitud. Un altre anarquista, Mateo Morral, va atemptar contra el rei Alfons XIII a Madrid el dia de les seves noces amb Victòria Eugènia el 31 de maig de 1906. La bomba va ser dirigida cap a la carrossa reial, però Mateo va ensopegar i la bomba va anar a parar contra la gentada que estava observant la comitiva. El resultat, 24 persones mortes i el rei il·lès.

El 6 de juny de 1925 membres de l'organització separatista catalana Bandera Negra

van intentar atemptar novament contra el rei Alfons XIII. Aquest intent conegut com el Complot del Garraf va ser descobert per la policia a causa de la delació d'un traïdor. Aquesta acció va tenir dos precedents uns dies abans, el primer intent, la voladura de la via fèrria al Garraf i el segon, el llançament d'una bomba contra el rei a la rambla de Canaletes. El darrer intent va ser posar la bomba en un túnel. Jaume Compte, Marcel·lí Perelló, Jaume Julià, Miquel Badia, Deogràcies Civit, Francesc Ferrer, J. Garriga, Emili Granier, Ramon Fabregat i Antoni Arguelaguet van ser els conspiradors.

Un altre intent famós de posar fi a la vida d'Alfons XIII el va protagonitzar el grup anarquista Los Solidarios. La idea era me-

► D'emperador a arxiver

Una altra dinastia important i que va tenir un final que mai no hauria desitjat va ser la dinastia Qing, que va començar a governar la Xina el 1644, fins que la Revolució de Xinhai de 1912 va fer abdicar el darrer dels seus membres, l'emperador Pu-yi. Aquest va morir l'any 1967, després de ser empresonat, restablert i destronat diverses vegades al llarg del conflicte entre la Xina i el Japó i la Segona Guerra Mundial. A la fi de la gue-

trallar el vagó que ocupaven el rei i els seus acompanyants, entre els quals, el dictador Primo de Rivera, en una visita que el monarca feia a París el 14 de juliol de 1926. Però la policia francesa va ser posada en antecedents i l'objectiu dels anarquistes va quedar frustrat. Van ser detinguts Buenaventura Duruti, Francisco Ascaso i Gregori Jover. Tot i la sèrie d'atemptats contra Alfons XIII, van ser unes eleccions democràtiques, les del 12 d'abril de 1931, les que el van fer abdicar en proclamar-se la República.

El darrer Borbó, Joan Carles I, també va estar a punt de ser assassinat a Palma l'agost de 1995, en una acció d'un comando de l'organització ETA que no es va acabar de dur a terme.

rra va ser condemnat per haver col·laborat amb els japonesos; va ser reeducat i va acabar treballant d'arxiver.

► Anarquistes i regicides

Pel que fa a regicides, podem citar el del rei Umberto I d'Itàlia, assassinat a Monza el 29 de juliol de 1900 per l'anarquista Gaetano Bresci, després que les tropes de l'exèrcit fessin una massacre obrera en el context d'una vaga general. No era la primera vegada que el rei Umberto I era víctima d'un intent d'assassinat per part d'anarquistes; el 1878, Giovanni Passanante va intentar atacar-lo a Nàpols i el 1897 Pietro Acciarito va voler apunyal-lo prop de Roma. Uns anys després, el 1912, novament un anarquista, Antonio d'Alba, va intentar matar un altre rei, Victor-Emmanuel III, però no va reeixir en la seva acció.

Umbert I d'Itàlia, va ser assassinat per l'anarquista Gaetano Bresci, després que l'exèrcit fes una massacre obrera

A Portugal, el rei Carles I va ser assassinat l'1 de febrer de 1908, a Lisboa, quan el carruatge reial va ser tirotejat pels membres de la societat secreta d'inspiració republicana i anticlerical Carbonària Alfredo Costa i Manuel Buiça. En l'acció, hi van morir el rei i seu fill (el príncep Lluís Felip) i, dies després, l'infant Manuel va ser proclamat rei de Portugal. La revolució republicana d'octubre de 1910 el va obligar a abdicar i fugir del país amb tota la família cap a Anglaterra. D'aquesta manera es va instaurar la República.

Però un dels regicides més importants i que es considera l'espurna que va fer esclatar la Primera Guerra Mundial va tenir lloc el 28 de juny de 1914, quan membres de l'organització nacionalista sèrbia Narodna Odbrana van disparar contra el príncep hereu de l'imperi austrohongarès, l'arxiduc Francesc Ferran, pels carrers de Sarajevo, on també van assassinar la seva esposa, l'arxiduchessa Sofia. ☺

Impressions

Josep Puig, Doctor en Enginyeria Industrial /opinio@setmanaridirecta.info/

Mobilitat o accessibilitat? Aquesta és la qüestió

Els manaires del país s'esforcen, any rere any, a pervertir una iniciativa sorgida de la societat civil internacional (El Dia Sense Cotxes) i convertir-la en una mena de diada o setmana del que anomenen "mobilitat sostenible". Però, pot ser sostenible la mobilitat?

Per avançar en el camí cap a una societat sostenible (o en pau amb la natura) és bàsic deixar clara la diferència entre els dos conceptes: mobilitat i accessibilitat. El primer és un paràmetre que mesura la quantitat de desplaçaments que fan les persones o les mercaderies en una societat donada. El segon, és una variable més qualitativa que indica la facilitat amb què les persones d'una comunitat poden salvar la distància que els separa

dels llocs on poden satisfer les seves necessitats o els seus desitjos.

Hi ha dues maneres contraposades per millorar l'accessibilitat. Una primera que identifica accessibilitat amb facilitat de desplaçament i una segona que la identifica amb proximitat. Segons aquesta segona manera d'entendre l'accessibilitat, una necessitat o un desig són tan a l'abast o més com més petit i més autònom pugui ser el desplaçament que s'ha de fer per satisfer-los. Aquest enfocament és justament el que correspon a la visió ecologista del transport. Per tant, segons aquesta visió, la mobilitat deixa de ser un valor positiu en si mateixa i passa a ser contemplada com un tribut que la natura i la societat han d'afrontar per satisfer les necessitats i els desitjos de les persones.

Per tant, l'objectiu central de qualsevol política de transport que es vulgui basar en criteris de sostenibilitat és la creació de proximitat, que no vol dir una altra cosa que reduir la mobilitat motoritzada. Tota política i tota actuació (personal o col·lectiva) que creï proximitat es tradueix en una reducció de la feixuga càrrega que els moderns sistemes de transport tenen sobre l'entorn, i al mateix temps millora l'accessibilitat als indrets on les persones satisfan les seves necessitats o els seus desitjos.

La creació de proximitat no és només un conjunt de tècniques de planejament territorial sinó que és a la vegada una concepció global de l'organització de les relacions humanes, i també un criteri que pot regir la

Franchu

L'objectiu central de qualsevol política de transport que es vulgui basar en criteris de sostenibilitat, és la 'creació de proximitat': reduir la mobilitat motoritzada

conducta individual de les persones. És la primera prioritat de qualsevol política de sostenibilitat per encarar la problemàtica de transport.

Una vegada deixades clares les diferències entre mobilitat i accessibilitat, es pot entrar a analitzar i a debatre quines són les tècniques i les tecnologies que avui la societat moderna té a l'abast per accedir als indrets on pot satisfer les seves necessitats i els seus desigs, tot reduint la càrrega que sobre els sistemes naturals tenen els mitjans de transport que les societats modernes fan servir. Hi ha una àmplia gamma de possibilitats: des d'accedir-hi a peu o en bicicleta (la màquina més eficient

mai inventada pels humans) fins a disposar de sistemes de transport públics eficients, moguts amb carburants nets i renovables.

Avui, les bicicletes modernes permeten accedir a gairebé tot arreu, i amb les noves bicicletes assistides amb motors elèctrics, fins i tot ho poden fer aquelles persones que es resisteixen a utilitzar-les en indrets orogràficament complexos. I avui també hi ha en el mercat motocicletes i scooters amb accionament elèctric, que pràcticament no fan soroll (aspecte rellevant en entorns urbans) i que, com que ofereixen la possibilitat d'utilitzar electricitat verda o neta, es converteixen de fet en artefactes sense emissions contaminants, de

la mateixa manera que ho són tots els vehicles motoritzats elèctricament sempre que l'electricitat que utilitzin sigui produïda en sistemes de generació (individuals o col·lectius, públics o privats) basats en fonts d'energia netes i renovables (solar, eòlica, hidràulica, biomassa, etc.).

Però, per més tecnologies que tinguem a l'abast, només les polítiques que incorporin de manera sàvia la creació de proximitat i fomentin l'autolimitació i els comportaments assenyats en l'ús de vehicles motoritzats, faran que algun dia puguem manifestar que les societats humanes tenen sistemes d'accessibilitat, que no mobilitat, sostenibles.

Rosa Carbó, Sociòloga /opinio@setmanaridirecta.info/

Víctimes dels mitjans

Amb aquest títol algú podria preguntar-se si és que els mitjans de comunicació de masses (MCM) han passat a formar part d'una cèl·lula terrorista que actua indiscriminadament contra la població. Tot i que ho sembli, no actuen indiscriminadament ja que sempre són les mateixes víctimes. I no són terroristes, encara que formin part d'una organització amb uns determinats interessos econòmics i polítics ("dime quién te paga y te diré quién eres...").

Podem definir les víctimes dels MCM en dos vessants. D'una banda, són aquells col·lectius que pels mitjans no

existeixen, que mai surten en els diaris de gran tirada, que no són percebuts com a interlocutors vàlids i que, per tant, no tenen veu en aquesta dimensió mediàtica. D'altra banda, són aquells col·lectius que, tot i ser obviats la gran majoria de vegades, quan apareixen en els mitjans és amb una imatge tan distorsionada de la realitat que la desinformació n'acaba sent la conseqüència més evident.

El fet que col·lectius com el de la gent gran, les dones o fins i tot els joves siguin maltractats pels MCM respon a diversos elements. Tal com senyala la periodista Marta Corcoy, els MCM només es fixen en aquells

Al final del túnel hi ha una llum: els mitjans de comunicació locals i els mitjans alternatius

esdeveniments que succeeixen en les diferents esferes de poder. Per als mitjans només allò és considerat com a notícia. D'aquí la seva incapacitat manifesta de tractar notícies que no poden ocultar però que no pertanyen a les esferes de poder. D'aquí sorgeix el recurs més fàcil, que és basar-se en estereotips i visions retrògrades que alimenten imatges molt distorsionades d'una realitat molt més complexa i enriquidora de la que ells transmeten.

Però com sempre, al final del túnel hi ha una llum: els mitjans de comunicació locals i els mitjans alternatius. Aquests són recursos per tal que el

periodisme recuperi la seva dignitat i sigui conscient de la seva funció social. Malgrat això, hem d'adonar-nos que sempre estan en perill de contagiar-se de certes dinàmiques i actituds dels MCM, com ara l'apropament als ens de poder, a una visió única i imperant, a la publicitat presentada com a notícia, a no contrastar les fonts d'informació, a la falta d'un periodisme d'investigació, etc... Tots aquests perills hi són i s'han de tenir en compte per tal que en aquests mitjans no tornin a sortir les víctimes de sempre.

Ramon Pinsània. Ateneu Llibertari del Berguedà

/opinio@setmanaridirecta.info/

Patum 2005: per tots els mitjans?

La nit dels fets de Patum, a l'hospital de Berga, després de conèixer la mort d'en Pep, en la incertesa de l'estat d'altres companys apunyalats i agredits, recordo haver sentit que tot s'anava desmuntant minut a minut. La nostra posició vital i ideològica davant allò social perdia tot el sentit arran d'uns fets que ens superaven en gran mesura; des de la nostra capacitat d'autodefensa en un context tan desfavorable a ella fins a la nostra dependència dels aparells de l'estat.

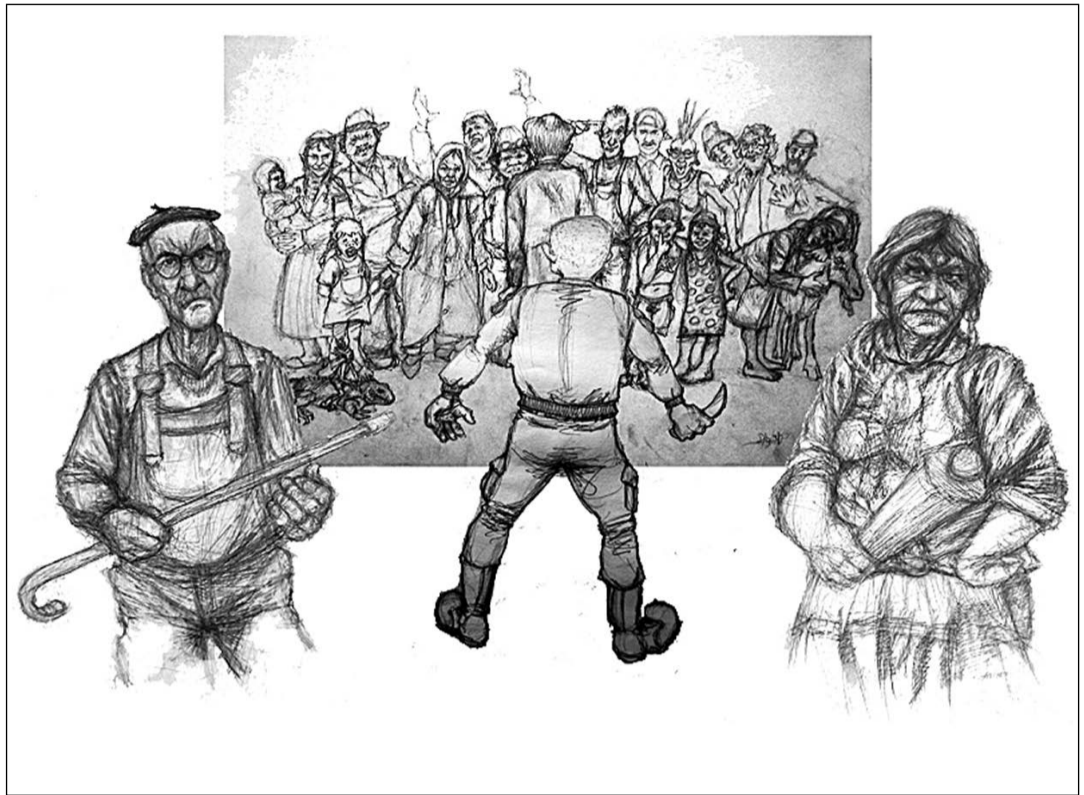
Sentia que davant d'uns fets tan greus estàvem completament desarmats, que el guió dels temps que vindrien no l'escriuríem nosaltres; l'expressió de ràbia els dies posteriors davant els jutjats i la comissaria dels Mossos a Berga era alhora un gran i multitudinari crit d'impotència.

Expresso tot això quan estem a punt d'afrontar, a partir del proper 2 d'octubre, un judici en què, com a membre de l'Ateneu Llibertari del Berguedà, sóc part activa en l'acusació popular (pel que sembla, finalment, i contra la voluntat de la senyora Tura i l'acusació popular de l'Ajuntament, els col·lectius organitzadors de barraques no ens haurem de defensar de res). Això representa, per començar, i no és poc, si el nostre paper i la nostra posició pot significar una legitimació del sistema penal, des de la nostra crítica quotidiana a ell. Significa entrar en contradicció, assumir-la. I dic assumir-la perquè així ho hem decidit. En tot aquest temps transcorregut i arran dels fets en qüestió, s'han produït tota

una sèrie de processos socials força complexos i interessants. S'ha generat, com a reacció espontània i popular arran d'uns fets tan greus i dramàtics, una xarxa i consciència socials que no podia imaginar en aquells moments: els agredits ens hem sentit acompanyats i ens hem deixat acompanyar.

El dia després dels fets, i a partir de la coordinació dels col·lectius de barraques, sorgia una assemblea de joves que aglutinaria desenes de persones, militants i no militants, en una tasca comuna, generant un treball efectiu de resposta i acompanyament, i alhora debats complexos i enfrontats que van posar a prova l'assemblea i les seves dinàmiques. Dels debats eters i de la recerca del consens i la confluència de la teoria i la pràctica va sorgir la necessitat de fer una enquesta entre nosaltres i unes jornades internes durant un cap de setmana per reflexionar sobre qüestions com l'autodefensa, la policia, la justícia popular, la presó... Probablement aquelles

Passi el que passi al judici, cap compassió cap als botxins per part nostra (la deixarem a les ànimes més catòliques)

Paco Arjona

xerrades ens van ajudar a algunes a afrontar amb força des d'una idea d'allò social alguna cosa més que la crítica a l'estat, fer tant una difícil autocrítica i acceptar la nostra debilitat com a pas previ a donar-nos fortalesa com veure que en el camí emprès estàvem carregats, també, de raons. Tot això mentre la Plataforma per la Convivència, una mena d'assemblea ciutadana també sorgida arran d'aquells fets, assumia una línia de treball de la qual podien sorgir denominadors comuns (superant la sospita que es pogués convertir en una plataforma política o en un ens integrador). Tot plegat una

xarxa ciutadana que des de la reacció urgent a uns fets s'ha trobat més enllà i des de la diversitat, per exemple, en el rebuig a l'Ordenança de Civisme, aprovada per unanimitat dels regidors del consistori local setmanes després d'aquells fets tràgics, copiada de la barcelonina i utilitzada arbitràriament contra les persones i els col·lectius dissidents.

Ens hem trobat en una multitud d'accions destinades a no oblidar i a assumir les despeses legals de les persones i els col·lectius agredits, sempre sota la càlida presència de la família Isanta-Casellas. La solidaritat s'ha fet gran i sincera en bona

part del Berguedà, al marge de partits i institucions, i oposant-s'hi fins i tot, i ha vingut des de la proximitat vital. Afronem el judici des d'aquest context i ens expressarem des del sentir de bona part d'un poble que demana justícia i alhora des del sentir crític que els problemes d'arrel social no s'arreglen amb la presó. Dels agressors, les últimes paraules: passi el que passi al judici, cap compassió cap als botxins per part nostra (la deixarem a les ànimes més catòliques) sinó dubtes fonamentats que una sentència exemplar pretengui posar fi a les divisions i injustícies socials.

Jordi Garrigós. Militant d'Endavant (OSAN)

/opinio@setmanaridirecta.info/

La realitat fora del bucle

Altre dia una professora de la meua facultat va dir una frase que em va fer reflexionar. Segons explicava, els periodistes no creen una realitat sinó que es limiten a donar-ne a conèixer una de ja existent. És evident que tot allò que ens ensenyen els mitjans de comunicació són temes que estan al carrer, però no ho oblidem, hi són perquè precisament ells els posen. A vegades, per saber què passa cal anar més enllà de tot això, fora d'aquest món de diaris i televisions, un món que existeix, que camina, que protesta, que prova de canviar les coses.

Aquella frase em va fer venir al cap el cas de Ciudadanos; no eren cap realitat, no tenien cap base social, un partit sense militància ni precedents històrics

més enllà de principis de segle. I aquí els tenim, amb diputats al Parlament i regidors als ajuntaments catalans poc després de complir l'any de la seva creació. La culpa de tot això no la tenen només els mitjans de comunicació, però és evident que sense el seu ajut ells no serien on són. És la delimitació de la roda del poder, el bucle que formen els poders econòmics i polítics que tenen en els mass media els seus aliats més fidels. I aquí no entrem nosaltres.

Que un moviment rupturista tregui 5.000 persones al carrer l'11 de setembre passat, sembla que no interessa a ningú. Era una realitat o una ficció? Perquè els que caminàvem pel carrer Comerç de Barcelona no érem hologrames ni personatges de

Amb una setmana de diferència passem de no existir a ser portada dels diaris com si aparegués una nova kale borroka a la catalana d'un bolet que ningú sap d'on ha sortit

còmic. Existim i existim i som els mateixos que en Jaume Roura i l'Enric Stern. Ells sí que han interessat a l'opinió pública, ells sí que formen part d'una realitat: l'antisistema que no té altra feina i es dedica a cremar fotos de la família reial espanyola.

Evidentment que és bo que arreu es conegui que som antimonàrquics, que som independentistes i que no ens limitem a acceptar allò que ens imposen. Però justament amb una setmana de diferència passem de no existir a ser portada dels diaris com si aparegués una nova kale borroka a la catalana d'un bolet que ningú sap d'on ha sortit. És així de trist, ens utilitzen quan i com volen i no hi podem fer res. Seguir treballant

perquè algun dia siguem notícia pel que construïm i pel que creem, penso que aquesta és la millor manera de demostrar que hi som a tots aquests a qui no interessa explicar que estem allà. Per això cal seguir creant les nostres pròpies estructures de contrapoder, els nostres mitjans de comunicació (com aquest que teniu a les mans), les nostres assemblees de base, les nostres candidatures municipals. Tot allò que ens fa créixer de manera irremeiable cap a noves formes organitzatives àmplies i sòlides.

Serà quan això no ho podran aturar, perquè serà tan obvi que no ens podran silenciar. Potser llavors es decidiran a explicar aquesta realitat, no la que ells volen veure, sinó la que és.

Infestació

Infestació: la força d'existir⁽¹⁾

Jordi Martí Font

S'ha acabat el temps del plany, s'ha acabat el temps del "no hi ha res a fer". Ara sabem i podem afirmar que hem estat capaces de resistir, que hem estat capaços de crear espais de dissidència, que hem estat capaços de dir "no" quan ha calgut, que hem estat capaços de dir, en veu alta, que el futur serà de totes i tots o no serà.

Malgrat sindicats domesticats, partits d'esquerra gestadors del capital, projectes fracassats i utopies verbalitzades i no realitzades, ens enfrontem al poder en cada una de les seves manifestacions, començant pel poder que nosaltres mateixes creem. I davant hi tenim el capital, la patronal, la banca, els exèrcits, les esglésies (començant per les nostres) i la nostra mateixa incompetència.

Som les que vam dir prou a la Selva Lacandona al 1994, les que vam cridar que amb l'exèrcit sí que es podia a Barcelona el 1936, els que van continuar el combat després d'Almansa fa tres-cents anys, les que vam creure en la ruptura l'any 1979... i assumim la nostra història, les nostres derrotes i victòries, alhora que no en fem ni en farem monument funerari del futur, però sí record i memòria.

Som els qui no ens vam creure el final de la història que anunciaven els ultraliberals dels EUA, per això hem decidit avançar.

- Som les que vam celebrar la caiguda del mur de Berlín i lluitem per tirar a terra els que queden a l'Estret de Gibraltar, a Belfast, a Palestina...

- Som les que no volem ni exèrcit, ni policia, ni presons, i no ens creiem els mentiders que parlen de terrorisme i de delinqüència per assegurar el control militar del planeta i el control policial de les nostres ciutats.

- Som les qui continuem la lluita per la igualtat de gènere, la lluita del feminisme, perquè sabem que malgrat les lleis el masclisme, a voltes disfressat però encara assassí, continua essent norma social.

- Som els qui volem casa, sanitat, cultura, educació, transport, cures per a tothom, comunicacions i alegria.

- Som les qui creiem en la llibertat de les persones, en la llibertat dels pobles, en els drets de les minories i en la llibertat d'expressió.

- Som els qui rebutgem la guerra i les armes, a Iraq i a Palestina, a Nova York i a Bilbao, a Txetxènia i a Tarragona.

- Som els qui no deixarem de parlar català i defensarem el dret a l'existència de totes les llengües minoritzades, començant per la nostra.

- Som les que no tenim casa, les okupem, creem zones autònomes i establim relacions horitzontals per la transformació social.

- Som les alternatives, sempre en plural: les cooperatives, els bancs ètics, les ONG pel desenvolupament, els cooperants internacionalistes...

- Som els qui vivim sexualitats dissidents, religiositats dissidents, formes de vida dissidents... i les volem motor d'alliberament social.

- Som els qui no ens volem súbdits de cap rei, de cap Déu, de cap líder, ideòleg o patum.

- Som vent, terra, treball, cultura, sentiment i no concebem l'odi com a motor de res, perquè aquest sempre porta als filats d'Auswitch o la Verneda.

- Som els qui defensem la presumpció d'innocència i no acceptem ni ara ni mai els estats d'excepció de cap tipus. Llibertat Núria Pórtulas! Llibertat Laura Riera!

- Som les qui assenyalem l'industrialisme i el capitalisme com a culpables de la destrucció del planeta i per això els volem aturar i els aturarem.

- Som les qui no acceptem la dictadura ni quan aquesta pren forma i estètica democràtiques.

- Som els qui treballem, les imprescindibles, els explotats, les precaritzades, els subcontractats, les sense contracte, la classe obrera... dones i homes motors de la història que els empresaris volen esclaus... i mai ho hem estat.

- Som els qui reclamem l'autogestió de l'economia, de la nostra vida, subordinades sempre al respecte per la natura i a les necessitats no incentivades de la majoria.

- Som a les fàbriques, als sindicats, als centres de treball, a les agrupacions polítiques, a les organitzacions solidàries, les antirepressives, a les cooperatives, a les universitats, a les cases okupades, als ateneus, als centres d'estudis, als casals populars, als instituts, als mitjans de contrainformació, als carrers, a les oficines i arreu, i no acceptem els objectius econòmics que ens tracten com a números i prou.

Ho volem tot i ho volem ara, totes i tots, perquè renunciar-hi per prudència o responsabilitat només ens pot portar, com sempre, a ser imprudents i irresponsables.

Els mossos es passen de la ratlla

Jordi Oriola i Folch
Espulgues de Llobregat

El 29 de setembre passejava Rambla amunt quan em vaig trobar, a l'altura de la font de Canaletes, que la vorera central de la Rambla estava obscurament ocupada per dotze furgonetes d'antivalots dels Mossos d'Esquadra i dues ambulàncies. Contravenien desacomplexadament l'ordenança del civisme, que penalitza l'ocupació de l'espai públic que impedeixi el pas als vianants, però suposo que pensen que l'ordenança no va amb ells... Era un espectacle vergonyós, prepotent, lleig i gens justificat que em va fer pensar que el responsable d'Interior no era digne del càrrec, menys encara quan forma part d'un tripartit suposadament progressista. A part d'aquestes, hi havia gairebé vint furgonetes més a la plaça Catalunya i a la ronda de Sant Antoni. Em vaig assabentar que unes 200 persones s'havien manifestat, precisament, perquè creien que el dret de manifestar-se està essent vulnerat a Catalunya.

I arran d'això, 400 antivalots, una força de xoc pròpia d'un exèrcit, amb porres i fusells de bales de goma, preparats

per destrossar els 200 manifestants desarmats. Donada la manca de perill existent, no era gens justificada aquesta exhibició intimidant més pròpia de Birmània que de les nostres latituds. A més de francament indignant, em sembla curt de mires perquè, a Barcelona, malgrat que hi ha grans desigualtats econòmiques i greus problemes socials, actualment hi ha unes protestes exemplarment pacífiques que gairebé exclouen la violència, i és gairebé inexistent envers les persones i força reduïda cap al mobiliari urbà, excepte en comptades ocasions en què, reconeixem-ho, hi ha hagut més soroll que no pas fets. En aquestes condicions, pressionar les persones que es manifesten per imposar un silenci total a força de repressió pot resultar molt perillós, no només per a la democràcia, sinó també perquè es provoquen forts sentiments d'indignació i frustració que portaran una escalada en l'acumulació de ràbia, amb la qual es poden arribar a generar explosions incontrolades de violència, que llavors sí que lamentarem.

cartes

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info

o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

Defensen TV3 en un directe de Canal9

Endika Garrigós
Sueca

El lliurament dels premis del 47è Concurs Internacional de Paella Valenciana de Sueca es va celebrar el 16 de setembre.

Coincidint amb la connexió en directe de Canal 9, tres joves d'aquesta localitat van mostrar el seu desacord amb l'intent del govern valencià del PP de clausurar les emissions de TV3 al País Valencià, exhibint petits cartells improvisadament escrits amb bolígraf just darrere de la presentadora, on es podia llegir "Sí a TV3" i "Volem TV3".

En aquest mateix moment,

diversos regidors del PP de Sueca van començar a insultar, a llançar culleres i tovallons als joves i, fins i tot, a provar d'agredir-los.

El president del PP de Sueca, Carlos Ramírez, juntament amb altres regidors del mateix partit (com Lucas Ferrando, un altre autèntic *hooligan*), va intentar consumir l'agressió i va llançar també tot d'objectes que tenien damunt la taula contra el grup de joves, que havien anat convidats pel regidor d'ERPv a l'Ajuntament de Sueca.

Els joves, en acabar el dinar, van recriminar de manera educada l'exportaveu local del PP, Enrique Segarra, alguns companys del qual els van amenaçar i els van dir que a partir d'ara "miren tots els dies sota el cotxe abans d'agafar-lo".

Segarra, és de suposar que en una fugida cap endavant per tal de confondre les coses, ha aparegut a la premsa per denun-

ciar aquest fet, però capgirant la realitat i contant l'ocorregut totalment a l'inrevés.

Es dona el cas que abans de l'exhibició d'aquests cartells, alguns membres de l'equip de Canal 9 havien advertit els joves que no ensenyaren el cartell que estaven preparant, ja que els podrien fer "perdre la feina".

Ja sabeu de sobra que ací al País Valencià el bloqueig informatiu i la censura en la televisió pública són absoluts. Aquests fets són un exemple de les dificultats que tenim per defensar la llibertat d'expressió. Per demanar que no es talle el senyal de TV3, acabem sent acusats poc més o menys que de radicals i, fins i tot, de terroristes.

Així està el pati

› Pàgina 10
Amnistia Internacional denuncia l'ús d'armes elèctriques que a Estats Units i Canadà ja han provocat desenes de morts

› Pàgina 12
Mobilitzacions per aturar l'execució del projecte urbanístic del Pla Ponent, amb el que es destruiria un important corredor biològic

› Pàgina 17
Engega a Sabadell la campanya per exigir l'absolució de les onze persones processades després de les càrregues policials dels fets del Bamba

BARCELONA // MOBILITZACIÓ CONTRA EL 'SEGREST' DE LES MANIFESTACIONS

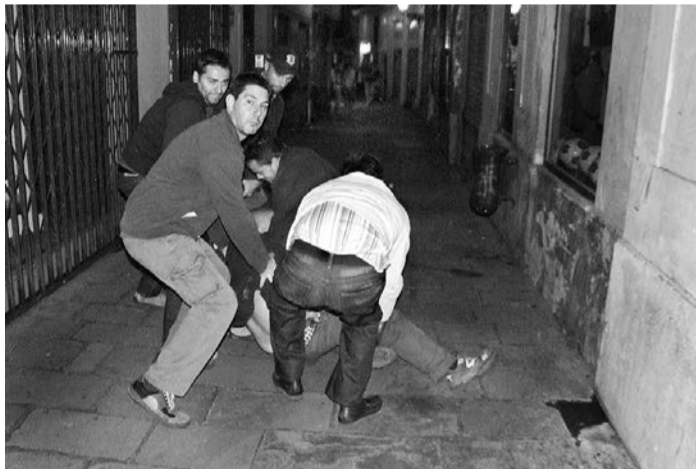
La marxa pel dret de manifestació burla el bloqueig policial establert

☞ Pau Cortina Trilla
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La manifestació convocada el dissabte 29 sota el lema "La repressió mai ens tallarà les ales" en reivindicació del dret de manifestació deparava una sorpresa d'última hora pels Mossos d'Esquadra desplegats: una segona manifestació paral·lela convocada de manera oficiosa va aconseguir, finalment, arribar al destí previst per la marxa principal, la plaça Sant Jaume, mentre la primera quedava atrapada al carrer Pelai amb la Rambla per un ampli dispositiu policial que n'impedia l'avanç.

Aquest cop la marxa no va ser 'segrestada', però es va bloquejar i impedir el seu avanç

La manifestació havia sortit de la plaça Universitat a les set de la tarda, precedida d'una sèrie de parlaments, entre els quals el del primer imputat per cremar una imatge del rei fa dues setmanes a Girona, Jaume Roure, i el d'Ariadna Monerri, cosina de la també gironina Núria Pórtulas. Tot i això, la convocatòria no s'adreçava a la polèmica crema de fotos reials -versió que la majoria de mitjans de comunicació ha explicat erròniament- sinó, com s'ha dit, al dret de manifestació. Així es fa constar al text redactat pels convocants (una desena d'assemblees

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: 1. Capçalera de la manifestació, bloquejada pels agents de policia a Pelai. 2. Lectura del manifest a plaça Sant Jaume. 3. Detenció del jove egarenc. 4. Enfrontaments i tensió a la capçalera.

Albert Garcia /
Asier Altuna

antirepressives i grups de suport als presos polítics), on es recorda que el "dret de mobilització és un dret irrenunciable que cal protegir de qualsevol restricció" i s'apel·la als responsables polítics del Departament d'Interior a rectificar les pràctiques abusives del cos policial que dirigeixen.

El retard -la marxa estava convocada a les sis de la tarda- s'explica per l'exhaustiu desplegament d'agents que vigilaven els accessos a la plaça, registrant bos-

ses i pertinences de tothom considerat susceptible de participar a la manifestació. Per controlar la manifestació, els Mossos d'Esquadra van desplaçar fins a 40 furgonetes (provinents de la comissaria de la Brigada Mòbil, a Sabadell) i entre 350 i 400 agents antiavalots.

▶ "Divideix i venceràs"

El motiu de "l'estratègia de desorientació" és a la base de la pròpia convocatòria de la manifestació - d'altra banda, tenint en compte

com van anar els esdeveniments, l'acció va cobrar sentit i va quedar plenament justificada. La mobilització es va ordinar justament per mostrar el rebuig dels convocants a la pràctica policial "d'encerclament de manifestacions", estrenada recentment a Catalunya pels Mossos d'Esquadra. De fet, l'exemple més clamorós d'aquest tipus de pràctica es remunta al 17 de juny passat, en una manifestació que va ser literalment "segrestada" per la policia al llarg de tres hores, durant les quals cap persona podia entrar ni sortir del cordó policial que envoltava els manifestants.

Així, en previsió d'un nou encerclament de la marxa, l'organització va preparar en secret l'esmentada segona convocatòria, que va reunir prop de 150 persones al Liceu, prèviament reunides en grups més reduïts per no cridar l'atenció. Com s'ha dit, la iniciativa no va ser en va, ja que, si bé la policia no va "segrestar" la manifestació principal, sí que va impedir l'avanç de la marxa pel recorregut previst als aproximadament 800 participants, en bloquejar-la a l'inici de la Rambla.

▶ Dos grups, un objectiu

El segon grup de manifestants, després d'un intent frustrat de

fusionar-se amb la manifestació principal pujant Rambla amunt, van pendre el sentit contrari i es van dirigir al carrer Ferran amb l'objectiu d'arribar a la plaça de Sant Jaume per llegir un manifest. Els va costar. Finalment van ser una trentena els qui ho van aconseguir, amb una corredissa prèvia i una càrrega d'uns agents antiavalots manifestament sorpresos per aquest segon nucli de manifestants "no previstos". Paral·lelament, a Pelai, els congregats van restar dues hores de peu davant del cordó policial que els impedia avançar. Aquí, entre picabaralles puntuals amb els agents que no van anar a més, se seguia amb incertesa l'evolució del "grup de Ferran". Les dues manifestacions es van desconvocar simultàniament, prop de les nou del vespre, un cop es va poder llegir el manifest a la plaça Sant Jaume per certificar que s'havia aconseguit l'objectiu inicial. L'única detenció que es va fer, la d'un jove de la ciutat de Terrassa, va ser al cap de pocs minuts, a la Rambla amb el carrer Portaferri, quan la gent del segon grup de manifestants ja tornava cap a la plaça de Catalunya després que es desconvocés la protesta. ☞

La reflexió

Hi eren o no hi eren aquells 20 periodistes?

☞ Albert Martínez

Durant les més de dues hores que va trigar a començar la marxa pel dret de manifestar-se del passat 29 de setembre, una vintena de periodistes enviats pels mass media a la plaça Universitat van prendre notes, van grabar declaracions i van fer fotografies. En un primer moment, tots venien amb la idea que era una protesta on es cremarien fotografies del rei. Se'ls va explicar, per activa i per passiva, que tot i que, evidentment, la gent que érem allà defensàvem la crema

d'aquestes imatges i ens proclamàvem contraris a la monarquia, la marxa s'havia convocat en defensa del dret de manifestació. L'objectiu de la protesta era denunciar les pràctiques de "pastoreig", encapsulament i conculcació del dret d'expressió a la via pública per part del Departament d'Interior i dels Mossos d'Esquadra, comandats per Joan Saura i Joan Boada. L'endemà, però, era evident que no ho van entendre o no ho van voler entendre. L'equip de TV3 desplaçat fins a la Rambla va gravar i editar un vídeo on s'explicava el perquè de la

marxa, que mai es va emetre tot i que ja estava a l'escaleta del Telenotícies (la versió oficial és que hi va haver un problema al sistema informàtic). La resta de mitjans va ignorar el que s'havia explicat als periodistes desplaçats al lloc dels fets i van copiar la versió d'EFE, segons la qual la marxa era antimonàrquica. Okupes, radicals, antisistema, independentistes, anarquistes, antimonàrquics. Sempre hem de ser el que els diaris volen que siguem en el seu titular simplista? Tenim dret a ser voluntàriament complexos i no estereotipats?

ESTAT ESPANYOL // LES PISTOLES ELÈCTRIQUES (TASER) DE LA POLICIA PODEN CAUSAR LA MORT

Amnistia Internacional denuncia les armes no reglamentàries

✉ Roger Rovira
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les pistoles elèctriques, tot i que poden arribar a ser mortals, estan fora de control a Catalunya i a la resta de l'Estat. Amnistia Internacional (AI) denuncia la permissivitat de les autoritats en l'ús d'aquestes armes no reglamentàries per part de diferents cossos policials.

Els 50.000 volts de descàrrega poden provocar lesions cardiovasculars i parades respiratòries

Segons documenta al seu informe *Voltios sin control*, les pistoles elèctriques, conegudes com a Taser (marca del principal fabricant), podrien haver causat la mort de 269 persones als Estats Units durant els últims cinc anys (en 23 casos, el forense atribueix la mort directament a la pistola elèctrica), quinze al Canadà i una fins i tot al

Directa

Els dos cables surten disparats amb el projectil i provoquen una forta electrocució

Regne Unit, on les restriccions en l'ús de la Taser són similars a les d'una arma de foc. El Comitè Contra la Tortura de l'ONU ja ha expressat la seva preocupació.

La distribuïdora de l'empresa Taser a l'Estat espanyol, Andreu Soler i Associats, que no ha acce-

dit a entrevistar-se amb AI, a la seva pàgina web afirma que "AI mai ha aportat cap informe mèdic o forense" que demostrï els seus efectes sobre la salut.

A més de les morts per electrocució, alguns experts mèdics creuen que les descàrregues d'aquestes armes poden agreujar el risc d'aturada cardíaca en persones agitadaes, sota la influència de drogues, o que pateixin problemes cardíacs previs.

Cal destacar que als fòrums de policies a Internet, i fins i tot a la pàgina web dels propis fabricants, es justifica l'ús de la Taser, precisament, en els casos en què el subjecte a reduir està sota els efectes de la droga. AI alerta de la ineludible necessitat d'una formació rigorosa dels agents que rebien aquestes armes. A Sussa, estan considerades equivalents a les de foc.

La Direcció General de la Policia afirma que "encara no han estat utilitzades" pels Mossos d'Esquadra, tot i reconèixer que s'està avaluant el seu ús en "casos realment excepcionals, només com a alternativa a les armes letals".

▶ **La policia de Blanes en té**
La Policia Local de Blanes (La Selva), entre d'altres, ja disposa d'aquestes armes, tot i que no consta que s'hagin utilitzat. Altres policies locals de l'Estat també les tenen, com a les Illes Canàries, on formen part de l'equip bàsic. Els ajuntaments canaris s'han negat a contestar les preguntes d'Amnistia Internacional.

La pròpia UE inclou les armes elèctriques en el seu "Reglament sobre el comerç de determinats productes que poden utilitzar-se per aplicar la pena de mort o infligir tortura". Els 50.000 volts que

aplica la Taser, comprovats pels presos d'Abu Ghraib i Guantánamo, exigeixen que el seu ús es limiti a situacions en què l'alternativa seria l'ús d'armes de foc.

Policies lesionats en entrenaments demanen el fabricant als Estats Units. Un d'ells va patir dos infarts

Per bé que el fabricant assegura que "el Taser no fa mal", les imatges impactants que es poden veure per Internet semblen desmentir la seva versió. Ha rebut catorze demandes per part de policies dels EUA lesionats en entrenaments. Arran de l'impacte d'una Taser, un cap de policia va patir dos infarts, danys neurològics i severos danys cardíacs, entre d'altres. ☹

Xat policial

Als fòrums policials d'Internet A en reconeixen l'ús al marge de la legalitat, sobretot per part de vigilants privats (per internet es venen al públic en general). Defensen el seu ús i ignoren qual-sevol risc: "no et veus forçat a prémer el gallet. Utilitzant la Taser ja n'hi ha prou, es recupera, el tens viu i com si no hagués passat res". També reconeixen els abusos: "de vegades alguns no tenen dos dits de front i ja l'hem "liada", i com que tots duem el mateix uniforme, el mal ús ens afecta a tots". D'altres els donen la raó: "fins el collons de tanta ONG, amnisties... al primer que tregui el cap, una enrampada i ja té per sopar dos ous fregits".

Un mort per descàrregues elèctriques a Roquetas

El cas de la mort de Juan Martínez Galdeano en un quarter de la Guàrdia Civil a Roquetas de Mar, Almeria, l'agost de 2005, va obrir el debat sobre les armes elèctriques a l'Estat. L'autòpsia i el judici van provar que les descàrregues van ser un "factor concurrent" en la seva mort. Sense oblidar que el de-

tingut estava emmanillat mentre se li van aplicar.

El responsable va ser suspès, però no hi va haver mesures per l'ús d'una arma no reglamentària. La Taser, que mesos abans era considerada inadequada per l'ús policial pel propi Ministeri d'Interior, ja havia estat retirada de la Guàrdia Civil l'any 1995.

CATALUNYA // EL JUTJAT D'INSTRUCCIÓ 13 IMPUTA SIS POLICIES PER L'ACTUACIÓ EN UNA DETENCIÓ

Els màxims responsables del Grup d'Informació els jutjaran per tortura

✉ Agnès Tortosa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El màxim responsable de la Brigada Provincial d'Informació de la Policia espanyola, conegut com a Jordi, serà un dels sis agents del cos que hauran de seure a la banquetta dels acusats el proper 18 de desembre. Aquests integrants del que es coneix com a Grup 6, comandat durant anys per Julia García Valdecasas i actualment per Joan Rangel, hauran d'afrontar per primer cop acusacions de tortures

Els fets que es jutjaran a la vista oral es remunten a la matinada del 4 d'octubre de 2004

contra un detingut. Aquesta unitat està especialitzada en el seguiment, documentació i persecució dels i les integrants de

moviments socials alternatius, col·lectius anarquistes, organitzacions de l'esquerra independentista, sindicalistes crítics, entitats veïnals, grups ecologistes, centres socials okupats i un llarg etcètera... També són responsables dels "books fotogràfics" i dels arxius il·legals de persones sense antecedents judicials, tan sols pel fet de tenir una militància política i ideològica. Això va ser denunciat en el seu moment pel Col·lectiu Nominats, que va exigir la desaparició d'aquestes fitxes polítiques. Els fets que es jutjaran en aquesta

vista oral es remunten a la matinada del 4 d'octubre de 2004, quan es va produir el llançament d'una ampolla amb benzina contra la Comissaria situada a la planta baixa de la seu del districte de Sants. Poca estona després, diversos agents detenien, per criteris estètics, dos joves de l'Hospitalet i un tercer de Cornellà que es trobaven a uns centenars de metres de la Comissaria. Els dos primers - l'Eudald i l'Ermengol - van ser empresonats de forma preventiva durant dos mesos al centre penitenciari de la Trinitat Vella. El ter-

cer detingut -en Dani- va ser durament interrogat, amb cops inclosos, que li van perforar el timpà. Finalment, tots tres van ser absolts de les acusacions fiscals, que sumaven una petició de vuit anys de presó. En Dani va ser condemnat a pagar una multa de 40 euros. Un cop en llibertat i sense acusació, s'ha girat la truita i seran els agents de la Policia els que hauran de respondre les preguntes i afrontar les acusacions de maltractes, amb una petició de quatre anys i mig de presó per part de l'acusació particular. ☹

PAÏSOS CATALANS // NOVES CREMES DE FOTOS DEL REI COM A MOSTRA DE SOLIDARITAT

La fiscalia exigeix 15 mesos de presó pels acusats de la crema de fotos

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Una setmana més les reaccions per la crema de fotos del rei continuen, per una banda l'Audiència Nacional va citar a declarar un altre jove en relació a la primera crema de fotos que es va fer a la ciutat de Girona. El jove militant de la SEPC el va cridar el jutge Santiago Pedraz, el passat divendres 28 de setembre, i va declarar-se autor de la crema de les fotos com a mostra de rebuig a la monarquia. Després de la declaració dels dos joves la fiscalia ha fet una petició de quinze mesos de presó pel delictes d'injúries greus a la corona amb l'agreujant d'anar encaputxats en el moment de fer l'acció.

Nou persones declararan aquest dijous per la segona crema de fotos

Per altra banda, nou persones més seran cridades a declarar el dijous 4 d'octubre, aquest cop pel jutge Grande-Marlaska, per un possible delictes d'injúries a la corona en relació a la crema de fotos que es va fer en solidaritat amb la imputació del primer jove. En aquest nou grup imputat per l'Audiència Nacional s'hi troben diferents militants de col·lectius independentistes de les comarques gironines, així com membres d'altres col·lectius antirepressius de les comarques. Alerta Solidària denuncia que entre les persones citades hi ha el jove que va llegir el manifest de la concentració i que en cap moment va cremar cap fotografia del rei. Aquesta organització també denuncia l'existència de fitxes policials il·legals per part dels Mossos d'Esquadra davant el fet que diverses persones han estat cita-

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: 1. Crema d'un gran cartell amb la imatge del rei a la facultat de física de la UB 2. Manifestació als carrers de Vilafranca del Penedès 3. Roda de premsa d'autoinculpació de regidors de les CUP

des, a través dels seus mòbils particulars. Un altre fet que ha originat crítiques als Mossos d'Esquadra ha estat la pressió que han exercit sobre el periodista Jordi Ribot perquè entregués les fotografies que servien com a proves inculpatores de persones que havien cremat fotos del rei. Aquest fotoperiodista, en un primer moment, es va negar a entregar-les però al ser citat per l'Audiència Nacional i poder ser acusat d'obstrucció a la justícia van fer que acabés entregant el material del que disposava. En motiu d'aquestes pressions una seixantena de fotoperiodistes van concentrar-se a la ciutat de Girona amb cartells on s'hi llegia: "Som periodistes i no confidentes". Des del col·legi de periodistes de Girona van assessorar a Jordi Ribot i van denunciar el que ells

creuen com una flagrant violació del secret professional i de la llibertat d'informació sense rebre coaccions.

Els organitzadors de la campanya "No al rei" estan portant a terme diverses accions per denunciar la criminalització per part de l'Audiència Nacional. Les iniciatives recullen la venda de banderoles o les adhesions (de les quals en porten prop de 5.000). Les autoinculpacions es poden fer des de la pàgina web especialment creada <http://noalrei.elsud.org>. També han obert un compte corrent per recollir fons per sufragar les despeses de la campanya. El proper dimecres un autobús sortirà de la ciutat de Girona per acompanyar els nous inculpats a Madrid i el dissabte s'ha convocat una concentració a les set de la tarda 19h a la plaça del Vi.

Isabel Zaballa
Albert García

► **S'extenen les protestes**
Les protestes per denunciar la criminalització que està portant terme l'Audiència Nacional s'han succeït també durant tota la setmana a diferents punts de Cata-

A les concentracions de Lleida i Manresa es van repetir les cremes de fotos

lunya. L'endemà mateix de la citació del militant de la SEPC una concentració d'un centenar de persones a la UB, on estudia el

jove, va denunciar aquest fet al mateix moment que una gran pancarta del rei era cremada per diversos encaputxats. Paral·lelament a diferents poblacions s'han fet diversos actes o concentracions on en algunes d'elles s'han cremat fotos dels reis com a mostra de suport als imputats. Entre les més importants hi ha hagut la de Lleida on un centenar de persones van manifestar-se convocats per l'assemblea de joves de Lleida, sota el lema "300 anys contra Espanya, 300 anys contra el borbons". Al finalitzar la concentració una trentena dels manifestants van encendre retrats dels monarques i van desplegar pancartes contra la monarquia. En una concentració a la ciutat de Manresa també una trentena de persones van cremar retrats del rei com a mostra de solidaritat. ☺

VILA DE GRÀCIA // TRES ANYS DESPRÉS DE L'AGRESSIÓ FEIXISTA

El TSJC reboca el cas de l'assassinat d'en Roger

Oriol Matadepera

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Al Roger Albert el van assassinar durant les festes del barri de Gràcia (Barcelona) del 2004. El novembre de 2006, l'Audiència Provincial de Barcelona va condemnar a onze anys de presó al neonazi Aitor Dávila i va absoldre a qui li va lliurar l'arma homicida, Emilio Cortés. La família i la Fiscalia van recórrer la sentència per defectes de forma en el veredict i ara el Tribunal Superior de Justícia de Cata-

Augmenten la pena a l'assassí d'en Roger i es tornarà a jutjar a qui va comprar l'arma

lunya (TSJC) ha elevat la pena a l'autor material del crim d'onze a quin-

ze anys de presó. Pel TSJC, la suposada integració familiar i laboral de l'acusat no és suficient justificació per imposar la pena mínima, que serien deu anys, davant un delictes tan greu. La conclusió del jurat popular és que la mort d'en Roger es va produir fruit d'una baralla entre grups diferenciats i no va ser una atac amb traïdoria.

El TSJC discrepa de l'opinió del jurat popular que es va constituir pel judici, que deia que "la presó és com un centre de rehabilitació abans que un centre de càstig". El

fet de pertànyer a grups d'extrema dreta tampoc l'afavoreix a l'hora de demanar la pena mínima.

Per una altra banda, el segon acusat tornarà a ser jutjat, ja que el TSJC diu que el jurat popular no va arribar a valorar ni a votar la seva absolució al descartar que aquest li passés a Dávila el ganivet escorxadador amb que a matar en Roger Albert. Aquest defecte formal farà repetir el judici. A part, el TSJC creu que el jutge hauria d'haver tornat a valorar l'exculpació d'Emilio Cortés donat l'estret marge pel

qual va ser absolt. El tribunal popular va considerar que no era procedent perquè abans ja havien descartat que aquest acusat passés a Aitor Dávila, en el mateix lloc del crim, el ganivet escorxadador que aquest últim va clavar al coll de Roger Albert. Això va suposar un defecte de forma, que ara comportarà la repetició del judici. El TSJC destaca en darrer lloc que el jurat popular no pot recomanar l'indult i que aquest es concediria "en el cas que sigui procedent d'acord amb el dret". ☺

GAVÀ // EL PLA PONENT PRETÉN CONSTRUIR MÉS DE 2000 HABITATGES A LA ZONA

Mobilitzacions per salvar 200 hectàrees d'àrea verda a Gavà

☞ Anrhick
/redaccio@setmanaridirecta.info/

“**F**em un parc per a tot-hom, no al Pla de Ponent!” Sota aquest lema, el Grup Ecologista Quercus i la Fundació Trifolium van convocar a la població de Gavà (Baix Llobregat) el dissabte 29 de setembre. El motiu era recollir les 5.000 firmes necessàries per aturar el pla de Ponent, un projecte urbanístic que preveu la creació de més de 2.000 habitatges d'un total de 5.000, el 40% dels quals seran de protecció oficial. Durant la recollida de firmes, que va durar tota la jornada, també es van fer altres activitats, com ara el

La zona d'urbanització és al mig de l'únic corredor biològic que connecta el delta del Llobregat amb el massís del Garraf

passi d'un documental, una exposició fotogràfica de la fauna i la flora que podria desaparèixer i un mural perquè els nens poguessin dibuixar i escriure les seves raons per aturar el projecte. Com a

Vista general del corredor biològic des del delta del Llobregat fins el port de l'Ordal

Anrhick

colofó, el llançament a l'aire de desenes de globus que duen lligat un desig per a la recuperació i la conservació de la natura.

La zona d'urbanització és al mig de l'únic corredor biològic que connecta el Delta del Llobregat amb el massís del Garraf i la serra de l'Ordal, 200 hectàrees d'àrea verda al sector oest de Gavà, que separen aquesta localitat de la de Castelldefels. Segons els ecologistes, el pla destruirà aquest ecosistema únic a tota l'àrea metropolitana. La pèrdua, però, no serà només ecològica, sinó que també serà patrimonial. I és que, a part de boscos i camps de conreu, també perillan les res-

tes d'un poblat romà i d'un altre d'ibèric de fa més de 2.000 anys.

► Demanda Judicial

En un intent d'aturar el projecte, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va admetre a tràmit el novembre passat una demanda proposada per Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), però el Tribunal, de moment, ha dit que s'hi pot construir, igual que la Generalitat. “L'únic recurs que tenim ara és aconseguir aquestes signatures. No estem en contra de la construcció d'habitatge protegit, però no aquí”, va afirmar el president de Quercus, Àngel Losada. “En tenim més de mil,

però no pensem parar fins que arribem a les 5.000 signatures, no permetrem que es talli cap arbre”, va assegurar Gemma Knowles, vice-presidenta de Trifolium.

Però aquesta denegació no ha fet aturar el procés ja que, un cop aprovat el projecte per la via administrativa, queda la via judicial. “El judici encara segueix. Hem demanat una fase de proves per fer uns informes sobre el terreny. Després vénen les al·legacions i la sentència”, comenta Josep Capmany, secretari de finances de la junta municipal d'ERC; i afegeix, “aquests judicis duren quatre o cinc anys. Ja n'hem fet un i, si finalment la sentència ens és favorable, el pla s'anul·larà”.

En un principi, l'Ajuntament de Gavà, liderat amb majoria absoluta pel socialista Joaquim Balsera, tenia previst començar les obres a finals de 2006, però els plans han canviat i sembla que les màquines entraran dos anys més tard. Segons el president de Quercus, fins ara l'Ajuntament ha reaccionat “responent amb una altra campanya al seu període municipal El Bruguer, que intenta ofegar la veu de la gent senzilla que treballa per poder salvar aquest paratge únic”. “Des dels mitjans de comunicació locals, han venut la idea que créixer en nombre d'habitants és progrés i que els que s'oposen al pla de Ponent són quatre gats”, va afegir Campmany. ☞

SANT BOI DE LLOBREGAT // OKUPACIÓ D'HABITATGES

Un grup d'estudiants okupa i rehabilita una casa buida

☞ Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

La setmana passada es va okupar una casa al nucli antic de Sant Boi (Baix Llobregat) a fi de satisfer les necessitats d'habitatge de persones que per raons econòmiques no poden accedir a un lloguer i també com a forma de lluita contra l'especulació. L'edifici que estava tapiat

L'edifici va ser tapiat a mig reformar ara fa quatre anys

des de feia uns quatre anys havia estat abandonat a mig reformar. Segons els okupants de la casa, els pocs veïns que viuen a la zona van manifestar la seva complaença pel nou ús que es donaria a l'espai.

Façana de la nova vivenda okupada a Sant Boi

Directa Baix Llobregat

L'okupació no es va fer pública fins al dia després, moment en qual es van presentar dues dotacions de la policia municipal amb la intenció d'identificar les persones que eren a l'interior. Per aquest motiu, un grup d'unes dotze persones es va aplegar a la porta en senyal de suport.

El mateix dia, una persona es va dirigir als okupants i els va exigir que marxessin sota l'amenaça de fer-los fora per la força acompanyat d'un grup de persones. Malgrat això, la propietat de l'edifici està en entredit, ja que la policia admet que l'edifici és de propietat municipal. ☞

CORNELLÀ DE LLOBREGAT // REPRESSIÓ

Cercavila per l'okupació assetjada pels Mossos

☞ Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

La cercavila reivindicativa contra el desallotjament de la Lakandona, el Kau i Els Dalton a Cornellà de Llobregat (Baix Llobregat) va acabar amb identificacions i amenaces de denúncia per

Durant tot el recorregut la protesta va anar encerclada per agents antiavalots i policia de paísà

manifestació il·legal per part dels Mossos d'Esquadra. Durant tot el recorregut la protesta va anar encerclada per agents antiavalots

i policia de paísà. L'acompanyament es va produir fins a les portes del Kau, on es va convidar a un vermut a les persones que participaven en la protesta. La presència policial al voltant de la casa no va acabar fins hores després. Fins llavors, les persones que sortien del vermut van ser identificades de manera sistemàtica.

► **Coincidint amb un acte oficial**
Tot i que aquesta pràctica és habitual en els Mossos d'Esquadra des del seu desplegament a Cornellà, la cercavila coincidia amb la inauguració de la seu local dels jutjats amb la presència del president de la Generalitat i la Consellera de Justícia.

La casa Els Dalton ha vist endarrerida l'ordre de desallotjament, que s'havia de fer efectiva dimarts, ja que no la van notificar amb prou temps. El Kau continua amenaçat amb data fixada pel dijous 4 d'octubre. ☞

BAGES // 200 PERSONES ES CONCENTREN DURANT LA VISITA DE LA DIRECTORA DE QUALITAT AMBIENTAL

El Govern aprova l'ampliació del runam salí amb un permís ambiental

Meritxell Guàrdia
/manresa@setmanaridirecta.info/

Totes les premonicions sobre la possible ampliació de l'abocador salí de Sallent s'han complert. Després de la reunió celebrada el dia 25 de setembre a l'Ajuntament de Sallent, amb la Directora General de Qualitat Ambiental del departament de Medi Ambient, Maria Comellas, sobre la problemàtica del runam salí, s'ha sabut que l'administració catalana està disposada a donar el permís

L'ampliació de l'abocador salí té una capacitat de set milions de metres cúbics de residus

d'ampliació de l'abocador salí amb una capacitat de set milions de metres cúbics de residus. A més, Medi Ambient insta a l'Ajuntament de Sallent a fer una previsió de reserva de sòl en el Pla General d'Ordenació Urbanística (PGOU) per a "possibles necessitats" de l'empresa minera després d'un primer període de vuit anys. Aquesta última reserva afectaria als Plans de Ridor, una zona forestal i agrícola, amb una capacitat de disset milions de metres cúbics de runam,

Plataforma Prou Sal

Un dels actes d'oposició als vessaments salins d'Iberpotash SA

que hauria de ser desclassificada en el PGOU. Ara, però, el més àgil per a l'empresa és que l'Ajuntament accepti la retirada de la línia elèctrica del Mas de les Coves per a que el runam de Corgulló pugui créixer verticalment i així tenir un temps de marge (es calcula dos anys d'activitat) per a complir els requisits i fer el nou abocador.

► **Mesures prèvies a l'ampliació**
L'autorització ambiental d'ampliació de l'abocador salí del Corgulló (Sallent) presentada per l'empresa minera Iberpotash SA al 2006 ha

obtingut resposta. La resolució del 24 de Juliol de 2007 del Departament de Medi Ambient i Habitatge, segons ha pogut consultar la Plataforma Prou Sal!, recull diverses mancances oblidades en l'autorització presentada i obliga a l'empresa a presentar un projecte constructiu de les captacions d'aigua en un termini de dos mesos i a complir una sèrie de mesures en un termini de sis mesos. Dins d'aquestes mesures s'inclouen estudis al detall de la zona, delimitació de l'ampliació del runam i diverses mesures

correctores. Des de la Plataforma Prou Sal! s'exigeix a la Generalitat que "obligui a l'empresa a complir aquestes mesures i, si no les compleix, que tanqui l'activitat".

► Iberpotash pressiona al comitè d'empresa

L'empresa minera i els sindicats de treballadors i treballadores han acabat coincidint en la necessitat de fer l'ampliació de l'abocador i així evitar la suposada parada tècnica. Segons dades d'alguns treballadors, Iberpotash ha fet pressió al Comitè d'Empresa per frenar

les recents mobilitzacions en contra dels runams salins de Sallent. L'argument era que si no s'aconseguia l'ampliació del runam, en un termini de quatre mesos hi hauria una parada tècnica que deixaria sense feina a bona part dels miners. En aquest sentit, la Directa ha intentat contactar amb Iberpotash, però l'empresa no ha donat cap resposta.

Iberpotash ha fet pressió al Comitè d'Empresa per frenar les recents mobilitzacions

Per altra banda, aquesta pressió es va fer evident a la concentració silenciosa convocada per la Plataforma Prou Sal! el dimarts dia 25 de setembre, on 200 persones van mostrar el seu rebuig a l'ampliació del runam salí. A la mateixa hora i lloc es va fer una concentració de miners per contrarestar les reivindicacions, ja que aquests acusen a la Plataforma de no pensar en la situació laboral dels treballadors de la mina. Segons Prou Sal "Iberpotash ha fet servir els treballadors, mitjançant xantatge, per fer pressió a les administracions i seguir la mateixa política de contaminació, sense aplicar cap control previ".

VANDELLÓS // EMRESA TREBALLA PER ACONSEGUIR UNA OPINIÓ PÚBLICA FAVORABLE

Els agents interessats en instal·lar el cementiri nuclear mouen peça

Pau Cortina Trilla
/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'any 2006 el govern espanyol va prendre la decisió de construir un Magatzem Temporal Centralitzat (ATC) per als residus radioactius d'alta activitat dipositats a les piscines de les centrals nuclears espanyoles, és a dir, la instal·lació d'un cementiri nuclear.

Ara, després de l'estiu, sembla que les gestions per accelerar la construcció del cementiri s'han incrementat. Les parts interessades en la seva construcció, és a dir, EMRESA, l'Associació de Municipis en Àrees Nuclears (AMAN) i els alcaldes dels ajuntaments de les zones nuclears d'Ascó i de Vandellós, haurien mantingut contactes habituals durant el mes de setembre, segons denuncia la Coordinadora Anticementiri Nucle-

ar de Catalunya (CANC). D'altra banda, i amb l'objectiu d'assegurar una opinió pública favorable, o si més no indulgent, l'empresa i els ajuntaments de Vandellós i de l'Hospitalet de l'Infant han estat

Ja són 50 els municipis i set els consells comarcals que s'oposen a l'ATC

oferint visites guiades -amb àpat inclòs- a la central nuclear Vandellós I, on explicaven les virtuts de l'energia nuclear i els beneficis d'instal·lar un cementiri nuclear. Darrerament també, l'AMAC ha

fet i fa enquestes telefòniques a la població de les àrees nuclears de Vandellós i Ascó on es sondeja l'opinió sobre la possible arribada d'aquesta instal·lació.

► La CANC suma adhesions

La CANC denuncia la probable arribada del cementiri com una actuació "il·legítima" de les institucions públiques, atenent a "la majoria de municipis de la zona que s'hi oposen". De fet, si abans de l'estiu aquest ens comptava amb el suport de sis Consells Comarcals i de 35 municipis de la zona, actualment són ja 50 els municipis que s'hi oposen (amb sis capitals de comarca) i set els Consells Comarcals, els quals representen gairebé 450.000 ciutadans. Des de la coordinadora recorden que la Comissió d'Indústria del Congrés dels Diputats no va aprovar una proposició no

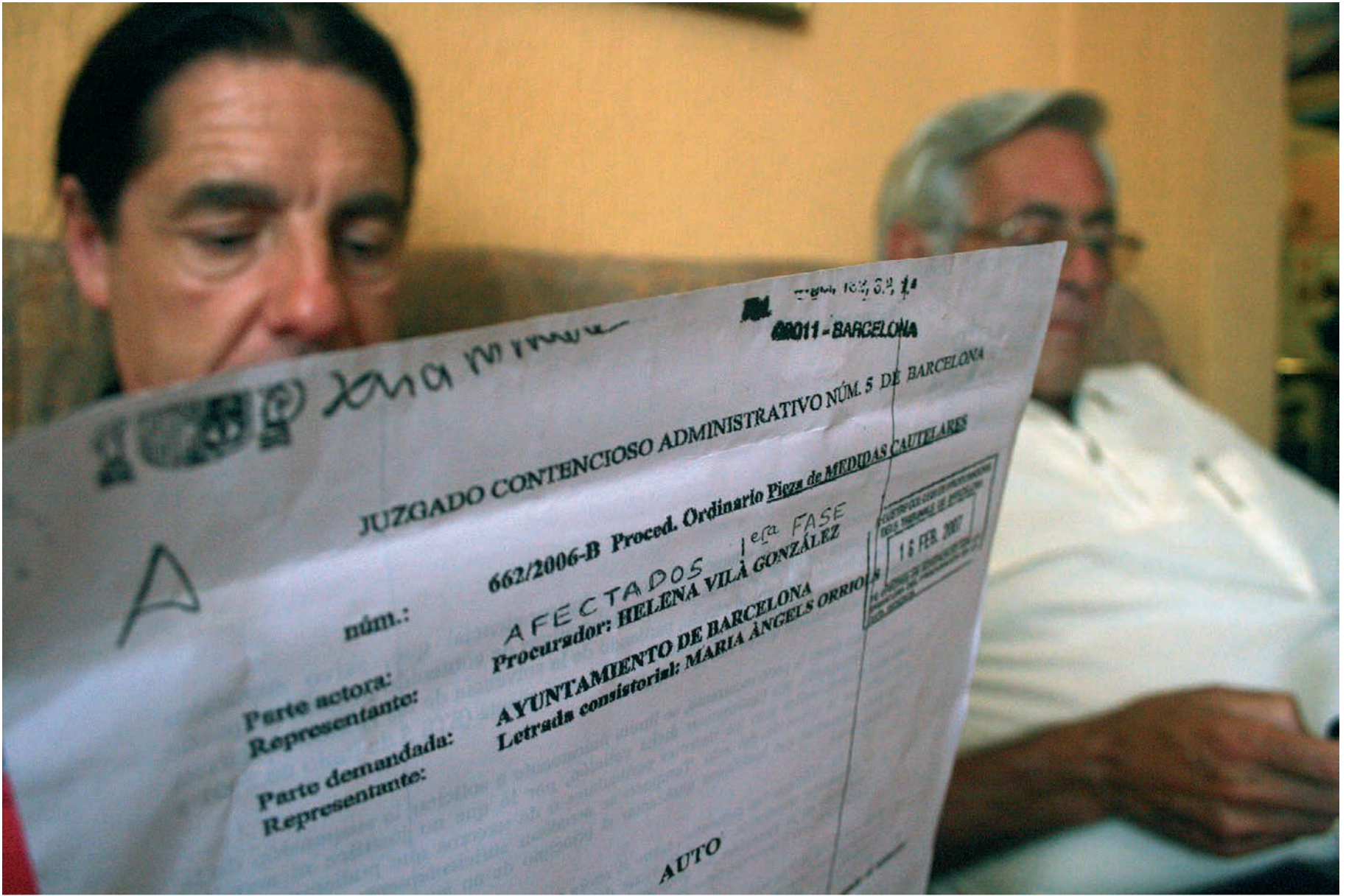

Arxiu Directa

Concentració de rebuig al cementiri nuclear

de llei que reclamava al govern la paral·lització de qualsevol tràmit per decidir una ubicació pel cementiri nuclear fins que no es planteji un calendari de tancament de les centrals nuclears a

l'Estat espanyol. D'altra banda, el Parlament de Catalunya està tramitant una proposta de resolució presentada per ERC i ICV en la línia d'impedir que cap territori de Catalunya aculli l'ATC.

Lluny del parèntesi vacacional que acostuma a suposar l'estiu per a la majoria de la població, els mesos de juliol i agost no han significat cap treva per a les famílies que encara viuen a les Cases Barates incloses dins la primera fase del Pla de Remodelació de Bon Pastor. Aquests veïns, encara pendents de la resolució del contenciós interposat contra el Patronat Municipal de l'Habitatge, han hagut de suportar durant mesos amenaces contínues, pressions de tot tipus, o talls i fugues en els subministraments d'aigua i gas, entre d'altres. La seva situació encara s'ha agreujat més durant l'estiu.

El 31 de juliol, les cinc famílies afectades van rebre una ordre judicial –al marge del judici que tenen pendent– que les declarava ocupants il·legals, tot donant-los un termini de 23 dies per abandonar les seues vivendes. Passat aquest termini, representants del Patronat es van personar al barri, acompanyats per la Guàrdia Urbana, per tal de fer efectiu el desallotjament. Finalment, davant la negativa dels afectats a marxar i la presència de mitjans de comunicació i de persones solidàries, els representants del Patronat van optar per retirar-se. En qualsevol moment, es podria produir un segon intent de desallotjament.

Tanmateix, mentre els problemes a les cases s'aguditzaven, també s'han multiplicat les mostres de suport cap als veïns, amb concentracions de protesta davant el Patronat i la seu del Districte, o cartes de recolzament arribades des d'arreu del món. Precisament, ara que el desenllaç del conflicte s'endevina proper, el futur de les famílies en lluita pot dependre d'aquesta solidaritat. De moment, però, i sobreposant-se al patiment, la vida al Bon Pastor continua.

FOTO

Joan A

Estiu calent a Bon Pastor

TEXT I
GRAFIA:
Alvado

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT // L'EMPRESA MANTÉ EL SILENCI DAVANT LES DEMANDES DE LA PLANTILLA

CNT es mobilitza per les condicions laborals als supermercats Caprabo

✉ Oriol Matadepera
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

El sindicat CNT ha convocat mobilitzacions al centre logístic dels supermercats Caprabo a L'Hospitalet de Llobregat el qual abasteix a la major part d'establiments de la cadena a Catalunya. El sindicat afirma haver intentat negociar amb la direcció de l'empresa i el comitè d'empresa (UGT, CGT i CCOO) unes millores per a tota la plantilla. Es mobilitzen per aconseguir el compliment de les lleis sobre prevenció i ris-

El silenci de l'empresa davant les demandes ha portat a convocar la mobilització

cos laborals i unes eines i una maquinària en bones condicions. També demanen la retribució dels 30 minuts de descans de cada jornada laboral i la clarificació i promoció entre les diverses categories professionals que marca el conveni. A més, exigeixen la delimitació de les primes de rendiment, doncs la CNT assegura que hi ha manca de control d'aquestes primes i s'assignen rendiments arbitraris que no es poden recórrer.

Concentrats davant la seu de la central logística de Caprabo a L'Hospitalet

CNT L'Hospitalet

▶ **Caps de setmana en vaga**
El dijous es va parar dues hores i el dissabte es van iniciar 48 hores de vaga que s'aniran repetint cada cap de setmana fins el desembre si les negociacions no fructifiquen i no s'arriba a cap acord. En aquest cas, la CNT prepara un boicot a l'empresa fins que hi hagi un diàleg real que no ajorni els problemes. La secció sindical de la CNT al centre logístic de L'Hospitalet es va constituir fa quatre mesos i, des d'aquell moment porta denunciant aquest cas. El silenci de l'empresa davant les demandes

plantejades ha portat al sindicat a convocar aquesta mobilització. El 14 de setembre la CNT va presentar una denúncia a Inspecció de Treball per l'estat de les màquines, la manca d'il·luminació, extintors sense revisar, estat de les mànegues, l'absència de farmàcia transportable, la manca d'higiene als serveis, l'ús dels muntacàrregues, les hores extres i les primes de producció. El secretari general de la CNT a L'Hospitalet, Jordi Vega, apunta que "l'empresa volia saber si hi havia capacitat de resposta". A finals d'agost, els

delegats de la CNT van fer arribar una carta a la direcció de Caprabo sol·licitant una reunió que mai s'ha fet.

▶ **Les mobilitzacions**
La CNT preveia que més de la meitat de les 200 persones que treballen al carrer Ciències seguissin la vaga, però a darrera hora molta gent no ha participat de la vaga perquè, segons Jordi Vega, membres del comitè d'empresa han propagat el rumor dins la plantilla de l'acomiadament en cas de participar-hi. Igualment, un terç del torn de nit va

parar el dijous, una mobilització de "poca repercussió", segons Vega, que creixerà, ja que ara hi ha contactes a les botigues per poder estendre el conflicte. El dissabte unes 50 persones van fer cinc piquets informatius que van visitar set de les deu botigues que Caprabo té a L'Hospitalet per a informar a treballadors i consumidors del perquè d'aquestes mobilitzacions.

CNT té previsió de fer denúncia a Inspecció de Treball per obstrucció del dret de vaga

A més, CNT té previsió de fer denúncia a Inspecció de Treball i prendre accions judicials per obstrucció del dret de vaga ja que es va prohibir l'entrada del comitè de vaga legalment constituït al centre de treball. Vega explica que el conflicte de Mercadona és un referent i un aprenentatge per aquesta lluita que ara comença.

▶ **L'intervenció d'Eroski**
El dilluns es va acceptar la compra del 75% de Caprabo per part de la cadena de supermercats Eroski. Caprabo mantindrà el nom però molts contractes seran rescindits. Caprabo volia ocultar el conflicte laboral a Eroski, que ja s'ha assabentat i està intervenint. ☎

CATALUNYA // TÉ EFECTES PERJUDICIALS SOBRE AUS AMB UN ELEVAT NIVELL DE PROTECCIÓ LEGAL

La Generalitat vol legalitzar la caça d'ocells amb vesc i filat

✉ Oriol Matadepera
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El vesc és un mètode que fa servir cola i que diverses associacions ecologistes qualifiquen com a massiu i impossible de controlar adequadament, ja que no és selectiu. El filat consisteix en l'ús d'una xarxa abatible de petites dimensions, associada a una bacineta d'aigua com a esquer. El decret del Govern, que es troba en procés d'incorporar al·legacions, fonamenta la legalització d'aquestes pràctiques perquè són tradicionals en algunes comarques de les terres de l'Ebre per a la captura de turdids (tord comú i tord ala-roig), bàsicament durant la tardor. El decret es basa en una pràctica social de l'antiga Grècia per protegir les vinyes i com a complement alimentari en èpoques d'escassetat.

Centenars de milers de tords en migració són atrets als arbres empastifats de cola i morts sense més opció

El problema que destaquen les entitats ecologistes organitzades en la campanya contra aquest tipus de caça (SEO Birdlife, GEPEC, IPCENA, Ecologistes de Catalunya, Depana i l'Associació Ornitològica de les Terres de l'Ebre) és que no és un mètode selectiu, ja que se li confereix al caçador aquesta qualitat, i té efectes perjudicials provats sobre les poblacions d'altres aus

amb un elevat nivell de protecció legal. Els caçadors usen reclams electrònics i centenars de milers de tords en migració des del nord d'Europa entre octubre i novembre, i un 30% d'ocells d'espècies protegides, són atrets als arbres empastifats de cola i morts sense més opció.

El decret manifesta la seva intenció d'adequar l'ús d'aquestes tècniques amb condicions de selectivitat, però el Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes del Camp (GEPEC) assegura que "és evident la dificultat inherent de garantir que espècies diferents als tords no resultin afectades pels paranys". El decret obliga a netejar de vesc i alliberar les altres aus però la major part d'aquestes moren d'hemorràgia pulmonar a causa del dissolvent de neteja, de fred, d'estrès o depredades. A les conclusions de l'informe de l'Insti-

tut d'Investigació en recursos Cinegètics sobre l'ús del netejador es va comprovar la mortalitat en els ocells "alliberats" i els que no morien patien efectes narcòtics i quedaven amb el plomatge alterat, disminuint la capacitat de vol i d'aïllament tèrmic.

▶ **Incompliment de lleis**
Les entitats ecologistes asseguren que aquest tipus de caça està específicament prohibit per directives europees i pel Conveni de Berna relatiu a la conservació de la vida silvestre i del medi natural a Europa. La llei de Conservació dels Espais Naturals de l'estat espanyol prohibeix expressament els procediments massius i no selectius per la captura i mort dels animals. L'estat espanyol ja va ser sancionat el 2003 per la Comissió Europea per incompliment de les normatives relacionades. També existeix una sanció

del 2005 del Tribunal Suprem a la Comunitat Valenciana per les seves actuacions contra la conservació de la naturalesa prohibint la caça en parany, tècnica anàloga a la caça en barraca. Igualment, l'acord sobre la caça amb vesc o filat no respectaria l'acord europeu sobre caça sostenible signat a Brussel·les el 2004.

Ja fa anys que la Generalitat prohibeix l'ús de reclams elèctrics o aus vives, però el GEPEC assegura que en totes les inspeccions practicades durant els darrers anys s'ha pogut comprovar l'incompliment d'aquesta prohibició. El GEPEC diu que "el govern de la Generalitat sap que sense l'ús de reclams elèctrics aquesta cacera no existiria i, per tant, s'intenta donar una certa cobertura a aquesta cacera totalment il·legal". La campanya compta amb 18.600 adhesions individuals i gairebé 600 de col·lectius diversos. ☎

VALLÈS OCCIDENTAL // POLÈMICA ACTUACIÓ DE LA POLICIA LOCAL

Engega la campanya per l'absolució dels detinguts en els fets del Bemba

Directa Sabadell

/sabadell@setmanaridirecta.info/

Després de quatre anys dels fets del bar Bemba, ha acabat la fase d'instrucció. La Plataforma en Defensa dels Detinguts del Bemba creu que és possible que al 2008 arribi el judici. Per això ha començat la campanya per demanar l'absolució dels onze detinguts, responsabilitats polítiques i condemna per als policies encausats. La nit del 27 de setembre del 2003 el bar Bemba de Sabadell va tancar les seves portes. El Bemba va ser durant anys un espai de trobada

Una càrrega policial es va saldar amb onze persones detingudes i una vintena de ferits

per a molts joves de la ciutat i l'anunci del seu tancament va fer que centenars de persones s'hi reunissin per acomiadar-lo, ocupant tot el bar i part del carrer. El mateix dia, l'Ajuntament va estrenar la Brigada d'Intervenció Ràpida de la Policia Municipal, un cos d'antiavalots de la policia local.

Alguns membres de la Policia Municipal es van presentar al Bemba alertats per alguns veïns que es queixaven del soroll. Paral·lelament, el nou cos de policia i l'alcalde -que acabava de fer la presentació pública de la Brigada a la Zona Hermètica- van situar-se al

Dinar popular i exposició que es va instal·lar a la plaça del Doctor Robert

Lluís Brunet

carrer del darrera del bar. Part de la gent que marxava de la festa va topar amb el desplegament policial i amb l'alcalde Manuel Bustos. "Va ser una provocació, la majoria de nosaltres marxàvem cap a casa i ens vam trobar amb un desplegament desmesurat. Estàvem de festa i vam començar a riure de la situació", explica una testimoni dels fets.

Aquesta trobada va acabar amb una càrrega policial per tot el centre de la ciutat i es va saldar amb onze persones detingudes i una vintena de ferits. Bona part dels detinguts són persones implicades en el teixit associatiu de la ciutat, i des de la Plataforma en Defensa dels Detinguts consideren que les detencions van ser arbitràries. L'actuació de la poli-

cia va ser testimoniada pels regidors Paco Bustos i Josep Ayuso. Els detinguts van denunciar maltractaments i molts dels ferits van presentar denúncia contra els regidors presents i contra alguns dels policies.

D'una banda, hi havia denúncies contra els detinguts i, de l'altra, denúncies contra els regidors i els policies. Però l'any passat es van unificar de manera que només hi haurà un judici. La Plataforma en Defensa dels Detinguts del Bemba considera que el fet d'ajuntar els dos casos en un mateix procés ha estat una victòria. Darrerament el jutge ha considerat que va haver-hi delictes per les dues bandes i ha enviat la resolució a les parts per tal que aquestes facin la

petició d'acusació.

La Plataforma en Defensa dels Detinguts del Bemba va organitzar un dinar i diversos actes dissabte passat en motiu del quart aniversari d'aquests fets. L'objectiu era recordar el cas i recaptar fons pel procés judicial que hauran d'afrontar les onze persones detingudes. Unes 150 persones van dinar a la plaça del Doctor Robert. Al mateix lloc es va muntar una exposició amb els retalls de premsa referents al "cas Bemba" recopilats durant aquests quatre anys i van actuar els Bastoners de Sabadell i dos cantautors. La pluja va obligar a suspendre l'actuació teatral que havien preparat els monitors del teatre Sant Vicenç per cloure aquesta jornada. ☺

BERGA // COMENÇA EL JUDICI CONTRA 9 DELS ACUSATS DE L'ASSASSINAT

Es retiren dos dels col·lectius de l'acusació particular en el cas Isanta

Directa Berguedà

/bergueda@setmanaridirecta.info/

El judici contra nou de les persones que van participar en l'assassinat de Josep Maria Isanta durant la Patum de 2005 va començar el 2 d'octubre a l'Audiència de Barcelona. Els

Els menors imputats ja van ser jutjats durant la primavera de 2006

menors imputats ja van ser jutjats durant la primavera de 2006. A part de la família, hi són representades com a part algunes persones agredides i l'Ateneu

Una pintada recorda la mort del jove a la Patum de 2005

Llibertari del Berguedà. També l'Ajuntament de Berga hi és present com acusació popular, però aquesta part ha estat acusada repetidament per part dels col·lectius organitzadors del concert de Patum d'exercir únicament d'advocat defensor de l'Ajuntament de Berga per tal

d'evitar qualsevol responsabilitat en aquesta institució.

▶ "Inutilitat total d'aquesta via" D'altra banda, dos dels col·lectius organitzadors de les barraques de Patum i del concert i que fins ara també havien estat acceptats com acusació particular s'han retirat

del procés judicial. Són l'Ateneu Anarquista Columna Terra i Llibertat i el Centre d'Estudis Josep Ester Borràs, que a través d'un comunicat han manifestat que "encara no sabem els motius pels quals no existia cap pla de seguretat —tal i com indica la llei—, ni tampoc sabem perquè els Mossos d'Esquadra van ometre la seva responsabilitat i obligació d'auxili (...) vam presentar-nos en aquest procés judicial com a part agredida per tal que les administracions assumissin la seva responsabilitat (...) l'experiència en aquest procés i la relació amb l'advocat que hem tingut fins ara, ens ha convençut de la inutilitat total d'aquesta via (...) hem decidit cercar la Justícia per vies que coneixem més i que considerem més d'acord amb els nostres sentiments i les nostres idees." Amb tot això, està previst que el judici s'allargui fins a finals de mes. ☺

BARCELONA // MEMÒRIA

Un acte sentit recorda a 'Txiki', executat pel franquisme

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Prop del cementiri de Cerdanyola del Vallès, el 23 de setembre de 1975, va ser afusellat Juan Paredes Manot, 'Txiki', juntament amb l'etarra Àngel Otaegui i tres militants del FRAP. Txiki va ser executat davant la seva germana i els seus dos advocats, Magda Oranich i Marc Palmés, després d'un procés judicial sense garanties. L'assassinat va ser executat per un grup de Guàrdies Civils voluntaris.

Després de 32 anys d'aquells fets, l'Organització Catalana per a la Defensa dels Drets Humans va organitzar la darrera setmana un homenatge a la seva persona, que va tenir com a seu l'Aliança del Poble Nou. Amb la col·laboració de la Plataforma Pel dret a decidir, ERC, Memorial Democràtic i la Xarxa d'entitats dels PPCC. L'acte va ser conduït per l'actor Xavier Serrat i hi van participar, entre d'altres, l'advocada de Txiki en aquells dies, Magda Oranich, els

Els impulsors de l'homenatge van organitzar un acte central a l'Aliança del Poble Nou i van presentar el manifest "Passat i futur", un crit a les llibertats

cantautors Gorka Knörr i Feliu Ventura, Josep Tero i els familiars tant de l'homenatjat com d'Otaegui, un dels altres afusellats pel franquisme en la mateixa data. També s'hi va sumar l'Orfeó Euzkeria Abesbatza amb una actuació en directe. Al llarg de l'acte es va projectar el documental *Txiki y Otaegui. Vientos y Raíces*.

D'altra banda, i abans de fer-se la cerimònia al Poble Nou, els mateixos impulsors de l'homenatge a Txiki van oferir a la Biblioteca Jaume Fuster de Barcelona la presentació del llibre *Vent i arrels*, de l'editorial basca Haizea Eta Sustraiak.

Els organitzadors van aprofitar l'ocasió per llançar el manifest "Passat i futur", que planteja dos reptes: "la recuperació de la memòria històrica" i "la immigració". Un text amb el qual els seus impulsors s'han fixat l'objectiu "d'avançar cap a l'assoliment de les llibertats per una societat més justa". El manifest acaba amb les paraules: "Txiki és un referent pel nostre poble i per tots els lluitadors per la llibertat". ☺

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

COSTA RICA // PRIMER REFERÈNDUM SOBRE UN TRACTAT COMERCIAL AMB ELS EUA

L'oposició al TLC creix amb una feina de formiga i sense diners

✉ **Mauricio Herrera**
/San José, Costa Rica/

A Costa Rica, els opositors al Tractat de Lliure Comerç amb els Estats Units han convertit les seves debilitats en fortaleses i ara disputaran el triomf al "Sí" en el referèndum del proper 7 d'octubre. Per primera vegada al món, un acord comercial amb els Estats Units es decidirà mitjançant un referèndum i, per primera vegada en la seva història, Costa Rica usarà aquest instrument democràtic.

La manca de diners, l'absència d'una organització centralitzada i l'heterogeneïtat de l'oposició al TLC han deixat de ser defectes i s'han transformat en virtuts d'un moviment que sembla multiplicar-se i créixer de manera espontània i veloç. L'enquesta d'opinió més recent, de l'empresa Unimer, publicada el 28 de setembre al diari La Nación, mostra que el 49% dels votants ja decidits votaria pel "Sí" i el 46% s'inclinaria pel "No". Amb un marge d'error del 2,8%, aquestes xifres evidencien un virtual empat. A l'agost, el "Sí" tenia un 56% de suport i el "No", un 41%.

Per primera vegada al món, un acord comercial amb els Estats Units es decidirà mitjançant un referèndum

I això passa tot i que els promotors del "Sí", fins ara, hagin invertit gairebé un milió de dòlars en propaganda als mitjans de comunicació de masses i hagin ocupat el 97% dels espais de propaganda sobre el TLC, mentre que el "No" tot just ha gastat prop de 70.000 dòlars en la campanya.

Un dels factors que més va influir en l'increment del suport al "No" va ser la revelació d'un memoràndum del vicepresident Kevin Casas i el diputat oficialista Fernando Sánchez al president Oscar Arias. Ells recomanaven estimular la por a la pèrdua de llocs de feina, a l'atac a les institucions democràtiques, a la ingerència estrangera d'Hugo Chávez i Daniel Ortega, i a l'efecte del triomf del "No" per a l'estabilitat del govern. També suggerien coaccionar els

Manifestació contra el Tractat de Lliure Comerç a Costa Rica

Jorge Alban

alcaldes dels 81 municipis: "Cal fer-los responsables de la campanya en cada municipi i transmetre'ls, amb tota cruesa, una idea molt simple: l'alcalde que no guanyi al seu municipi el 7 d'octubre no rebrà ni un cèntim del govern durant els pròxims tres anys", van recomanar Casas i Sánchez en el document que ambdós van reconèixer haver enviat al president Arias el 29 de juliol.

Caos organitzat

El "Sí" està representat per 38 diputats de partits de centre i dreta, el govern i els sectors empresarials. Amb diners, suport del govern i les empreses i cohesió

ideològica, el "Sí" ha optat per una organització centralitzada i vertical, típica de les campanyes electorals, però fins ara no ha aconseguit mobilitzar massivament els seus partidaris perquè ajudin voluntàriament a l'esforç propagandístic.

El "No" està defensat pels 19 diputats restants –de partits de centre i esquerra– i per una aliança diversa de sectors universitaris, ecologistes, camperols, sindicats, part de l'església catòlica i alguns petits i mitjans empresaris. Els seus dirigents principals mai han pogut seure junts en una taula i tampoc han aconseguit organitzar una campanya d'infor-

mació unificada. Per contra, el "No" ha deixat que tots els seus sectors integrants fessin la seva pròpia propaganda.

No obstant això, enmig del caos organitzatiu, poc a poc, a les comunitats s'han conformat els anomenats "Comitès Patriòtics", al voltant dels quals s'han reunit els veïns i veïnes sense distinció de partit polític, religió o classe social.

Eficàcia sense diners

A San Antonio de Belén –un poble de 20.000 habitants situat deu quilòmetres al nord de la capital, San José–, cada divendres es reuneix el Comitè Patriòtic

Un país dividit per arguments

Guatemala, Hondures, Nicaragua, El Salvador, Costa Rica i la República Dominicana van signar el TLC amb els Estats Units el 25 de gener de 2004. Tots han ratificat l'acord als seus parlaments menys Costa Rica. Fins ara, Costa Rica envia més del 50% de les seves exportacions als Estats Units i, d'aquestes, més del 90% entren en aquest mercat sense impostos o amb impostos molt baixos, gràcies a diversos sistemes d'accés preferencial. El principal és la Iniciativa per a la Conca del Carib, una concessió nord-americana unilateral i sense data de venciment. El TLC crea una obligació de les dues parts per eliminar o reduir els impostos a les importacions. Amb l'acord, els aranzels als productes nord-ame-

ricans baixaran, es donarà el mateix tracte a les empreses nord-americanes que a les empreses locals i els monopolis estatals de telecomunicacions i d'assegurances s'obriran a la competència. Davant la consulta d'un grup de ciutadans, el Tribunal Suprem d'Eleccions va resoldre –l'abril passat– que el TLC sí que podia ser sotmès a referèndum. Des de llavors, el "Sí" ha orientat el seu missatge a destacar els possibles beneficis del TLC en l'augment de l'ocupació, les inversions estrangeres i les exportacions, i també en la reducció de preus d'alguns articles importats. Aquest dilluns, a la televisió, el president i Premi Nobel de la Pau, Oscar Arias, va dir que la decisió és clau per 270.000 costa-

riquenys que treballen en empreses exportadores dirigides als Estats Units i també indispensable per a 70.000 joves que cada any necessiten trobar noves feines. El "No" ha insistit que el TLC és perjudicial per al país i que destruirà més ocupacions de les que crearà, ja que el 96% de les petites i mitjanes empreses s'orienten al mercat local. Segons els opositors, el TLC consolidarà un model econòmic neoliberal, concentrador de la riquesa i que –a mitjà i llarg termini– crearà més exclusió i divisió social. Al·leguen que només un grapat d'empreses exportadores rebran els beneficis del Tractat. Les grans companyies representen el 0,3% del total i 46 d'elles concentren més del 60% de les exportacions.

Contra el TLC, un dels 150 que hi ha organitzats a tot el país. Congregats a la biblioteca municipal, prop de trenta veïns discuteixen el contingut del TLC, decideixen les rutes més efectives per distribuir propaganda casa per casa i organitzen debats, concerts o la instal·lació de punts informatius per difondre el seu missatge. Molts dels assistents mai han participat en política o són independents, d'altres estan vinculats a diferents organitzacions –com el socialdemòcrata Partit Alliberament Nacional, el centrista Partit Acció Ciutadana, el comunal Partit Independent Belmita i també algun de l'esquerra Partit Revolucionari dels Treballadors. Ningú parla d'ideologies ni d'agendes partidàries, sinó del punt en comú: com impedir l'aprovació del TLC amb els vots. Al final de la reunió, la tesorera del comitè presenta el seu informe: hi ha

El "Sí" ha invertit gairebé un milió de dòlars en propaganda i el "No" tot just n'ha gastat prop de 70.000

ingressos de la venda de samarretes i enganxines, i despeses pel lloguer d'equips de so i impressió de fulletons. El saldo? 14.500 colons (uns 20 euros). L'anunci és rebut amb algunes rialles i un sospir de satisfacció. "Quina alegria! Quina meravella!", comenta una senyora. "I els del "Sí" encara s'atreixeixen a dir que al "No" el finança Chávez". Una riallada del grup tanca el comentari. En lloc de desmoralitzar, sembla que la manca de diners augmenta la voluntat de treballar voluntàriament. Amb rapidesa, el grup acorda la ruta del diumenge següent per repartir fulletons i defineix la composició i les funcions de les diferents comissions que treballaran en el referèndum: logística, alimentació, guies, fiscals de taula i transport. El projecte immediat és la participació del veïnat de Belén que s'oposa al TLC a la manifestació del passat 30 de setembre. Cal llogar diversos autobusos però no hi ha diners per fer-ho. La solució? Cadascú pagarà el seu passatge. Aquesta manifestació s'esperava que fos una de les més grans de la història del país. Segons el bisbe Eugenio Trejos, la participació va arribar a les 150.000 persones. ☉

MÓN // VENEÇUELA DENUNCIA L'INFORME DE TRANSPARÈNCIA INTERNACIONAL

Els escàndols urbanístics fan augmentar la sensació de corrupció

☞ **Sergi Picazo**
/Barcelona/

La sensació de corrupció a l'Estat espanyol ha augmentat exponencialment els últims quatre anys, precisament durant el govern de José Luis Rodríguez Zapatero i el PSOE. Els escàndols urbanístics –habituals a la costa mediterrània, inclosos els Països Catalans– i les estafes financeres –Fòrum Filatèlic i altres– han provocat una progressiva pèrdua de posicions en l'Índex de Percepció de la Corrupció (IPC) de la coalició d'ONG Transparència Internacional (TI), l'informe mundial més complet sobre corrupció. Espanya suma només un 6,7 (el 10 equival a absència de corrupció i el 0 suposa corrupció generalitzada) i queda situada en una posició molt discreta en el context europeu. De 180 estats, Espanya ocupa el lloc número 25, i és la quinzena d'Europa, a la cua dels països més antics de la Unió Europea.

Nova Zelanda, Dinamarca i Finlàndia són, segons la llista de TI, els països menys corruptes, mentre que els últims llocs del *ranking* estan ocupats per Haití, l'Iraq, Somàlia i Myanmar (l'antiga Birmània). Els Estats Units ocupen un pírric vintè lloc. En el marc de la Unió Europea, Itàlia, Portugal i Grècia estan per sota de l'Estat espanyol, encara que els pitjors resultats els registren Romania, Bulgària i Polònia.

Veneçuela, que surt molt malparada a l'índex –una de les percepcions de corrupció més altes d'Amèrica Llatina–, ha protestat contra Transparència Internacional i, en paraules del titular de la Contraloría General, Clodoswaldo Russián, ha denunciat que l'organització no és independent i es finança amb fons d'origen nord-americà i del Banc Mundial. TI, amb seu a Berlín, reconeix que la seva tasca rep ajudes econòmiques de governs i fundacions privades, però que el seu finançament no afecta les puntuacions de

l'IPC, que es basen en desenes d'enquestes a empresaris i analistes polítics.

L'informe de Transparència Internacional denuncia la correlació entre corrupció i pobresa

Més enllà de dades i retrets, l'informe de Transparència Internacional denuncia la correlació entre corrupció i pobresa. El 40% dels països amb menys de tres punts –corrupció desenfrenada– estan classificats pel Banc Mundial com països de baixos ingressos. Malgrat que alguns països africans –Namíbia o Sud-Àfrica–

i llatinoamericans –Costa Rica i Cuba– han millorat, la gran majoria (130 estats sobre 179) no arriben a l'aprovat. “La corrupció segueix implicant una enorme pèrdua de recursos per a l'educació, la salut i les infraestructures”, subratlla la presidenta de TI, Huguette Labelle. Els països més pobres, segons Labelle, “s'han de prendre seriosament els resultats i actuar per tal d'enfortir les seves institucions”. No obstant això, Transparència Internacional admet que, als països marcats històricament pel clientelisme, la reforma “necessita temps” i requereix “la responsabilitat de la societat civil”.

La lluita contra la corrupció exigeix un front global d'accions: primer, enfortir amb fons humanitaris les institucions de govern dels països empobrits; segon, fomentar la independència judicial; tercer, posar fi al blanqueig de diners i els paradisos fiscals; i finalment, aplicar la Convenció Antisuborn de l'OCDE.

TI assegura que, sovint, la corrupció de funcionaris públics d'alt rang ha implicat empreses directament i, indirectament, els governs dels països rics. Els suborns solen arribar de transnacionals amb seu a Nova York, Londres o Tòquio. “És inacceptable que les empreses usin el suborn a l'estranger com una estratègia empresarial legítima”, diu l'informe de TI. Akere Muna, vicepresident de l'organització, afirma que “la crítica dels països rics a la corrupció dels pobres és poc creïble quan les seves institucions financeres tenen riquesa robada dels pobles més pobres del món”. Andorra, per exemple, no surt a l'Índex de Corrupció, però l'informe denuncia que els paradisos fiscals com l'andorrà són claus per mobilitzar, encobrir i invertir els diners de la corrupció. Els paradisos fiscals, segons l'exemple de Transparència Internacional, van jugar un paper crucial en el saqueig de milions als fons de països en vies de desenvolupament, com Nigèria i les Filipines. ☞

SIERRA LEONE // EL NOU GOVERN ELECTE ES TROBA AMB UN PAÍS DIVIDIT I DEPRIMIT

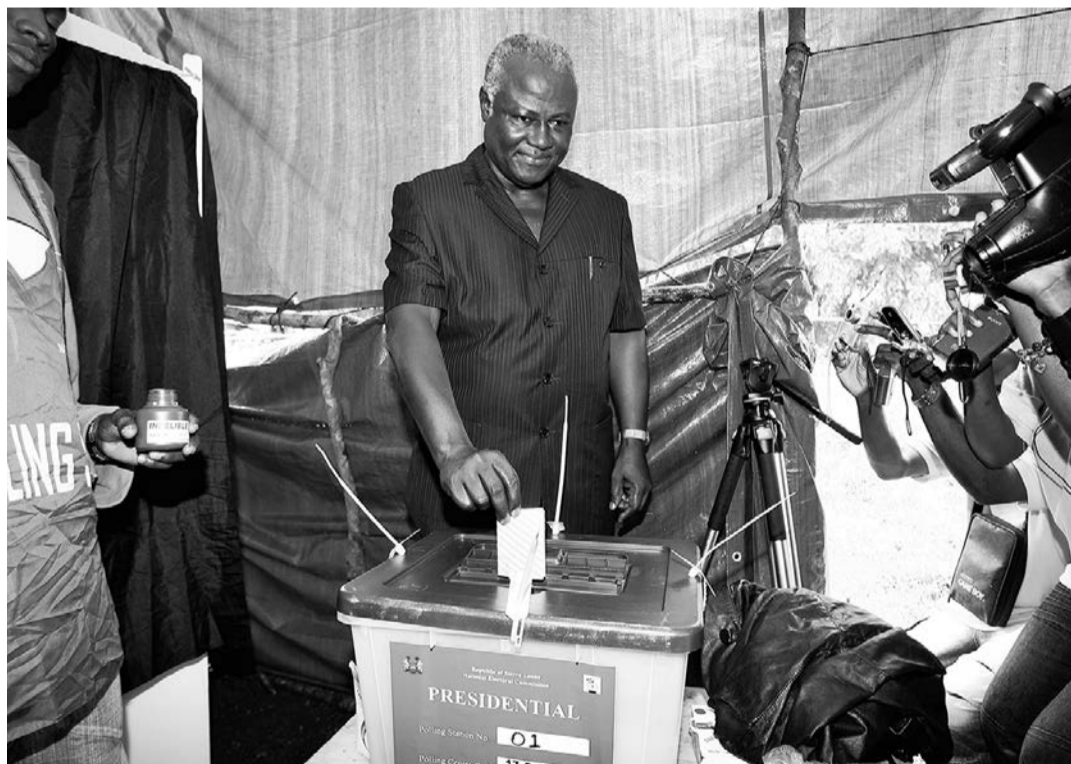
Hora d'afrontar reptes

☞ **Oriol Andrés**
/Barcelona/

Sierra Leone va viure una jornada històrica el 17 de setembre. Per primer cop en 46 anys, un president electe podia acabar sense problemes la legislatura de cinc anys i passar el relleu a un successor, també escollit a les urnes. No només això, també era la primera vegada que els habitants de Sierra Leone podien dipositar el seu vot sense el temor que els resultats originessin una nova guerra civil o un cop d'estat.

Mai els habitants de Sierra Leone havien votat sense el temor a una nova guerra civil o un cop d'estat

Tota una fita tractant-se d'un país que va patir una de les guerres més cruentes del continent africà als noranta –en aquest cas pel control dels diamants i el seu comerç–, amb més de 50.000 morts, dos milions de desplaçats i el territori devastat. De fet, aquestes eren les segones eleccions democràtiques des que, al gener de 2002, va finalitzar el conflicte armat. També

El president de Sierra Leone depositant el seu vot

Issouf Sanogo

van ser les primeres eleccions sense els Cascos Blaus, tot i que encara hi ha una missió de les Nacions Unides. En va sortir elegit Ernest Koroma, de l'All Peoples Congress, el principal partit de l'oposició que, durant 25 anys (1968-1992), va governar el país imposant el partit únic.

Si bé el gran objectiu de les eleccions anteriors era mantenir la pau –encara molt fràgil–, el cert és que durant la legislatura no es va avançar gens en la solució dels greus problemes estructurals del

país. Per això, cinc anys després, la població reclama un canvi de rumb al nou govern. Tal com explica Óscar Mateos, professor del Departament de pau i conflictes de la Universitat de Sierra Leone, “el pacte social per la pau s'ha acabat i el país s'ha tornat a reconfigurar en línies ètniques i de classe”.

La reformulació de la identitat ètnica –tant dins el govern com en el si de la societat– és una de les missions de Koroma. A més, el seu executiu té la tasca d'acabar amb la corrupció i les dinàmiques de clien-

telisme, amb la misèria i la manca d'oportunitats de la població, i també de restituir les necessitats bàsiques com educació, sanitat, infraestructures. Segons Mateos, cal “repensar la relació d'escandalosa i històrica dependència que el país manté amb la comunitat internacional”, que també descriu els riscos d'aquest govern: la promoció de grups afins, una campanya de revenja política, el retorn dels vells quadres del partit o un nou abandó de les necessitats del país a favor de l'enriquiment de l'aparell polític.

Si fos així, podria ser un cop mortal pel model polític de democràcia occidental establert que –segons l'informe de la Comissió per la veritat i la reconciliació–, a nivell social, ni s'entén ni està legitimat. “Hi ha un desencany de la població perquè el desenvolupament del sistema parlamentari no ha suposat millores en la governabilitat ni en l'economia, però sí pel que fa a les llibertats i als Drets Humans”, afirma Toni Castel, del Centre d'Estudis Africans. “Que els principals grups musicals nacionals, crítics amb la situació, cataloguin la democràcia com *demare-crazy*, posa de manifest que el model d'Estat-nació implantat després de la descolonització en la majoria de societats africanes no ha acabat de cristal·litzar”, afegeix Mateos.

Tanmateix, el procés també compta amb elements positius. A més de les eleccions –que s'han celebrat amb transparència–, el fet que el Tribunal Especial per Sierra Leone hagi pres la decisió salomònica de condemnar tots els grups guerrillers pels seus crims de guerra, ha ajudat a la reconciliació del país. El fet que a la veïna Libèria –tutelada per l'ONU– la reconstrucció avanci a bon ritme també és cabdal per l'estabilitat de la regió.

Sigui com sigui, un cop assolida la pau, per bé que dèbil, Sierra Leone ha de conservar-la; i això passa per assumir, sense més retard, les urgents demandes de la societat. ☞

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

ENTREVISTA // JORDI RIBOT, FOTÒGRAF GIRONÍ

“Podria tirar endavant amb la lluita per la dignitat professional, però m’he quedat sol”

Clara Carbonell

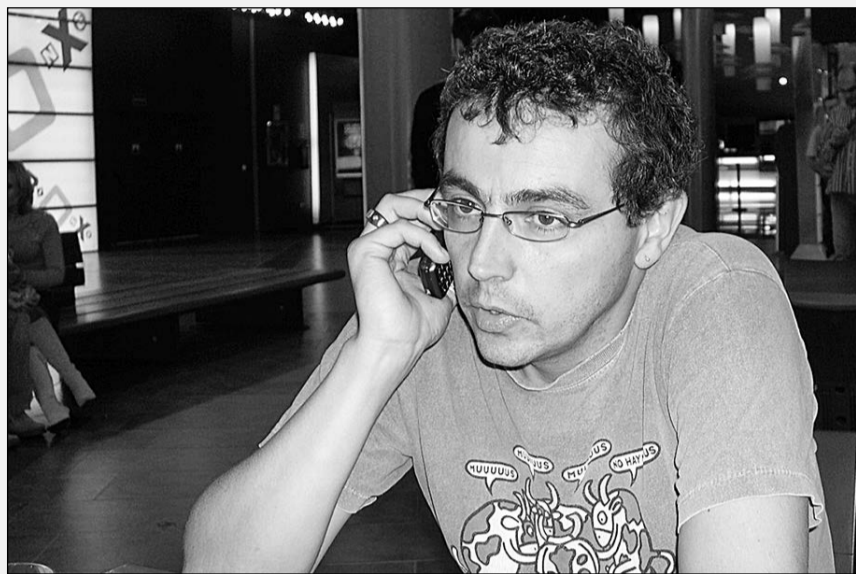
Els Mossos d'Esquadra van requerir, el 24 de setembre, al fotoperiodista gironí Jordi Ribot que entregués les fotografies de la crema col·lectiva de la imatge del rei, però va exigir una ordre judicial i es va negar a donar-les. El dimarts 25, els Mossos van citar Ribot a la comissaria i li van dir que ja tenien l'ordre, tot i que no existia. El fotògraf es va tornar a negar a donar les fotos i els Mossos van intentar coaccionar-lo perquè signés un document on admetia que s'havia negat a donar el material. Ribot, assessorat pels advocats del Col·legi de Periodistes, s'hi va tornar a negar. El dimecres 26, l'Audiència Nacional va citar Jordi Ribot perquè hi declarés i li van comunicar que el podien imputar per un delictes d'obstrucció a la justícia. Finalment, el divendres 28, el fotògraf va declarar davant del jutge Grande-Marlaska que ell no havia fet cap fotografia, que estava treballant a Eivissa i que les fotografies eren d'un altre treballador de la seva empresa. El jutge Grande-Marlaska es va sorprendre per la resposta i va insinuar que els Mossos no el podien haver enganyat. Va tornar a requerir les fotos sota amenaça d'imputar-lo per un delictes d'obstrucció a la justícia i, finalment, Ribot va cedir.

☞ Ferran Parra

Després d'haver hagut d'entregar les fotos a l'Audiència Nacional com a valor de la situació?

Primer de tot, em ve un sentiment de tristesa, perquè vivim en una democràcia que no passa de l'aprovat i que no sé si hi arriba. Perquè la feina d'informador o de periodista està penjant d'un fil i que en qualsevol moment la policia pugui disposar del meu treball és molt greu. Posem el cas que estic en un casament, i faig fotos de la núvia, si la policia se les queda, és un atac a la intimitat. O si veig que hi ha una detenció, i la policia està atonyinant a algú? La policia es pot quedar les meves fotos, i de què ha servit que jo les fes, perquè se les quedi la policia? Saps si és la primera vegada que passa un fet com aquest?

A mi és la primera vegada que em passa, en el cas d'aquests cinc dies, sé que hi ha hagut altres companys que els han donat les fotos a la primera de canvi. Ningú ha esgotat totes les fases. I pel que veig, ningú sabia que hi havia aquest buit legal. És sorprenent que tots ens emparem en la llibertat d'expressió o de premsa, fins i tot els mitjans de comunicació s'han apropiat d'aquest discurs, però veig que ningú coneixia realment davant la situació en què estem. T'has sentit recolzat professionalment? Bàsicament m'he sentit molt recolzat pel col·legi de periodistes i pels companys, que fins i tot m'han demanat si volia anar fins al final. Ara, pel que fa als mitjans de

comunicació, no, excepte pel diari Avui, que ens han trucat personalment, i ens han recolzat. Tots els altres, res.

Les relacions entre els periodistes i els moviments socials a vegades han estat tenses, creus que casos com aquest poden fer que es vegin els periodistes amb desconfiança?

Sempre ha estat una relació difícil, perquè ells t'utilitzen a tu perquè puguin expressar les seves idees, però després el que es publica no sempre és el que ha passat. Potser haurà servit una mica per dignificar la professió, per ensenyar que hi ha gent que

encaravol fer la seva feina amb dignitat. Però en el moment que entrego les fotos no sé amb quina credibilitat puc anar a treballar, si m'he convertit (perquè m'hi han obligat, i la resta de periodistes perquè han volgut entregar-les) en confident de la policia. Pot ser un problema per als periodistes? Evidentment. Tinc la sensació que no m'ha quedat més remei. Clar que podria tirar endavant amb la lluita per la dignitat professional, però m'he quedat sol, i al final he valorat que no podiem, per mi i també per la meua empresa, perquè som una agència molt petita.

‘Totum revolution’

☞ Àngelo Pineda

Durant les últimes setmanes, diferents mitjans de comunicació s'han fet ressò de la polèmica per la crema de fotos dels monarques espanyols, arran de la seva visita a Girona per participar en un acte públic. La majoria dels articles i notícies es van caracteritzar per la falta de rigor informatiu o per una total adhesió a la corona que impedia que els autors s'apropessin als fets amb l'objectivitat necessària. Però, si hi ha un escrit que ha trasbalsat els límits d'allò raonable, ha estat el reportatge d'Herman Pascual al setmanari espanyol *Época*. El títol és prou il·lustratiu: “Torna l'anarquisme”, i s'acompanya d'una gran foto de l'acció que va ser origen dels processos judicials.

Comença amb la referència basca habitual. Segons la revista, els antimonàrquics catalans comparteixen amb els abertzales “l'escenografia, les consignes i els objectius de les seves accions”. Un “expert” consultat per *Época* atribueix aquests actes a “joves militants independentistes que, al mateix temps, acostumen a ser integrants de col·lectius anarquistes i okupes”.

Continuant amb aquesta línia de conxorxa criminal, Herman Pascual enumera suposats atemptats anarquistes entre el 2005 i 2006 “semblants als registrats qualsevol cap de setmana al País Basc”. La relació amb els fets de Girona és tot un misteri no aclarit. També exposa les xifres d'aldarulls al Principat, tretes d'informes als quals “ha tingut accés *Época*”. S'incideix

en la presumpta inhibició dels Mossos d'Esquadra a l'hora de practicar detencions en contrast amb la Policia Nacional. Com a exemple, els aldarulls al voltant de la Cimera Europea de 2002 a Barcelona. La referència resulta ridícula perquè és de domini públic que els aldarulls els va provocar la Brigada d'Informació de la Policia Nacional; la mateixa font més que probable dels “informes” i “experts” de l'*Época*.

Però, aquest festival del disbarat no s'atura aquí. Pascual es refereix a un dels objectius d'aquests atacs: els càrrecs del Partit Popular. Llavors, el reportatge invoca l'escripció al PP en l'homenatge a Rafael Casanova amb motiu de la Diada i el militant d'ERC que, suposadament, va amenaçar Fernández Díaz. També apareixen els tres joves de Torà; dels quals es

diuen les imputacions, però s'obvien les tortures sofertes durant els interrogatoris.

Encara hi ha una altra aparició sorprenent en aquesta xarxa antisistema, ja que “tampoc s'ha de passar per alt la presència a Catalunya de militants dels GRAPO”. Què hi pinten, aquí, i quina és la seva relació amb les protestes de Girona és una altra incògnita.

De fet, entre els vidres trencats i els contenidors incendiats que apareixen en les cinc pàgines del reportatge, la crema de fotos del rei no passa d'una mera referència inicial que es pretén equiparar a formes d'acció més agressives. Per una altra banda, aquest és un exemple del discurs catalanòfob, agreujat per la por a un fabulós univers radical que amenaça la tranquil·litat castissa dels lectors de l'*Época*.

Freqüències de ràdios lliures o populars

Ràdio Bronka 104.5FM (Bcn Nord, Gramenet i Badalona) i 104.45FM (Bcn Sud i Hospitalet), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio Malva 105.0 FM (València), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

mooncop
Copa Menstrual
Reutilitzable
Laciatatinovisible
C/ RIEGO nº 35. 08014 BCN - SANTS. 93 298 99 47

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl
LA COOPERATIVA
So i llums
Tel: 93.443.01.90
Fax: 93.329.71.52
autonomia@autonomiadespectacle.com
AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

la Burxa
comunicació popular
des de 1998
BarriSants.org

SOLIDARIDAD OBRERA
Diari de la CNT-AIT
Catalunya i Balears
direc: Apartat Correus 302
08910 Badalona
web: www.cnt.es/soliobrera
email: soliobrera@cnt.es

UN ALTRE PUNT DE VISTA
Diagonal
Diagonal

Subscriu-te a la *directa*

Per 60 euros l'any pots rebre la Directa a partir d'ara i durant un any

NOM I COGNOMS _____
 ADREÇA _____ CODI POSTAL _____
 POBLACIÓ _____
 TELÈFON FIXE I/O MÒBIL _____ CORREU ELECTRÒNIC _____
 SUBSCRIPCIÓ NORMAL (60 EUROS) _____ ALTRES QUANTITATS (SI VOLS CONTRIBUIR AMB UNA QUANTITAT EXTRA, INDICA-LA) _____

FORMA DE PAGAMENT

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA NÚMERO DE COMPTE (20 XIFRES) _____

NOM DE LA PERSONA TITULAR _____

ALTRES FORMES DE PAGAMENT: SI PREFEREIXES PAGAR LA SUBSCRIPCIÓ PER MITJÀ D'UN INGRÉS O D'UNA TRANSFERÈNCIA O EN EFECTIU, O TENS

QUALSEVOL QÜESTIÓ QUE VULGUIS CONSULTAR, CONTACTA AMB LA DIRECTA.

ENVIJA AQUESTA BUTLLETA A: JUAN RAMÓN JIMÉNEZ 22, 08902 HOSPITALET DE LLOBREGAT

TAMBÉ PODEU FER ARRIBAR LES VOSTRES DADES A TRAVÉS DELS TELÈFONS DE LA DIRECTA, PER CORREU ELECTRÒNIC O PER MITJÀ DE LA PÀGINA WEB.

TELÈFONS 935 270 982 / 661 493 117. CORREU ELECTRÒNIC: subscripcio@setmanaridirecta.info WEB: www.setmanaridirecta.info

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Presentacions i parades

(Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a internacional@setmanaridirecta.info)

Corresponsalies

-Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>
 -Barcelona <redaccio@setmanaridirecta.info>
 -Berguedà <bergueda@setmanaridirecta.info>
 -El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>
 -Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info>
 -Maresme <maresme@setmanaridirecta.info>

-Menorca <menorca@setmanaridirecta.info>
 -Osona <osona@setmanaridirecta.info>
 -Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info>
 -Vallès Occidental <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
 -Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>
 -Solsonès <solsones@setmanaridirecta.info>

Punts de venda

BADALONA
La Mussara Sant Joan de la Creu 70
 BARCELONA
 GRÀCIA
Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99
Infoespai Plaça del Sol, 19
Taifa Verdi, 12
Distrivinyes De l'or, 8 (Plaça del Diamant)
 GUINARDÓ
Rocaguinarda Xiprer, 13
 EIXAMPLE
Quiosc Manu Nàpols-Roselló
Xarxa Consum Solidari Rocafort, 198
 POBLENOU
Taverna Ítaca Pallars, 230
Cus-Cus Rambla Poblenou, 77
 SANT ANDREU
Patapalo Rubén Dario, 25
Trèvol Antonio Ricardos, 14
Quiosc Rambla Onze de Setembre, 10
Quiosc Comerç Plaça Comerç
Bar La Lira Coroleu, 14
 NOU BARRIS
Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15
Casal de Joves de Roquetes Vidal i Guasch 16
El Tinter La Plana, 10
Can Basté Passeig Fabra i Puig, 274

CIUTAT VELLA
AQUENI Méndez Núñez, 1 principal
Xarxa Consum Solidari Pl. Sant Agustí Vell, 15
 PRÒLEG
Pròleg Dagueria, 13
El Lokal Cera, 1 bis
La Rosa de Foc Joaquim Costa, 34
Quiosc Colom Rambles
Quiosc Santa Mònica Rambles
Quiosc Tallers Rambles
Quiosc Canaletes Rambles
Llibreria Medios Valldonzella 7
 SANTS
Espai Obert Violant d'Hongria, 71
La Ciutat Invisible Riego, 35
Terra d'Escudella Premià, 20
Teteria Malea Riego, 16
 CORBERA DE LLOBREGAT
Llibreria Corbera Psg. dels Arbres, 4
Le Centro Andreu Cerdà, 12
 CORNELLÀ DE LLOBREGAT
El Grillo Libertario Llinars, 44
CSO Banka Rota Rubió i Ors, 103
 ESPLUGUES DE LLOBREGAT
Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22
 GIRONA
Llibreria 22 Hortes, 22
Llibreria Les Voltes Plaça del Vi, 2
La Màquia Vern, 15

GRANOLLERS
Llibreria La Gralla Plaça dels Càbrils, 5
Anònims Miquel Ricomà, 57
El Racó Ecològic Roger de Flor, 85
 HOSPITALET DE LLOBREGAT
Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat
La República Rosalía de Castro, 92
Centre d'Estudis de l'Hospitalet Major, 54 1º
 IGUALADA
At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122
 LLEIDA
Ateneu La Maranya Parc, 13
La Falcata La Panera, 2
Quiosc Discom Alfred Parenya, 64
 MATARÓ
Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26
Llibreria Robafaves Nou, 9
 MANRESA
Cafè l'Havana Plaça Gispert
Moes Joc de la pilota, 9
 MOLINS DE REI
Llibreria Barba Rafael Casanoves, 65
La Bodegueta Pintor Fortuny, 45
 OLOT
Llibreria Dòria Sant Tomàs, 6
 PIERA
Vie Victis - Ciber Garito De la Plaça, 31

REUS
Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29
 RIBES DEL GARRAF
Llibreria Gabaldà Plaça de la Font, 2
 SANT BOI DE LLOBREGAT
Ateneu de Sant Boi
 SANT FELIU DE LLOBREGAT
Teteria Índia Jacint Verdaguer, 9
 SANT JOAN DESPÍ
Llibreria Recort Major, 60
 LA SEU D'URGELL
Llibreria La Llibreria Sant Ot 1
 SOLSONA
Llibreria Cal Dach Sant Miquel 5
Casal Popular La Fura Plaça Sant Pere 8
Llibreria Pellicer Pg. Pare Claret 12
 i Avinguda del Pont 4
 TARRAGONA
CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis
 TERRASSA
Kasalet Societat, 4
 VIC
Llibreria La Tralla Riera, 5
 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
La Fornal Sant Julià, 20

Què es cou

Eines i mètodes per recuperar les nostres vides

Les Jornades de models d'ecoautosuficiència pretenen ensenyar a satisfer les pròpies necessitats sota criteris ecològics

↳ Gemma Garcia
/campanyes@setmanaridirecta.info/

Crear un bosc al teu balcó, aprofitar els corrents d'aire per aclimatar-te o arribar a cuinar amb energia solar és possible. I no tan sols això, aconseguir-ho depèn d'un mateix i pot arribar a ser senzill i econòmic.

Aquesta idea del "fes-t'ho tu mateix" respectant el medi ambient és l'eix bàsic de les jornades de models d'ecoautosuficiència que organitzen des del centre d'inciatives La Quimera, al barri de Gràcia de Barcelona.

El seu naixement, segons la Lorena Trigo, impulsora de les jornades, ja "és un reflex d'aquesta autosuficiència". Del no res, una persona interessada per altres models de vida, organitza unes activitats per aprendre'n. Ser autosuficient "és una manera de demostrar a l'Estat que no el necessitem", i ser-ho -segons la Lorena- posa de relleu que és possible construir un món no capitalista. "El sistema ens fa creure que som dependents", però la Lorena creu que ser autosuficient "et fa lliure" i que això obre moltes portes per al propi desenvolupament.

↳ **Recuperar el bosc**
Felicià Plà, membre del grup Uni-verd-Permacultura es dedica a difondre que "viure immersos en l'agricultura" és possible, tenint en compte que el "millor disseny d'hàbitat sostenible" és el que ens mostra la pròpia natura.

El "millor disseny d'habitat sostenible" és el que ens mostra la pròpia natura

L'objectiu és crear sistemes que siguin ecològicament sans i econòmicament viables, que produeixin allò necessari per satisfer les pròpies necessitats sense explotar els seus propis recursos i, per tant, que siguin sostenibles a llarg termini.

A través d'un vídeo, l'austrià Bill Mollison, que va desenvolupar la permacultura durant els anys 70, ens demostra que, tot i les limitacions de la ciutat, també és possible dissenyar una cultura i una agricultura permanent al pati o al balcó de casa nostra. La clau, segons Mollison, és tenir present que la "falta d'ordre" és "l'ordre natural de les coses". Aquest desordre ordenat es contraposa a l'abundant "càncer

La Quimera

Xerrada sobre les repercussions del consum de carn sobre el medi ambient

verd" de les urbanitzacions i dels parcs i jardins. En aquest espai, estem acostumats a trobar-hi l'expressió del sentit de l'estètica. Una simetria en un sistema artificial que no es pot utilitzar per res, però que requereix un manteniment i una despesa d'energia. Així doncs, segons Felicià Plà "es pot fer permacultura a tot arreu", buscant les utilitats de les plantes locals, "aprofitant la tercera dimensió", és a dir, les zones verticals amb les enfiladisses, i permetent que les plantes, arbres i organismes s'autoregulin per si sols.

↳ **Energia solar passiva i energia solar activa**
Adossem un hivernacle a la casa, tot aprofitant les condicions de la façana orientada al sud. Fem un llit de grava a terra per retenir la calor, alhora que hi posem jardineres i dipòsits amb aigua pintats de color negre mat per emmagatzemar la calor. A l'hivernacle, s'hi genera calor, però el que interessa -ens explica en Jordi Monge, membre del Grup de Cooperació del Campus de Terrassa i del Grup Associat per la Investigació i Assessorament d'Energies Netes i Agroecologia- és introduir-la dins de casa. Per transportar aquest aire, hem de tenir en compte que l'aire calent puja i l'aire fred baixa, per tant, ens caldrà fer dues obertures per fer circular l'aire en la bona direcció. Amb aquest sistema, aconseguim un "aprofitament passiu de l'energia solar". Estem aplicant elements de l'arquitectura bioclimàtica des del moment que hem tingut en compte les condicions climàtiques i hem aprofitat els recursos disponibles sense malmetre el medi ambient. Per aprofitar els cicles de l'energia, la

matèria i l'aigua de casa nostra, el més important -apunta- és "observar de quins recursos disposem i quins elements puc salvar". No obstant això, en Jordi Monge reconeix que en un entorn rural disposem de més marge que als nuclis urbans.

Cal deixar de ser persones espectadores que "compreu la comoditat" i alliberar-nos de la "castració d'autonomia" del sistema capitalista

Tot i així, les jornades, segons la Lorena, pretenen demostrar que, sigui on sigui, "hi ha diferents maneres de fer les coses", i que tot i les limitacions de l'entorn, cal aprendre a fer-ne el millor ús per satisfer les pròpies necessitats. En definitiva, deixar de ser persones espectadores que "compreu la comoditat" i aconseguir "truquillos" que et permetin guanyar en autosuficiència i alliberar-te de la "castració d'autonomia" del sistema capitalista. En aquest sistema, estem acostumats a "pagar diners a canvi d'allò que necessitem" i, d'alguna manera, passem la nostra vida delegant-la als altres. Cal trencar amb la figura de l'esnob ecologista "que ni tan sols sap plantar una patata", exemplifica la Lorena.

Per construir-nos la vida que volem, David Ferrús, professor d'energia solar, ha exposat les possibilitats de l'energia solar. Ha posat en evidència que, tot i que l'energia solar a gran escala requereix alta tecnologia i grans despeses econòmiques, és possible apropar-la i aprofitar-la en l'àmbit domèstic. Podem produir aigua calenta sanitària i cuinar aprofitant una font d'energia a la qual tothom té accés: el sol. Ampolles de plàstic, tubs de coure, pintura negra mate, una caixa, vidre, enginy i paciència són els ingredients bàsics i necessaris per aconseguir-ho.

Davant d'aquesta senzillesa, l'alta tecnologia necessària per a la fabricació i instal·lació de les plaques fotovoltaïques ha generat debat entre les persones assistents. S'ha qüestionat la validesa d'aquest tipus d'energia en producció industrial, al marge de l'ecoautosuficiència, ja que continua requerint costos econòmics, ambientals i socials molt elevats. Aquest debat, doncs, treu a la llum un dels pilars del concepte de l'ecoautosuficiència, ja que el respecte al medi ambient i la satisfacció de les pròpies necessitats, en gran mesura, són conseqüència una de l'altra.

↳ **Com menjem**
Durant les jornades, no han passat per alt que la manera de nutrir-nos també pot ser respec-

tuosa amb el medi ambient i autosuficient. Per una banda, diversos projectes, com Can Masdeu, el grup de producció de verdures La Kosturica i les cooperatives de consum Verduretes, La Gleva, Germinal i I un rave! han posat de relleu el debat sobre la introducció de les subvencions i de quina manera poden afectar els projectes. Les cooperatives de consum es troben als nuclis urbans i les productores a l'horta. Aquesta distància també obre el debat al voltant d'aquesta separació i del grau de sostenibilitat de les ciutats, com a consumidores però no com a productores.

Cal trencar amb la figura de l'esnob ecologista "que ni tan sols sap plantar una patata"

En el camí cap a una manera ecoautosuficient d'alimentar-nos, també hi juga un paper molt rellevant el consum de carn. Maria Blanquer, diplomada en nutrició i tècnica especialista en cuina vegana, ha posat les xifres sobre la taula. Actualment, diversos estudis demostren que, a la nostra societat, hi predomina un consum de carn desorbitat, "completament insostenible", assegura la Maria Blanquer. La producció d'aquestes quantitats comporta una "forta càrrega ambiental", pel que fa a recursos alimentaris pel bestiar, transport, terres i purins. Cal reduir o eliminar el consum de carn, però la Maria Blanquer també ha volgut afegir i remarcar que, per contribuir al respecte del medi ambient, cal que tota la nostra alimentació sigui local -per evitar el malbaratament en transport- i ecològica, per evitar la contaminació de cultius.

Del 5 al 7 d'octubre, al pati de La Quimera, podem continuar proveint-nos d'eines i mètodes que ens apropin a l'ecoautosuficiència. L'energia i els transgènics centren les xerrades i els debats d'aquesta segona part de les jornades. ☺

Per contactar:

LA QUIMERA
C. VERDI 28 BAIX DRET. VILA DE GRÀCIA. BARCELONA
TELF.: 932 173 850
info@laquimera.org - laquimera.org

“La Petita” continua creixent

Les festes alternatives de Sant Feliu tindran lloc al parc Nadal de l'11 al 14 d'octubre amb activitats de tota mena i per a tots els públics

↳ **Eduard Giménez**

/campanyes@setmanaridirecta.info/

Ja fa dos anys que les festes alternatives de Sant Feliu de Llobregat s'anomenen “La Petita”. Aquest nom fa referència al nom que durant molts anys van tenir les tradicionals festes populars que se celebraven el mes d'octubre. Com a festes alternatives, intenten construir un espai de reivindicació, on les entitats participants prenguin el protagonisme sense cap mena de trava. Una de les organitzadores, Cristina Ortega, indica que des de les festes alternatives “intensem construir un espai al qual, any rere any, se sumin entitats amb un esperit crític. Trobar-nos amb organitzacions i col·lectius que vegin la necessitat d'organitzar-se per plantar cara a un poder institucional que alimenta amb molles el teixit associatiu i que, a més, li demana silenci”.

“Apostem per unes festes on el consum i l'alienació no siguin la columna vertebral de l'oci”

↳ **El carrer és nostre**

“Recuperem els carrers. Construïm l'alternativa” ha estat el

Muntatge d'una carpa l'any passat

Eduard

lema triat per aquest any, en un intent de transmetre al municipi la necessitat de recuperar el carrer com a espai públic. “Apostem per unes festes on el consum i l'alienació no siguin la columna vertebral de l'oci, i on recuperem els espais públics per convertir-los en espais de trobada i participació”, tal com diu el comunicat que es distribuirà enguany.

Igual que l'any passat, la sopa de lletres d'aquestes festes és molt variada, i també les activitats que s'hi podran trobar. El dia 11 d'octubre tindrà lloc la inauguració al Cinebaix, on es projectaran vídeos, com *La ciudad de los otros* i *Clown Army*, un reportat-

ge sobre el Cinebaix i s'estrenarà un muntatge de la feina d'Aire Net, plataforma que lluita contra la incineració de residus a la cimentera del municipi. Aquesta ha estat una de les darreres entitats que s'ha incorporat a “La Petita” 2007.

La idea d'aquest inici de festes va sorgir arran de la mostra de vídeos actius que es va fer a Esplugues de Llobregat.

↳ **Espai d'intercanvi**

A més dels tradicionals concerts, es farà una activitat que repeteix dia i hora respecte l'any anterior, dissabte de les deu del matí a les vuit de la tarda, es tracta del Mercat Boig. Aquest mercat consis-

teix a intercanviar objectes sense fer servir els diners. Els intercanvis es poden fer entre coses de diversa naturalesa: llibres, vídeos, CD, bijuteria, roba, i tot allò que la gent que hi participa estigui disposada a canviar, però amb la prohibició expressa d'utilitzar diners. Les inscripcions a aquesta activi-

tat romandran obertes fins el mateix dissabte al matí, al parc.

En conjunt es tracta d'un projecte que va prenent forma gràcies a les aportacions i participacions de les entitats i de les persones a títol individual que organitzen les festes. Una novetat en el funcionament d'aquest segon any ha estat la signatura d'un conveni de col·laboració entre les participants, on es marquen els objectius i les condicions de participació. Una de les principals és no tenir vinculació amb cap partit polític institucional.

Al Mercat Boig de La Petita, s'intercanviaran objectes de tota mena sense utilitzar els diners

“La Petita” vol ser un espai de lluita i comunicació entre entitats que ajudi a crear una xarxa que es vagi consolidant amb aquesta edició i al llarg de les properes. ☺

Per contactar:

“LA PETITA”

Correu electrònic:

↳ respon@santfeliu.net >

La Plataforma “Juicio a Aznar” té indicis per iniciar accions penals

↳ **Jordi Panyella**

/campanyes@setmanaridirecta.info/

Arran de la publicació la setmana passada dels anomenats “papers de Crawford”, la plataforma Juicio a Aznar, que impulsa que aquest sigui jutjat per crims contra la humanitat, ha emès un comunicat en què entenen que “prenen major consistència, si era possible, els indicis per iniciar accions penals contra l'expresident espanyol per la decisió de participar en la guerra de l'Iraq”.

El 22 de febrer de 2003, l'aleshores president de l'Estat espanyol, José María Aznar, es va

La Plataforma es veu ratificada en la possibilitat de dur Aznar al tribunal, i seguirà amb una campanya que ja compta amb quasi 15.000 adhesions

reunir amb George Bush a la residència d'aquest a Crawford (Texas). L'edició del 26 de setembre d'enguany d'*El País* de l'acta d'aquella trobada més informacions que ha anat publicant al llarg de tota la setmana, fan que augmentin, segons la plataforma, les evidències en dues direccions. La primera, seria la “patent i servil subordinació (d'Aznar) a la política exterior agressiva de l'administració nord-americana”. I la segona, “l'absolut menyspreu d'ambdós personatges a les normes del dret internacional amb la decisió ja ferma d'iniciar la guerra fos quina fos la decisió del Consell de Seguretat de l'ONU”.

Segons la plataforma, els fets que van protagonitzar els dos mandataris i el també aleshores primer ministre britànic, Tony Blair, són conseqüència de decisions preses en el moment de l'entrevista, i els permeten afirmar que “les responsabilitats penals que es puguin derivar per a José María Aznar –i també per a Bush i Blair– no podran comptar amb les preteses excuses de

“danys colaterals” o d’“excessos no desitjats”, ja que a les actes s'entrevéu “comissió, inducció, complicitat i encobriment” de fets executats amb “plena consciència i voluntat”.

Arran de tot això, la plataforma es veu ratificada en l'encert i en les possibilitats de dur Aznar al tribunal, i continuarà amb una campanya que ja disposa de quasi 15.000 adhesions. ☺

Per contactar:

juicioaznar@gmail.com

www.juicioaznar.net

una altra economia és possible

www.coop57.coop

serveis financers ètics i solidaris
Mendez Nuñez, 1 Pral 2a 08003 Barcelona
Tel 93.268.29.49 :: coop57@coop57.coop

disco 100

c/Escorial 33 Barcelona
Teléfono 932 840 904
disco@disco100.com

RADIO P.I.C.A.

www.radiopica.net

LA RATAFIA
BODEGUETA POPULAR

VINS, CAVES I ÀPATS
C.DEL SANT CRIST 23 . BARCELONA
TEL. 931.634.333

El dia de la independència

EL SIS D'OCTUBRE ES COMPLEIXEN 73 ANYS DE LA PROCLAMACIÓ DE L'ESTAT CATALÀ I D'UNA REVOLTA POLÍTICA I SOCIAL ESCLAFADA I SILENCIADA

A l'esquerra, militants d'Estat Català i, a la dreta, soldats espanyols a la boca del metro de Jaume I

✉ **Marc Ferrer**
/cultura@setmanaridirecta.info/

El 6 d'octubre de 1934 és una data clau dins la història del nostre país. El president de la Generalitat, Lluís Companys, proclamava l'Estat Català i, durant unes hores, pels carrers de molts pobles i viles de Catalunya, les forces vives del nacionalisme català —especialment els militants separatistes més actius— s'enfrontaven a l'exèrcit espanyol. El resultat: un centenar de morts i la condemna a cadena perpètua del govern de la Generalitat; la destitució dels ajuntaments governats per les esquerres; l'empresonament de 3.400 persones; centenars de pagesos desnonats de les seves terres i l'abolició de l'Estatut de Catalunya.

Els fets del Sis d'Octubre al Principat —ja que a l'Estat espanyol també va haver-hi enfrontaments, sobretot a Astúries— cal interpretar-los no com un acte d'irreflexió, tal com els han considerat alguns analistes, sinó com la culminació d'una situació de tensió entre el govern de la República espanyola i el govern de la Generalitat, per una qüestió de nivells de sostre de poders.

Revolta política i social

Aquella revolta d'octubre va ser molt diferent a Barcelona que a comarques. Si, a Barcelona ciutat, la revolta va estar protagonitzada principalment per les forces nacionalistes —i sobretot separatistes—, en molts indrets —sobretot agrícoles— va prendre un violent caràcter anticlerical, fonamentalment

sota el control de l'Aliança Obrera. En alguns pobles fins i tot es va proclamar la república comunista. Mentre a Barcelona ciutat els fets van ser polítics, a comarques van ser més socials. Les jornades revolucionàries van despertar antics odis i recels i els propietaris, religiosos, capellans i gent de dretes van ser les principals víctimes. Esglésies, centres religiosos i locals dels terratinents i de la dreta van ser saquejats i incendiats.

L'examen dels fets del Sis d'Octubre sembla indicar que, per part del govern català, no hi havia voluntat política de dur a terme una revolta armada. El govern va mantenir una actitud defensiva, a mig camí entre el vol i el dol. En canvi, organitzacions com Estat Català, Palestra, Nosaltres Sols, ERC, la Unió de Rabassaires, el Partit Nacionalista Català i l'Aliança Obrera no va dubtar ni un moment a defensar amb les armes el seu govern.

Per part de la Generalitat, sempre es va mostrar una actitud dubitativa, sense una voluntat clara d'acció, de tirar endavant amb decisió, però al mateix temps sense voler plegar veles. Enmig de tots aquests dubtes, es va perdre la iniciativa i també el factor sorpresa, en les negociacions amb el general Batet, que comandava les forces de l'exèrcit espanyol desplegades al Principat. L'ensulsiada de la insurrecció va permetre culpabilitzar Estat Català del fracàs, a través de la crítica a la gestió dels seus líders —Josep Dencàs i Miquel Badia— i, així, disminuir la influència d'aquest

sector dins d'ERC. D'aquesta manera, l'independentisme d'aleshores quedava criminalitzat.

Una insurrecció fallida

Perquè la insurrecció hagués triomfat, hauria calgut una actitud decidida i enèrgica del govern català i que el general Batet hagués optat per la "neutralitat", fet que hauria permès la consolidació política de l'Estat Català. L'altra possibilitat era fer un acte heroic i de dignitat —com el de la Pasqua irlandesa de 1916—, una opció que resultava força impensable sense la col·laboració de la CNT. Però la Generalitat es va llançar a la revolta amb uns elements insuficients i no va aprofitar convenientment els efectius que tenia a la seva disposició. En canvi, el govern espanyol sí que va tenir clar com calia actuar davant el perill d'una revolta obrera i, també, davant les aspiracions independentistes d'alguns dels revoltats. La repressió contra el govern de la Generalitat, el nacionalisme, les forces d'esquerra i el camp va ser brutal: presó, destitucions, Clausures, desnonaments...

Anàlisi dels errors

L'anàlisi dels errors de l'octubre de 1934 per part del govern català va permetre que el 19 de juliol de 1936 —moment de l'aixecament feixista que desembocaria en la Guerra Civil— no es cometessin les mateixes errades i s'empregués la lluita per vèncer l'exèrcit colpista al Principat. Una vegada més, l'estudi de la història va servir per no ensopegar una altra vegada amb la mateixa

pedra i propiciar la victòria, aconseguida amb la col·laboració entusiasta de militants de partits, de centrals sindicals i de les forces de seguretat sota les ordres del govern català.

El sis d'octubre de 1934 és l'exemple de com una derrota mili-

tar es va poder transformar —després de dos anys— en una victòria política a les eleccions (el mes de febrer de 1936), la del Front d'Esquerres, que obria un llarg procés de transformacions socials i polítiques, estrocnades amb la derrota i l'ocupació de 1939.

Una data incòmoda

El Sis d'Octubre és, encara, una data incòmoda. Fa tres anys —quan es complien els 70 anys— només va commemorar-la una comissió formada pel Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria (CADCI), Freecatalonia.com, el Casal Independentista de Terrassa Can Pinçàs, el Casal Independentista de Sants Jaume Compte —que porta el nom d'un dels líders separatistes que va morir en els enfrontaments amb l'exèrcit durant la revolta—, el Fòrum Manuel González Alba i Òmnium Cultural. La comissió va organitzar un homenatge a una sèrie de persones que van participar en aquell esdeveniment, en un acte solemne al Museu d'Història de Catalunya.

La mateixa Comissió va editar un tríptic i un documental per l'ocasió —ja que, pels seus integrants, aquells fets havien estat "un acte de sobirania i d'autodeterminació"—, on denunciaven que "ni la mateixa Generalitat de Catalunya, no commemorava res de res".

73 anys després, cadascú pot treure les seves pròpies conclu-

sions del que va significar realment el Sis d'Octubre. El que està clar és que amagar aquests fets és el pitjor que podem fer a la història i als protagonistes del nostre país. No s'ha de tenir gens de por de recordar els Fets d'Octubre. Cal tenir present que molta gent va sortir al carrer amb il·lusió i esperit de lluita. Una gent que, equivocada o no, amb preparació o sense, però guiada per un anheli i un ideal de llibertat, estava disposada a defensar Catalunya amb la seva pròpia vida. Com va passar a la seu del CADCI i en d'altres indrets.

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA

- › *La nit del 6 d'Octubre a Barcelona*
JOAN COSTA I DEU (COSSETÀNIA)
- › *La veritat del 6 d'Octubre*
MODEST SABATÉ (COSSETÀNIA)
- › *Companys i el 6 d'octubre*
ENRIC JARDÍ (PROA)
- › *El sis d'octubre del president Companys*
ELENA LORENTE PÉREZ I MANUEL SIMÓ TARRAGÓ, PAGÉS EDITORS
- › *El 6 d'octubre, Palestra i Batista Roca*
EDITAT PER RAFAEL DALMAU

Pim-Pam-Pum

"Som tan xaiets que no se'ns ha ni de censurar"

Sisu Coromina
MÚSIC

Sisu Coromina es defineix com un músic compulsiu que busca concretar. Amb el seu ja més d'un quart de segle de vida, ha passat per una quinzena de grups i ha tocat un ampli ventall de colors musicals, des del pop melòdic a la improvisació lliure, passant pel reggae, entre molts d'altres. Sota el nom de Tarannà i acompanyat d'uns músics excepcionals, presenta el seu primer treball com a compositor, productor i arreglista: *Senyals de vida* (BankRobber, 2007). Un disc on es manifesta la seva manera apassionada i sincera d'entendre la música.

⇒ Santi Eizaguirre
/cultura@setmanaridirecta.info/

Senyals de vida té un aire de música experimental, molt associada al jazz, però alhora és un disc de cançons que es poden cantar. És això el que heu buscat en la producció? Hem intentat que el disc no fos

avorrit, que no ens ho passéssim bé només els músics, i deixar l'experimentació per al directe. També hem buscat varietat instrumental per no donar a ningú en concret el protagonisme, i que fos un disc el màxim de musical.

L'expressivitat és una de les coses més difícils d'aconseguir a l'hora de fer música. Quina creus que és la recepta?

La recerca d'un llenguatge propi crec que és clau. Donar voltes al material per veure com l'has d'enfocar, treballar sense presses, estar en permanent fase d'experimentació i disposat a canviar de rumb en qualsevol moment. Tenir les antenes ben posades en el que et passa per dintre, i fer-li cas; no voler ser ningú més que tu mateix. Ah! I hores d'assaig i composició, a part de l'estudi individual.

Quins temes tracten les lletres del disc?

Parlo de la tristesa pel meu folklore, de coses comunes com una sobretaula, del fet d'acostumar-nos al català en la música

d'una punyetera vegada... Hi ha una crida a l'optimisme i una altra a no mirar-se tan el melic. En una cançó parlo de l'autoconsol envers una mort propera i de la creativitat com a eina. Per altra banda, em preocupa el fet que la ciutat faci fàstic, sobretot Barcelona, que últimament —com diu una dita amb la qual m'identifico— si segueix posant-se guapa, ens haurem de descalçar per entrar-hi.

L'ofici de músic té molts vessants. Quins són els que t'agraden més i quins els que se't fan més durs?

Els bons, el creixement personal i el treball en grup, i conèixer gent. Els més durs, per mi, són tocar música que no t'agradi, tocar per algú que no t'escolta, buscar músics competents i puntuals, i que l'ofici estigui tan mal considerat legalment i econòmicament. Una altra cosa és que, actualment, la gent del gremi es mulla molt poc i s'oblida que la música és un vehicle de crítica. Els músics som tan xaiets que no se'ns ha ni de censurar.

La Falcata, set anys de gresca i lluita a Ponent

LA TAVERNA POPULAR DE REFERÈNCIA DE LES COMARQUES LLEIDATANES CELEBRA L'ANIVERSARI

SETÈ ANIVERSARI DE LA FALCATA 6 d'octubre, durant tot el dia C/ Panera, 2 Lleida <www.lafalcata.org>

Ariadna Nieto

⇒ Ares Arbós
/cultura@setmanaridirecta.info/

Una setmana després de les festes de Sant Miquel i puntualment com cada mes d'octubre, la taverna popular de Ponent, La Falcata, fa anys. L'any 2000 naixia un local d'oci nocturn al vell mig de la històrica zona dels vins de Lleida, dos pisos on la gresca, la lluita i el compromís sempre hi són presents.

La decoració de la taverna: banderes corses i la ikurriña basca, altres alusives als presos i, evidentment, l'estelada, a més de cartells dels anys vuitanta del Moviment de Defensa de la Terra (MDT). La història dels moviments socials d'arreu està escrita a les seves parets en forma d'enganxina i et pots

entretenir llegint cartells mentre seus a la tassa del lavabo. A la barra, sempre hi ha algú conegut o, si més no, decidit a deixar-se conèixer; una canya entre les mans o, si s'és agosarat, qualsevol beguda de la terra. Clàssics del punk acaben derivant en Nino Bravo, sobretot durant les nits de dissabte.

Tot un dia de gresca

El dia 6 d'octubre potser ens llevarem tard per aguantar a la nit, però de seguida podrem anar a fer el vermut a la taverna, amb el ja mític Miquel del Roig i el seu immens reguitzell de cançons que amenitzaran el migdia. Un cuscús popular ens omplirà els estómacs i un innovador *chill-out* ens deixarà fer la migdiada.

Ja al vespre, l'Assemblea de Joves de Lleida ens obsequiarà amb un sopar solidari per finançar el col·lectiu. Després de sopar, al segon pis, hi haurà música en directe amb els Ska-Pats que, malgrat el que sembla, fan versions pop; els Game Over Selectors, amb els seus sons reggae, *roots* i *rub and dub*; i La Faràndula So Insistent, gresca *freak* per una nit *freak*. Els punxa discos (PD) residents ens faran ballar fins la matinada. En Kaiman punxant rock de la seva terra; el pd A Huec, directament des d'Occitània, delirant-nos amb la seva *reggae-punky party*; el PD Coet, Homenatge to Catalonia, i MKLTX, un tribut al gran grup de Constantí, Els Pets. Per molts anys Falcata!

Violències de gènere: anàlisi i eines

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE *ESTADO DE WONDERBRA*, UNA INVESTIGACIÓ SOBRE LES NOVES RESIGNIFICACIONS D'UNA PROBLEMÀTICA ESTRUCTURAL

4 d'octubre. 19.30 h, Francesca Bonnemaison – Sala Cuina. Sant Pere més Baix, 7. Barcelona

⇒ Estel B.Serra
/cultura@setmanaridirecta.info/

Violència de gènere, violència domèstica, violència familiar i violència contra les dones. Tots ells són conceptes que acostumen a barrejar i que acaben conduint a una visió reduccionista sobre el conjunt de les violències de gènere. Amb aquest punt de partida, l'any 2002, diverses dones van començar a treballar en un projecte de llibre, que es presentarà el proper dijous 4 d'octubre al Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison. El volum es titula *Estado de wonderbra* i l'ha publicat l'editorial Virus de Barcelona sota llicència Creative Commons.

Mirades múltiples i ecosistèmiques

El treball, l'han elaborat 21 autores i una il·lustradora, coordinades per Barbara Biglia i Conchi San Martín. El resultat és una anàlisi exhaustiva d'aquest fenomen i problemàtica social. Dividit en cinc eixos, fa un repàs a diversos temes: les resignificacions de les violències; el paper de l'Estat com a perpetuador d'aquesta cultura; la doble o triple discriminació de les dones preses; una forta autocrítica a la percepció del fenomen dins els moviments socials i la relació que tenen amb les ciències mèdiques i la psicologia. Per acabar el llibre, l'Associació Limes presenta un breu i autèntic museu dels horrors sobre la praxi mèdica —pública i privada— i les qüestions de gènere.

També hi ha espai, però, per les experiències i les resistències, com la de l'Associació Tamaia, una iniciativa pionera nascuda el 1992 d'un grup de dones víctimes de la violència familiar i de professionals vinculades al camp del treball social.

Teixint narracions feministes

La presentació del llibre constarà d'un acte amb la participació de les coordinadores i les ponències de Carme Valls, Margot Pujal i Trinidad Donoso. Les intervencions tractaran la qüestió pedagògica i mèdica d'un fenomen estructural, per continuar amb l'enfocament distintiu d'identitats, subjectivitats i gèneres. Finalment, hi haurà un espai de debat amb la col·laboració de les diverses autores que han construït *Estado de wonderbra*.

Publicitat

RESISTENCIA

Dij 11 oct a la 11h - 5 euros
Rootsmama
(reggae, hip hop, funk, r&b)

Dij 12 oct a la 11h -
Los Funkongos Djs
(funk, latin, rare & new groove, boogaloo, disco, funk, afrobeat)

Dis 13 oct a la 11h - 6 euros
La Sucursal.s.a
(hard salsa)

Dj Txarnego
(flamenco en salsa)

ROSALIA DE CASTRO 92 - METRO LA TORRASSA

ANÒNIMS
menjars i pensar

Dissabte 6 d'Octubre 18'30h. *****
Presentació del llibre *Anarquisme i alliberament nacional*, amb Ricard de Vargas-Golarons (un dels autors) i membres del Col·lectiu Negres Tempestes.

Del 8 d'Octubre al 5 de Novembre *****
En el 40 aniversari de la mort d'Ernesto Che Guevara. Exposició del fotògraf cubà Liborio Noval.

Dissabte 13 d'Octubre 18'30h. *****
Xerrada debat: La vigència del pensament del Che, avui.

Dissabte 20 d'Octubre 19h. *****
Actuació del cantautor Xevi Comas.

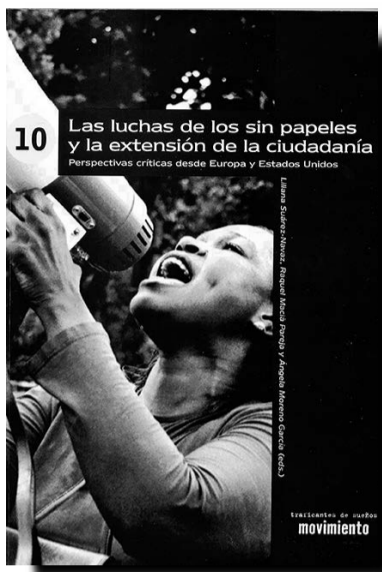
Dijous 25 d'Octubre 21'30h. *****
Actuació de jazz.

Dissabte 27 d'Octubre 18h. *****
Presentació del llibre *Terra Lliure, punt final*, amb el seu autor, el periodista David Bassa, Albert Botran, coautor del pròleg i Carles Benítez.

Llibreria | Restaurant | Cafeteria
Dilluns d'11.30 a 16.30h
De dimarts a dissabtes d'11.30 a 23.30h
Miquel Ricomà, 57. Granollers. 938 600 789

Sense papers: de víctima a moviment social

LAS LUCHAS DE LOS SIN PAPELES Y LA EXTENSIÓN DE LA CIUDADANÍA
Liliana Suárez-Navaz, Raquel Macià Pareja i Àngela Moreno García (eds.)
Editorial: Traficantes de Sueños.
Madrid, 2007

✉ **Sergi Picazo**
 /cultura@setmanaridirecta.info/

La millor i més completa radiografia sobre el moviment polític dels immigrants sense papers a tot el món acaba d'arribar a les llibreries catalanes. Ha arribat en el moment precís, ni abans d'hora ni massa tard. El moviment dels sense papers a l'Estat espanyol –i en especial als Països Catalans– ja s'ha fet gran. L'any 1990 va néixer un engendre anomenat Federació de Col·lectius d'Immigrants a Catalunya. Els atacs racistes van començar a ser notícia a mitjans dels anys 90, amb els fets d'El Ejido (Almeria) i Ca N'Anglada (Terrassa). La legislació migratòria del Partit

Popular es va radicalitzar i va tancar les vies per a la regularització: això va provocar el primer esclat del moviment a Catalunya: les tancades a les esglésies al centre i l'extraradi de Barcelona a finals de l'any 2000. Les protestes van créixer durant el govern de Zapatero i avui ja s'han fet grans: el moviment ja és adult. Ara, precisament ara, és el moment perfecte per tancar-nos a llegir, pensar i reflexionar sobre aquestes lluites. Per això, i per la seva maduresa, el llibre *Las luchas de los sin papeles...* és un encert absolut.

L'edició de Traficantes de Sueños ha compilat articles d'alt nivell acadèmic sobre la forma d'organitzar-se dels sense papers en lluita pel seu "dret a

tenir drets" a França, Suècia, Suïssa, els Estats Units i l'Estat espanyol. Un dels capítols més interessants pel públic català és el reportatge "¿Papeles?, ¡para todos! Diez años de movimiento de migrantes en Barcelona", escrit per la periodista mexicana Amarela Varela.

L'assaig denuncia la "contradicció estructural" entre el la universalitat dels Drets Humans i el mercat laboral neoliberal. Tanmateix, els articles del llibre superen per sota i per l'esquerra l'estigma de víctima per introduir el concepte d'actor polític. "Perquè la ciutadania es conquesta exercint-la", diu un membre de l'Assemblea per la Regularització Sense Condicions a la primera frase del llibre.

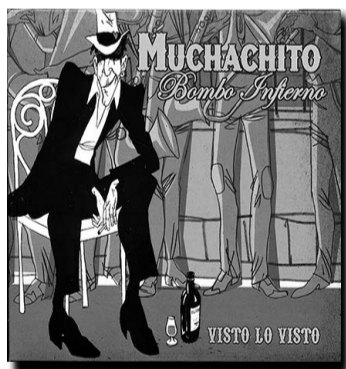

Diversos Artistes

'SONS DEL MATARRANYA'
 (autoeditat)
 DIVERSOS ESTILS

Un doble disc col·lectiu que deixa constància de la feina que fa l'Associació Cultural del Matarranya per a la promoció i la difusió de la música en català en aquesta comarca de la Franja de Ponent. Com en totes les recopilacions d'aquesta mena, les propostes de certa qualitat es combinen amb d'altres clarament "maqueteres". Al primer CD, centrat en el rock, destaca la força del hardcore de dolçaines de Los Draps, i també les aporta-

cions en català dels saragossans Mallacán, que musiquen el poema de Desideri Lombarte "Lluny de tu", i el grup de Terol Acero. Al segon CD hi predomina la cançó i els sons tradicionals. Sorpren "Temps al Temps" –on també musiquen Lombarte ("Joc de paraules") en clau de cançó-pop–, i hi destaca l'històric Àngel Villalba que, precisament, també dedica un tema a l'entrançable poeta de Pena-roja. ROGER PALÀ

Muchachito Bombo Inferno

VISTO LO VISTO
 (El Orfanato Eléctrico)
 RUMBOXING

Torna la bèstia escènica. La segona entrega de Muchachito Bombo Inferno incrementa el voltatge respecte un debut amb trampa, perquè aquest personatge ja duia anys i panys batallant per fer-se un lloc al costat de les grans veus de la fusió rumbera radicada a Barcelona. Veus que, en molts casos, no són de Barcelona sinó de la seva àrea metropolitana, en aquest cas, de Santa Coloma de

Gramenet. Cal reivindicar, per tant, l'aportació de les perifèries de la ciutat a una escena musical que, sovint, ha estat utilitzada amb finalitats polítiques per vendre la 'marca Barcelona' oficial. La fórmula d'aquest noi –ja no tant– del bombo infernal és una suma de rumba bastarda, actitud punk i frenesí rocker, amb una imparable secció de vents i un directe que animaria un cementiri. R.P.

'Venganza'

(MANGA FILMS, 1945)
 DIRECTOR: EDWARD DMYTRYK
 GUIONISTA: JOHN PAXTON, SOBRE UNA HISTÒRIA DE JOHN WEXLEY
 INTÈRPRETS: DICK POWELL, WALTER SLEZAK, MICHELINE CHEIREL
 DURADA: 102 MINUTS
 IDIOMES: VOSE (ANGLÈS), VE

Tot just acabada la guerra i amb la febre anticomunista sense esclatar, als Estats Units encara eren viables ficcions antifeixistes com *Venganza*, que sembla anar més enllà de la propaganda postbèlica per advertir amb sinceritat sobre els perills del populisme d'ultradreta. Adoptant la forma de la intriga, narra la història d'un aviador canadenc que vol venjar l'execució de la seva dona, a causa de la seva pertinença a la resistència francesa. El rastre d'un cap col·laboracionista el durà fins

a l'Argentina i el situarà enmig d'una complicada trama que el superarà. Tot i així, la seva imprevisibilitat i la seva descontrolada insistència aconseguiran inquietar els membres d'una estructura filonazi. Emocionant i laberíntic *noir*, està dirigit amb funcionalitat i obligada economia de mitjans per Edward Dmytryk, que no trigaria a convertir-se en un dels "Deu de Hollywood", empresonats durant el *maccartisme*.
 IGNASI FRANCH

'El militarismo en España'

BALANCE DEL CICLO ARMAMENTISTA ESPAÑOL HASTA 2007
 ARCADÍ OLIVERES I PERE ORTEGA
 ICARIA, 2007
 PÀGINES: 262

Els moviments socials necessiten una bona base documental per argumentar les seves lluites. En el camp de l'antimilitarisme, la tasca incansable d'investigadors com Arcadi Oliveres o Pere Ortega garanteix que aquest coixí indispensable estigui assegurat. *El militarismo en España* és l'actualització d'altres recerques dels mateixos autors, que en aquest volum coordinen un ampli equip d'investigadors. El llibre analitza l'opció de l'Estat espanyol per la indústria de la guerra durant la darrera dècada on, a conseqüència dels compromisos adquirits amb l'OTAN i la UE, entre d'altres, s'han desenvolupat costosos projectes militars. Inclou taules detallades sobre les exportacions militars espanyoles arreu del món –una feina especialment difícil, si tenim en compte l'opacitat que envolta aquesta mena d'operacions– i un ampli llistat de la indústria bèl·lica assentada a Catalunya, on les empreses del sector tecnològic militar estan fent forat des de fa anys. Un manual bàsic de batalla per a qualsevol antimilitarista. ROGER PALÀ

cultura@setmanaridirecta.info

RECOMANEM

**6 OCTUBRE
MARXA A LA PRESÓ
DE CAN BRIANS**

**11 h. A l'estació de
Renfe de Martorell**

**Anem a Can Brians, on
es troba empresonat
en Diego, seguint la
tradicció de les dues
marxes celebrades a Picassent les primaveres de 2006 i 2007.
Llibertat presos i preses polítiques catalanes!**

**6 D'OCTUBRE
MANIFESTACIÓ PER ATURAR EL PLA CAUFEC**

17 h. A la Plaça de l'Ajuntament

Després de l'inici de les obres del Pla Caufec/Porta Bcn i de l'assemblea general que es va fer el passat 15 de setembre, la manifestació d'aquest dissabte 6 d'octubre que es convoca a les 17h. a la plaça de l'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat, serà un moment clau en la lluita per aturar el Pla Caufec i en concret les obres que ja estan començades. Aquestes tindran un impacte ambiental irreversible per aquesta zona de l'inici de Collserola. La manifestació té com a lema "Per aturar les màquines totes som necessàries, tu imprescindible". La Plataforma No el Pla Caufec vol cridar a la participació del veïnat de la vila, així com a la solidaritat de la gent d'altres poblacions.

MÉS INFO: WWW.NOALPLACAUFEC.NET
**Per aturar les màquines totes som necessàries,
tu imprescindible!**

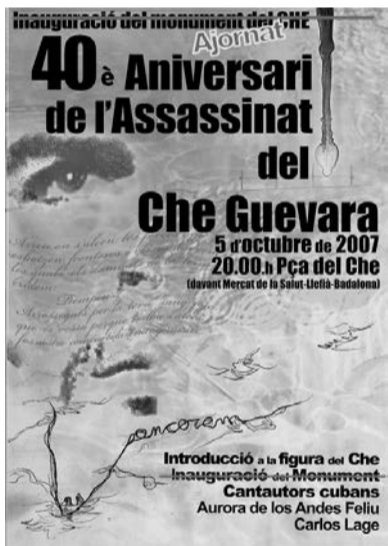
ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA

DIVENDRES 5

**Kafeta i Xerrada " Situació Actual
a les Cases Barates de Bon Pastor"**
19 h. Banka Rota C/ Rubio i Ors nº 103
<M> i FCC Cornellà

Teatre d'avui
21.30 h. Biblioteca de Catalunya
3 d'octubre: *Irène Némirovsky*, de Joan Guasp i dirigida per Rosa M. Isart i interpretada per Mercè Lleixà. 4 d'octubre: *La Sutura*, de Marina Steimo, dirigida per Teresa Davant i interpretada per Carne Sansa. 5 d'octubre: *Cruzando el puente*, de José Triana, dirigida per Ricard Salvat i interpretada per Enric Majó. 6 d'octubre: *Frida K.*, de Gloria Montero, dirigida per Lurdes Barba i interpretada per Xus Estruch.

40è Aniversari de la mort del Che
20 h. Plaça del Che.
Davant del mercat de la Salut-Llefià-Badalona.
Parlaments i cantautors cubans.

**Xerrada-Debat: 'Abusos Mèdics
i Prepotència Judicial'**
19 h. Federació Comarcal del Baix Llobregat de CGT Ctra. d'Esplugues 46, Cornellà.
Amb la participació de : Carmen Flores, (de la Asociación de Defensa del Paciente), Marisol Martin i Isabel Ferragut

Jornada sobre drogues
20 h. Casal Popular de Les Corts (Entença 237).
Introducció a la drogodependència a càrrec d'Oriol Martí. Tot seguit taula rodona: desglossem el concepte de festa. En acabar sopar de pintxos i festa alternativa sense drogues.

'Els fets del sis d'octubre del 1934'

19:30 h. Casa de Cultura de Girona (Pl. Hospital, 6).
Xerrada amb Pere Cornellà (Historiador i Professor de la UdG), Miquel Didac Piñero (Historiador i anarcosindicalista), Pep Riera (Assemblea Pagesa de Catalunya), Néstor Sastré (Intersindical-CSC) i Antoni Lecha (COS)
Organitza: MDT - Comarques gironines

DISSABTE 6

Jornades Pro-Salvador
21 h. Banka Rota C/ Rubio i Ors nº 103
<M> i FCC Cornellà
Hi haurà Sopador + Concert.
www.moviments.net/okupaskny/index.php
bankarota@moviments.net

**Jornades del 15è aniversari
de la revista Illacrua**
18 h. al Pati Llimona
carrer Regomir 3 (Ciutat Vella, Barcelona)
"Els reptes dels moviments socials"
Intervindran: Esther Vivas (Xarxa de Consum Solidari), Anna Bosch (Ecofeminista), Ivan Miró (La Ciutat Invisible), Enric Duran (Infoespai). 20 h. Presentació del llibre editat per Illacrua. *Participación, una caja de herramientas para la economía solidaria* (Ed. Icaria i Xarxa d'Economia Solidària). I un pisolabis final...
Organitza: Revista Illacrua

**Taula rodona.
'Fora la llei antiterrorista'**
19 h. Punt Jove de Palamós c/Santa Marta nº 6
Organitza: CUP Sant Joan I Palamós

7 anys de La Falcata
Taverna Popular La Falcata.
c/Panera 2 - Casc antic - Lleida
11h. Partit de futbol. Tot seguit al *xiringuito*, vermut animat amb el cantautor Miquel d'en Roig. 14h. Cuscussada dels caps cuiners falcaters. Tarda *chill-out*, és a dir, música tranquil·la, cigaló, *canutos* i migdiada i passi del video *El Taxista Full*. Sopar a càrrec dels ajalleros a l'aire lliure. Per la nit concert amb SKA PATS (versions pop en català), GAME OVER SOUND SYSTEM (*reggae - rub a dub*), LA FARANDULA SO INSISTENT (*gresca 'n' freak*), PD's KAIMAN (rock basc), A HUEC (*reggae punky party*). COET (*homenatge to Catalonia*) i MKLTX (*a tribut to the Pets*).

DIUMENGE 7
Concert d'homenatge a les dones
20:30 h. Enric Granados
(entre Diputació i Consell de Cent)
Amb la BIG MAMA i la presència d'Eva Fernandez, presidenta de la FAVB (en suport a les dones del barri víctimes d'assetjament immobiliari). Organitza: AVV de l'Esquerra de l'Eixample i "Dones d'Enllaç".

**XVII MERCAT D'INTERCANVI
A LA VILA DE GRÀCIA**
D'11 a 19 h. Plaça de la Virreina .
www.ateneurosaedefoc.org

SORTIM DE CASA

6 D'OCTUBRE

**CONCENTRACIÓ
ANTIMONÀRQUICA A TORTOSA**
20 h. A la Plaça de l'Àngel

**SER ANTIMONÀRQUIC/A
NO ÉS CAP DELICTE!**
20 h. A la Plaça del Blat (Valls)

**CONCENTRACIONS DAVANT
DELS AJUNTAMENTS**
V de vivienda convoca a nivell estatal concentracions a les 19 h. davant dels Ajuntaments de les grans ciutats on arriba el moviment. A Barcelona, la convocatòria és a les 19h. a la plaça de Sant Jaume. També s'ha convocat una manifestació a Sabadell, el mateix dia a les 18h. a la Plaça Marçet.

NO OBLIDEU...

**DIUMENGE 7
5è ANIVERSARI DE LA MÀQUIA**
**Centre Social La Màquia.
Carrer Vern 15-17. Girona**
18 h. Cigalonada.
19 h. Bicicletada incívica.
21 h. Sopar
**23 h. Concert amb La tosca brava,
Quepumquepam i punxadiscos local**

La indirecta

L'ENTREVISTA // **ARCADI OLIVERES, ECONOMISTA**

“El PSOE ha gastat en despesa militar més que Franco”

Arcadi Oliveres (Barcelona, 1945) és professor d'economia aplicada a la UAB i activista social 24 hores al dia. Tot i la seva humilitat, el seu compromís l'ha portat a assumir durant molts anys un munt de càrrecs en el món de la solidaritat: actualment és president de Justícia i Pau, director de la Universitat Internacional de la Pau de Sant Cugat i, des de fa ben poc, lidera el Consell Català del Foment de la Pau. És, sense cap mena de dubte, un referent del moviment altermundialista. Tot i això, ell prefereix no definir-se: “Tinc 61 anys i mai no m'he definit de cap manera ni he militat en cap partit polític”.

☞ **Sergi Picazo**

/entrevista@setmanaridirecta.info/

Ivan Giménez

La despesa militar mundial ha crescut un 37% en els darrers deu anys. En lloc de millorar, anem endarrere?

Si en lloc de mirar la gràfica de la despesa dels últims deu anys, miréssim la dels últims 30 anys, comprovaríem que la despesa era molt alta els anys vuitanta, va baixar durant els 90 i ara ha tornat a pujar. Hi va haver un moment amb un relativa davallada després de la caiguda de la Unió Soviètica. Aquest descens es va produir en el bloc de l'Est, però

“L'Afganistan és una guerra tan criminal i tan vinculada al petroli com la de l'Iraq”

mai en els països de l'OTAN. La despesa militar, segons diuen, té l'objectiu de mantenir la seguretat del país i defensar-se contra els enemics. Admetent això, que no ho hauríem d'admetre, ens trobem que d'un dia per l'altre, el gran enemic d'Europa i els Estats Units, la Unió Soviètica, desapareix. Però Occident segueix gastant el mateix. Això ens mostra que la despesa militar no té res a veure amb la seguretat d'un país sinó amb un rerefons més obscur: primer, la inèrcia, cada any es gasta el mateix més la inflació; després, l'obsessió dels militars per la modernització de l'armament, i, per acabar, els interessos del complex militar industrial.

Dóna'm un exemple d'això del complex militar industrial.

En una conferència sobre pacifisme a París, un professor nord-americà, que era un dels ponents,

ens va explicar, amb totes les dades sobre la taula, el currículum dels trenta membres de la comissió de Defensa del Senat i del Congrés dels Estats Units durant l'última legislatura de Bill Clinton. Tots, sense cap excepció, eren corruptes: tots cobraven el sou de senador o de congressista, i a més cobraven un segon sou d'una empresa d'armament que els donava comissió per votar a favor de la compra d'armament.

L'actual govern del PSOE té un discurs a favor de la pau i va retirar els soldats de l'Iraq. En qüestió de despesa militar, què ha fet? Els pressupostos militars continuen creixent. El gran responsable de l'increment de la despesa militar a Espanya és Felipe González. Durant 40 anys de dictadura militar, feixista, criminal i impresentable, Espanya no va gastar gaire en l'exèrcit. El PSOE ha gastat amb els militars més que Franco. L'exèrcit franquista era un exèrcit d'ocupació territorial: ell volia que els espanyols estiguessin acollonits i es limitava a posar soldats a passejar pel centre de la ciutat cada tarda: els soldats cobraven ben poc i d'armament no tenien gaire res. Però... Què va passar? Espanya va entrar a l'OTAN i va decidir sofisticar l'armament per estar a l'altura d'Europa. Aleshores la despesa militar va començar a pujar. Fins i tot amb enganys!

Quins enganys?

El govern espanyol amaga una part important de la despesa militar en altres ministeris. Tenim molts exemples: compren un avió militar i no el posen a càrrec del Ministeri de Defensa, sinó del d'Indústria perquè diuen que és investigació i desenvolupament, R+D; o, les pensions de jubilació dels militars, que van a compte dels pressupostos del sistema de pensions, una cosa que no succeeix a la resta de països europeus.

La despesa militar espanyola ben calculada és el doble que l'oficialment reconeguda. A Justícia i Pau fa vint anys que estem amb això, i ja no ens poden enganyar. **Enviar soldats a l'Afganistan és el mateix que enviar-los a l'Iraq?** Exactament igual. L'Afganistan és una guerra tan criminal i tan vinculada al petroli com la de l'Iraq. Al principi hi havia un mandat de l'ONU, però després es va trencar. Actualment, Espanya està sota el mandat de l'OTAN encapçalat pels Estats Units i sense cap autorització formal de cap parlament. És il·legítim al cent per cent.

“La història ens ha ensenyat molts casos on els EUA s'han autoatacat per justificar una guerra”

Podem trobar algun triomf dels moviments per la pau al món?

Sense anar més lluny, hem eliminat la “mili” obligatòria. La crítica severa a l'Exèrcit avui no és delicte a Espanya com ho era abans i el debat sobre les guerres és al carrer. A més, hi ha exemples concrets d'èxits del moviment pacifista. Situem-nos: Holanda, 1982, guerra freda. Els Estats Units vol col·locar uns míssils amb carrega nuclear en direcció a la Unió Soviètica. El govern holandès ho accepta, però els pacifistes s'hi neguen. Les organitzacions per la pau van aconseguir que el Parlament els hagués de donar el vist-i-plau. Abans de la votació, els pacifistes es van dedicar a apadri-

nar, atabalar i convèncer amb desenes d'arguments cada diputat individualment per tal que votés en contra d'instal·lar míssils en territori holandès. El dia de la votació, va guanyar el “no”. Aquesta és una opció puntual però demostra que podem aconseguir el somni de la pau.

Tu has denunciat sovint les versions oficials sobre l'11-S, el Prestige, els lligams entre Putin i la guerra de Txetxènia o sobre el Club Bilderberg. Creus en les teories de la conspiració, o simplement desconfies de les veritats dels governs?

Primer cal definir què és una teoria de la conspiració. Què és més inversemblant? Què un exagent de la CIA com Bin Laden, operat dies abans d'un ronyó i vigilat pels serveis secrets, organitzés des de les muntanyes perdudes de l'Afganistan un atac contra les Torres Bessones i el Pentàgon, o que els serveis secrets del país més poderós del món ajudessin o fessin els ulls grossos davant d'una acció que els donaria l'excusa per intervenir a l'Iraq i l'Afganistan i apoderar-se del petroli i el gas de l'Orient Mitjà? Hi ha moltes coses que no quadren. Vaig llegir fa poc que quatre dels dinou suposats suïcides que van estavellar els avions estan vius i corren per aquests mons de déu. La història ens ha ensenyat molts casos en els que els Estats Units s'han autoatacat per justificar una guerra: el cas del Maine, que s'enfonsen ells mateixos per entrar en la guerra de Cuba contra Espanya; l'atac japonès a Pearl Harbor abans de la Segona Guerra Mundial del qual en Roosevelt en tenia coneixement tres dies abans; les dues fragates enfonsades a la badia de Tonkin de Vietnam que oficialment es va dir que van ser atacades pel viet-conq... I ja no parlem de l'assassinat del president John Fitzgerald Kennedy. ☘

Transformacions

☞ **Esther Sancho**

/opinio@setmanaridirecta.info/

Hi ha formacions polítiques a casa nostra que encara no es donen per assabentades del dèficit democràtic en el que ens trobem vivint, subrepresentats com estem en subformacions com la seva, que amb el pas dels anys han anat perdent no sols representativitat, sinó ja directament les seves pròpies bases. Escassos militants que suporten amb estoïcitat cada rebaixa de discurs, tal vegada evocant allò del mal menor, però sense il·lusió ni ànsies transformadores, sinó amb unes expectatives ben limitades: a la dreta i al centre (llegiu CIU i PSC) esperant torn en el ball de cadires, mentre a l'esquerra (llegiu IC-V i ERC) la militància es divideix entre la que encara s'ho creu i la que ens ho voldria fer creure. Però la realitat és tossuda i posa de manifest que l'esquerra institucional que apuntala el govern de Montilla - i tots els ajuntaments del país on governa el tripartit - està esborrant el seu pas en els nostres camins, espais i realitats on, com en aquest setmanari, se'ls qüestiona dia a dia.

Subrepresentats com estem en subformacions com la seva, que amb el pas dels anys han anat perdent no sols representativitat sinó ja directament les seves pròpies bases

No ens creiem que la mateixa formació que des del govern tolera el Decret de Coexistència -que permetrà que els cultius transgènics acabin amb els cultius ecològics i de pas amb la nostra sobirania alimentària- des dels Ajuntaments on governa presenti mocions per declarar els municipis lliures de transgènics. Com tampoc ens creiem que les que es declaren antisistema, després desallotgin més centres socials okupats que ningú o aprovin ordenances de civisme totalment autoritàries i intransigents arreu de Catalunya. Un doble joc, el d'IC-V, al que també juga ERC quan demana el no a un estatut de la vergonya però segueix sostenint un govern d'identificació que aquell que retalla, encara més si és possible, el pedaç miserable que en quedava. Transformacions.